

NÁRODNÍ DIVADLO MORAVSKOSLEZSKÉ

příspěvková organizace statutárního města Ostrava

Sólistka opery NDM

Eva Dřízgová-Jirušová

Jenovéfa je žena milující, neoblomně věrná až za hrob

ČINOHRA

Za vodou
Antiwestern z Pražské

BALET

La Sylphide
Balet o nenaplněné lásce

OPERETA/MUZIKÁL

Legendární muzikál
Evita v Ostravě

EXTRA

Hlučínsko,
kraj za vodou

BEST WESTERN
Hotel Vista ★★★★★

Hotel stojí na dobrém místě, v Ostravě, nedaleko letiště a dálnice. Má 84 pokojů typu Komfort, Business a Deluxe. Všechny jsou vybaveny TV se satelitním příjmem, minibarem a internetovým WIFI připojením. K tomu bohatá snídaně, pohostinný restaurant, příjemný lobby bar. Vše v klidném prostředí a přátelské atmosféře. Konferenční prostory nabízí sál s kapacitou 200 osob a další místnosti pro menší skupiny. Je zajištěn kompletní servis pro pořádání kurzů, školení či seminářů. Velké hotelové parkoviště je nepřetržitě střeženo kamero-
vým systémem a fyzickou ostrahou.

★★★★★

Aby se Vaše starosti sladce rozplynuly na hebkém polštáři našeho hotelu.

www.hotelvista.cz

SLOVO ŘEDITELE DIVADLA

Vážení diváci, milí přátelé,

uprostřed tohoto čísla našeho časopisu najdete dvoulist a v něm poprvé zveřejněné informace o připravované následující, již 96. sezóně Národního divadla moravskoslezského. Vedle přehledu plánovaných premiér všech čtyř souborů a základních informací o novém předplatném je zde představen poprvé také její vizuál, který nás bude celou příští sezónu provázet. Jeho autorem je ostravský výtvarník Jiří Šigut. **Dominantní je na něm číslówka 120, která je zároveň výřezem dobové fotografie Národního domu, tedy budovy, kde dnes sídlí jedna z našich scén – Divadlo Jiřího Myrona.**

Před 120 lety, 16. a 17. června 1894, byla tato budova slavnostně otevřena a dodnes, přes řadu výrazných proměn, kterými v průběhu času prošla, patří k nemnoha místům v Ostravě, které kontinuálně od svého vzniku a tak dlouho plní

svou původní funkci. Národní dům byl první z řady národních domů v Ostravě a prvním takto koncipovaným kulturním centrem rychle se rozvíjejícího města. Městské divadlo (dnešní Divadlo Antonína Dvořáka) bylo otevřeno až o 13 let později.

Před 120 lety také, jen dva měsíce po otevření Národního domu, 18. srpna 1894, vyjela poprvé do ulic Ostravy první, tehdy parní tramvaj. **Tramvaje Ostravou naštěstí stále jezdí, v Národním domě se stále hraje divadlo. Běh času s oběma různě zamával, obojí ale přežilo a žije.**

Dědictví předků s odpovědností stále udržujeme, rozvíjíme, tvořivě o něm přemýšlíme a plánujeme další možnosti jeho rozvoje.

Tricet dva let, od roku 1950, vedly tramvajové koleje za Přívoz, přes most přes řeku Odru, za vodu, do Petřovic a dále přes Ludgerovice do Hlučína. Na Pražkou. Dřevěná tramvaj číslo jedna už nás tam, do prostoru dějiště nové hry *Za vodou (Dokud nás smrt...)*, dnes bohužel nedoveze. Hru napsal na naši objednávku režisér a dramatik David Jařab a připravuje ji náš činoherní soubor, premiéra bude 27. března v Divadle Antonína Dvořáka. **Zlomek příběhů lidí z Hlučínska, z Pražské, toho specifického prostoru s bohatou a nejednoduchou historií, zachycuje hra poetickým až snovým způsobem, se zvláštní kombinací syrovosti a něhy.** A já jsem už teď v očekávání divadelního obrazu, který z ní stvoří spolu s našimi

herci režisér Štěpán Pácl a jeho tým. K samotné inscenaci chystáme řadu doprovodných programů pod společným označením – *Za vodou je Pražká!* Věřím, že možnost poznat něco více z historie a osudů lidí tohoto nevelkého a jedinečného území bude zajímavým obohacením pro obyvatele z obou stran řek Opavy a Odry.

Jsem přesvědčen, že poznávání naší minulosti, i skrze umělecký obraz, je potřebné k pochopení bezprostřední současnosti i tázání se po budoucnosti. Je nám svěřeno dědictví – věcí, prostorů, ale i lidských zkušeností, vztahů a tradic a záleží na nás, jak s ním naložíme, co chceme předat a zanechat těm, kteří přijdou po nás. I o tom má být divadlo a jeho život!

S přáním krásných jarních měsíců s Vaším – naším divadlem

V úctě!

Jiří Nekvasil
ředitel

P. S. Některé naše inscenace, zejména operní a baletní projekty, jako například mimořádný baletní večer *Návraty domů*, z mnoha důvodů uvádíme v omezeném počtu představení a v relativně krátkém časovém úseku. Nenechte si je ujít! Takovou krásu máte na dosah, teď a tady – škoda ji minout!

OHLESA DIVÁKŮ

V tomto čísle jsme vybrali ohlasy diváků na kontroverzní činoherní premiéru krvavé alžbětinské tragédie *Macbeth*! Navštívili jste i Vy představení Národního divadla moravskoslezského? Byl to pro vás kontroverzní, dojemný nebo šokující zážitek? Napište to na mailovou adresu casopis@ndm.cz nebo na Facebook. Váš názor nás zajímá!

Senzační zážitek, nadčasové téma, které má pořád co říci – a skvělé herecké výkony. Myslím, že zpracování rozdělilo hlediště, ale i to je velkým přínosem, protože stejnost a fádnost to rozhodně nebyla. Promyšlené do nejmenších detailů, bez hluchých míst. Děkuji za krásný umělecký zážitek, který ani po představení hned nevyprchá a nastoluje další otázky...
Renata Spustová

Naprosto úžasné, pojetí bylo spíše „kafkovského“ rázu, což mě, nadšenice, vůbec nezklamalo. Herecké výkony a hudba bez chyby. Tato hra bude mít ohlas hlavně u mladších.
Bibiana Bulawova

Především naprosto skvělá Lada Bělašková! Ale jinak je to tragédie, bohužel ne shakespearovská. Spíše než za progresivní bych inscenaci označil za destruktivní, už proto, jak hanebně se chová ke krásnému textu, kdy při současném výstupu několika postav, křičení slov a hlasité hudbě text zcela zaniká.
Lukáš Drlik

Nádherné představení, někteří lidé to asi nepřijali, ale jinak po všech stránkách skvělé a napínavé představení.
Dušan Vašíček

Mně se to líbilo. Pojetí bylo na mě místy trochu „moc“, ale herecké výkony byly prostě úžasné. Byl to silný zážitek... Tohle představení mělo mít patnáctiminutovou standing ovation!
Michaela de Bussy

Každé dva měsíce odmění vydavatelství Českého rozhlasu Radioservis (<http://radioservis-as.cz>) jednoho z pišících diváků audioknihou. Tentokrát jsme potěšili Renatu Spustovou, která od nás získala audioknihu Forrest Gump v podání Jana Hartla.

Gratulujeme!

OPERA ————— 5

ČINOHRA ————— 13

BALET ————— 23

OPERETA/MUZIKÁL — 31

EXTRA ————— 41

Sledujte nás na Twitteru!

@ndmova

Sledujte aktuálně dění ve Vašem divadle na Facebooku!

www.facebook.com/narodnidivadlomoravskoslezske

NÁRODNÍ DIVADLO MORAVSKOSLEZSKÉ

příspěvková organizace statutárního města Ostrava

Ředitel: Jiří Nekvasil

Správní ředitelka: Miloslava Hercíková

Hudební ředitel opery: Robert Jindra

Šéf činohry: Peter Gábor

Šéfka baletu: Lenka Dřímlová

Šéfka operety/muzikálu: Gabriela Petraková

Šéf výpravy, scénograf: David Bazika

Mimořádné projekty: Martina Klézlová

Šéfka marketingu a obchodu: Anna Holečková

Adresa redakce: Čs. legií 148/14, 701 04 Ostrava – Moravská Ostrava

Odpovědná redaktorka: Lenka Adámková

Autoři textů: Lenka Adámková, Pavla Březinová, Patrick Fridrichovský, Václav Janeček, Daniel Jäger, Martina Klézlová, Martin Klimeš, Marcela Levíčková, Ondřej Nádvorník, Miloslav Nekvasil, Marek Pivovar, Dagmar Radová, Vlasta Reittererová, Tereza Strmisková, Klára Špičková, David Velčovský

Fotografie Terezy Richtrové: © Jiří Doležel

Program a repertoár: Milena Sladká

Technická spolupráce: Jarmila Faferková

Grafická úprava: Václav Melecký

Redakční uzávěrka: 27. ledna 2014

Vychází: 26. února 2014

Vydalo: Národní divadlo moravskoslezské

Tisk: KARTIS+Co s.r.o.

Máte zájem inzerovat v časopise NDM?

Kontaktujte paní Alenu Punčochářovou, alena.punchacharova@ndm.cz, tel: 731 498 581

NÁRODNÍ DIVADLO MORAVSKOSLEZSKÉ (založeno 1919)

Národní divadlo moravskoslezské se sídlem v Ostravě je největším a nejstarším profesionálním divadlem v Moravskoslezském kraji a zároveň největší kulturní institucí zřizovanou statutárním městem Ostrava. Je nepřehlédnutelným centrem kulturního, duchovního, intelektuálního a společenského života občanů Ostravy a širokého okolí. Jako jediné na Moravě má divadlo čtyři umělecké soubory – operu, činohru, balet a operetu/muzikál, které hrají pravidelně na dvou stálých scénách: v Divadle Antonína Dvořáka a Divadle Jiřího Myrona. Široce rozkročená ambiciózní dramaturgie všech čtyř uměleckých souborů je vedena systematickou snahou oslovit co nejširší divácké spektrum všech generací a zájmů. Od klasického českého a světového repertoáru přes objevnou dramaturgii a současnou tvorbu až k experimentálním dílům a projektům mnohdy na hranicích žánrů. Svou úroveň se dnes Národní divadlo moravskoslezské řadí ke špičce českého divadelního umění, což dokládají jak ocenění na divadelních festivalech, tak zájem domácích i zahraničních inscenátorů, choreografů i sólistů, kteří zde hostují.

Divadlo Antonína Dvořáka bylo postaveno v novobarokním stylu vídeňským architektem Alexandrem Grafem. Díky uměleckému ztvárnění a bohatému zdobení vnitřních prostor budovy a sochařským pracím na fasádě je dnes jedním z nejkrásnějších divadel u nás. Městské divadlo bylo slavnostně otevřeno 28. září 1907 a do roku 1919 se v něm hrálo výhradně německy. Od roku 1919 se stalo stálou scénou Národního divadla moravsko-slezského, za 2. světové války byli čeští divadelníci nuceni budovu opustit. Po ní budova vystřídala označení Zemské divadlo, Velké divadlo a Divadlo Zdeňka Nejedlého. Název Divadlo Antonína Dvořáka nese od roku 1990. Je domovskou scénou operního, činoherního a baletního souboru Národního divadla moravskoslezského. Hlediště po rekonstrukci na přelomu tisíciletí pojme 513 diváků.

Divadlo Jiřího Myrona bylo původně Národním domem, jehož stavba byla zahájena v roce 1892 podle návrhu architekta Josefa Srba v novorenesančním slohu. Slavnostní otevření Národního domu se uskutečnilo 16. a 17. června 1894. V Národním domě postupně působily i hostovaly různé divadelní společnosti, v roce 1919 se stal druhou scénou Národního divadla moravsko-slezského. České divadlo se ale hrálo jen v Městském divadle a Národní dům sloužil ke společenským účelům, od roku 1925 zde sídlilo kino Kosmos. Za německé okupace bylo Národní divadlo moravskoslezské nuceno opustit Městské divadlo a uchýlit se do Národního domu, který byl výrazně přestavěn. Od roku 1954 nese budova jméno Divadlo Jiřího Myrona. V prosinci roku 1976 došlo k rozsáhlému požáru, který budovu prakticky zničil. V srpnu 1980 byla zahájena rozsáhlá rekonstrukce podle návrhu ostravských architektů Ivo Klimeše a Radima Ulmanna. Od slavnostního znovuootevření 28. dubna 1986 patří Divadlo Jiřího Myrona k největším u nás. Je domovskou scénou operetního/muzikálového, činoherního a baletního souboru Národního divadla moravskoslezského a pojme 623 diváků.

NEPŘEHLÉDNĚTE!

Chcete se podívat tam, kam se divák běžně nepodívá, a k tomu získat dvě VIP vstupenky do divadla?

Jak na to? Naše kufrы jsou rozmístěny na různých místech v Ostravě. Vyfotíte se s naším kufrem k inscenaci *Návraty domů* a pošlete fotku do zprávy na náš FB! Všechny fotografie budeme vkládat do alba na www.facebook.com/baletndm. Jeden vylosovaný soutěžící a soutěžící s největším počtem palců vyhrájí pro sebe a doprovod osobní prohlídku zákulisí se sympatickými tanečnicí Patrickem Ulmanem, Filipem Staňkem a Barborou Kaufmannovou a zhlédnutí představení *Návraty domů* z ředitelské lože!

Facebook baletu Národního divadla moravskoslezského
www.facebook.com/baletndm

opera

PREMIÉRY V SEZÓNĚ 2013/2014

Giuseppe Verdi (1813–1901)

ERNANI

Příběh lásky, cti a boje o moc!

Hudební nastudování: Tomáš Brauner

Režie: Marián Chudovský

Premiéry 10. a 12. října 2013

v Divadle Antonína Dvořáka

Nastudování v italském originále

s českými titulky

Bohuslav Martinů (1890–1959)

MIRANDOLINA

Operní hity 20. století

Operní komedie podle Carla Goldoniho

Hudební nastudování: Marko Ivanović

Režie: Jiří Nekvasil

Premiéry 5. a 7. prosince 2013

v Divadle Antonína Dvořáka

Nastudování v italském originále

s českými titulky

Robert Schumann (1810–1856)

JENOVÉFA (GENOVEVA)

Operní báseň o manželské věrnosti!

Jediná opera velkého skladatele romantismu

Hudební nastudování: Charles Olivieri-Munroe

Režie: Martin Glaser

Premiéry 27. února a 1. března 2014

v Divadle Antonína Dvořáka

Nastudování v německém originále

s českými titulky

Bedřich Smetana (1824–1884)

CERTOVA STĚNA

Komicko-romantická opera o třech dějstvích

Hudební nastudování: Robert Jindra

Režie: Jiří Nekvasil

Premiéry 12. a 14. června 2014

v Divadle Antonína Dvořáka

Nastudování v českém originále

s českými titulky

Půl hodiny
před každým operním
představením jsou pro Vás
ve foyer 1. balkónu Divadla
Antonína Dvořáka připraveny
**DRAMATURGICKÉ
ÚVODY**
k danému titulu!

Opera NDM je na Facebooku:
NÁRODNÍ DIVADLO MORAVSKOSLEZSKÉ – OPERA

Robert Schumann – JENOVÉFA (Genoveva)
Jakub Kettner (Siegfried), Eva Dřizgová-Jirušová (Jenovéfa)
a Blagoj Nacoski (Golo)

Foto Martin Popelář

TŘI OTÁZKY PRO HUDEBNÍHO ŘEDITELE OPERY

Právě probíhají přípravy na premiéru nové inscenace vašeho souboru Jenovéfa. Jak byste přiblížil toto dílo divákům?

Opera *Jenovéfa* je jediná opera skladatele Roberta Schumanna. Těžiště jeho děl je v symfonické, koncertní a výrazně také v písňové tvorbě. Patrně i proto tohoto německého hudebního romantika lákalo věnovat se kompozici operní. Neúspěch premiéry *Jenovéfy* ho ale od kompozice dalšího operního díla odradil a k tomuto žánru se již nevrátil. Opera *Jenovéfa* je však dilem, které jasně nakročuje ke stylu německé romantické opery s důrazem na vytvoření celistvého hudebního dramatu. Schumannův smysl pro písňovou estetiku s důrazem na interpretovaný text a určitá komorní atmosféra scén se odráží i v hudební řeči *Jenovéfy*. Jsou zde velké sborové scény, velká symfonická předejhra, ale i velmi niterné intimní scény. Myslím, že diváci, kteří mají rádi operní romantiku a krásný zpěv, se mají na co těšit.

OSTATNÍ REPERTOÁR OPERY NDM (BŘEZEN – DUBEN 2014)

Robert Schumann
JENOVÉFA
Hudební nastudování: Charles Olivieri-Munroe
Dirigent: Charles Olivieri-Munroe / Jakub Židek
Režie: Martin Glaser
1. 3. (18.30), 6. 3. (18.30), 18. 3. (18.30), 2. 4. (18.30), 10. 4. (18.30)

Johann Strauss
NOC V BENÁTKÁCH
Hudební nastudování: Jan Šrubař
Dirigent: Jan Šrubař / Marek Prášil
Režie: Pavel Mikulášik
8. 3. (18.30), 28. 3. (18.30), 3. 4. (18.30)

Giuseppe Verdi
ERNANI
Hudební nastudování: Tomáš Brauner
Dirigent: Tomáš Brauner / Jan Šrubař
Režie: Marián Chudovský
13. 3. (18.30), 23. 3. (15.00)

Bohuslav Martinů
MIRANDOLINA
Hudební nastudování: Marko Ivanović
Dirigent: Marko Ivanović / Jan Kučera
Režie: Jiří Nekvasil
19. 3. (18.30), 25. 3. (18.30)

Připravili jsme obnovené nastudování patrně nejhranější opery Giuseppe Verdiho *La traviata* v novém pěveckém obsazení s výjimečnými pěvci!

Národní divadlo moravskoslezské opět získalo několik nominací na Ceny Thálie. Do jaké míry jsou tyto nominace motivující pro práci souboru?

Jakékoliv ocenění je určitě stimulem pro další práci. Ceny Thálie jsou sice zacílené na jednu osobnost, která svým výkonem natolik upoutala pozornost pro celistvost vytvořené role, nicméně se domnívám, že vždy je důležitý celkový dojem. Společné úsilí všech zainteresovaných složek přispívá k vytvoření něčeho výjimečného a citím ocenění jednotlivců jako úspěch produkce jako celku. Opera je kompaktní útvar, který společně dýchá i společně zmirá, pokud některá ze složek nefunguje a nevysílá k divákům energii. V úzké nominaci Cen Thálie se již podruhé za ostravskou operu objevuje Jana Šrejma Kačírková, která je členkou našeho souboru a bezesporu je to jedna z nejperspektivnějších pěvkyní mladé generace. Dále je v nominacích Maida Hundeling, která se na ostravském jevišti objevila poprvé jako Jenůfa v *Její pastorkyni*, a jsem nesmírně šťasten, že nominaci obdržela za Elsu v *Lohengrinovi*, protože podle jejích slov je Wagner jejimu srdci a hlasovému oboru nejbližší. V širší nominaci se objevil také náš sólista Luciano Mastro a naši stálí hosté David Szendiuch, Václava Krejčí Housková

a Michaela Kapustová za role v inscenaci opery *Anna Bolena*.

Kterou inscenaci NDM byste doporučil divákům, aby se vyhnuli jarní únavě?

Určitě bych doporučil představení již zmíněné opery *Jenovéfa*, která je bonbónkem v repertoáru ostravské opery. Nejen že se na ostravském jevišti objeví několik významných pěveckých hostů, jako je Frédérique Friess, Blagoj Nacoski nebo Philippe Do, ale inscenace tohoto díla do ostravské opery přivádí také nový inscenační tým. Kanadského dirigenta Charlese Olivieri-Munroa a režiséra Martina Glasera. Pro diváky, kteří by rádi zhlédli nějakou z operních „hitovek“, jsme připravili obnovené nastudování patrně nejhranější opery Giuseppe Verdiho *La traviata* v novém pěveckém obsazení s výjimečnými pěvci, jako je již dnes evropsky ceněný tenorista Pavel Černoch, barytonisté Boris Statsenko nebo Svatopluk Sem a sopraničky Frédérique Friess či v Ostravě debutující Anna Princeva.

Robert Jindra

Ve dvou březnových reprízách opery Gaetana Donizettiho ANNA BOLENA se v titulní roli představí kmenová sólistka opery NDM, sopranička Agnieszka Bochenek-Osiecka (na fotografii s Martinem Gurbalem). Nenechte si ujít tuto mimořádná představení!

Foto Martin Popelář

UVEDLI JSME

Robert Schumann (1810–1856)
JENOVÉFA (GENOVEVA)
Operní báseň o manželské věrnosti!

Opera o čtyřech jednáních, libreto Robert Schumann podle Ludwiga Tiecka (1773–1853) a Friedricha Hebbela (1813–1863)

Hudební nastudování
Dirigent
Charles Olivieri-Munroe
Charles Olivieri-Munroe
/ Jakub Židek
Režie
Martin Glaser
Scéna a kostýmy
Marek Cpin
Světelný design
Martin Špetlík
Sbormistr
Jurij Galatenko
Dramaturgie
Daniel Jäger

Osoby a obsazení:
Hidulfus, biskup z Trieru
Jiří Brückler
/ Matěj Chadima
Hrabě Siegfried
Roman Janál
/ Jakub Kettner
Jenovéfa, jeho žena
Agnieszka Bochenek-Osiecka
/ Eva Dřizgová-Jirušová
/ Frédérique Friess
Golo
Philippe Do
/ Blagoj Nacoski
Margaretha, chůva
Yvonna Škvárová
/ Erika Šporerová
Drago, majordomus
David Szendiuch
/ Václav Živný
Balthasar, Siegfriedův sluha
Martin Gurbal'
/ Bogdan Kurowski
Caspar, lovec
Michal Onufer
/ Roman Vlkovič

Dále účinkuje sbor a orchestr opery NDM – koncertní mistři Vladimír Liberda a Petr Kupka

Nastudování v německém originále s českými titulky

Premiéry 27. února a 1. března 2014 v 18.30 hodin v Divadle Antonína Dvořáka

Reprízy 1. 3. (18.30), 6. 3. (18.30), 18. 3. (18.30), 2. 4. (18.30) a 10. 4. (18.30) v Divadle Antonína Dvořáka

Robert Schumann se myšlenkou na kompozici opery začal zabývat kolem roku 1830. Operní obor se tehdy nacházel na rozcestí. Po dlouhá léta vládli evropským jevištím italská skladatelé, nyní o vlastní tvorbu usilovala řada dalších národů. **Epocha osvícenství a napoleonských válek probudila národní vědomí, operní jeviště měla promlouvat jazykem příslušných zemí a přicházet s náměty z domácích zdrojů.**

Stejně jako Richard Wagner, který se v téže době pokoušel prvními pokusy proniknout do divadelního žánru, i Robert Schumann považoval za nutné vypořádat se s vlivem francouzské opery, především s módním vzorem Giacoma Meyerbeera. Pro francouzskou *grand opéra* a její účinek byl podstatný jevištní efekt. Schumann i Wagner tento vliv na divákovo vnímání zavrhl, pro ně mělo hudební drama působit myšlenkou obsaženou v textu ve spojení s hudbou, nikoli převahou optické složky, instrumentačních fines a dráždivými rytmy.

Schumann se nakonec rozhodl pro legendu o Genovéze z Brabantu. Je pouhou náhodou, že i děj Wagnerova *Lohengrina* je umístěn do Brabantu, v jeho případě do poloviny 10. století, a vystupuje v něm brabantská šlechtična Elsa. Je to však doklad, že oba skladatelé hledali látku v příbuzných historických zdrojích. V základních rysech se obsah legendy kryje s dějem Schumannova *Genoveva*.

Schumannova Genoveva zůstala dodnes na jevišti vzácnou návštěvnicí...

mannovy opery: Před odchodem do války světil falckrabě Siegfried manželku svému místodržícímu Golovi, jenž ke Genovéze vzhlížel, ta ho však odmítla. Z pomsty Golo nevinnou Genovevu obvinil z nevěry a přikázal ji usmrtit. Kat se však nad nešťastnicí slitoval a umožnil jí útěk. Genoveva žila v lesní jeskyni se synkem, kterého zde porodila. Panna Marie seslala srnu, která novorozenci poskytovala mléko. Zde ji po sedmi letech Siegfried našel a jako dík za záchranu rodiny nechal vystavět poutní kostel.

Schumannovi při výběru tématu posloužilo také drama *Genoveva* Friedricha Hebbela z roku 1841, které rok po dokončení vyšlo tiskem. Skladatelův dojem z četby Hebbelova dramatu byl tak silný, že okamžitě naskicoval předejhu. O přepracování Hebbelova dramatu na libreto požádal Schumann malíře a lyrického básníka Roberta Reinicka (1805–1852). Po násled-

Agnieszka Bochenek-Osiecka (Jenovéfa) a sbor opery NDM
Foto Martin Popelář

ných neshodách ale skladateli nezbylo než si vypracovat libreto sám. Předpokládá se, že se Reinick postaral o verše zpěvních čísel, zatímco dialogické části jsou plně dílem Schumannovým. Kompozice

opery byla dokončena v říjnu 1848 a 25. června 1850 byla pod Schumannovou taktovkou poprvé uvedena na scéně Městského divadla v Lipsku.

Roku 1855 nastudoval Schumannovu *Genovevu* Franz Liszt ve Vymaru, 8. ledna 1874 se *Genoveva* dostala na jeviště Dvorní opery ve Vídni. Teprve roku 1879 byla *Genoveva* uvedena v Hamburku, 1882 v Drážďanech a poprvé se dostala za hranice německých zemí, když ji v angličtině uvedlo roku 1893 divadlo Drury Lane v Londýně. Rok po Londýně následovala Paříž a 1896 Petrohrad, opera se však nikde dlouho neudržela. 27. srpna 1902 ji uvedlo Nové německé divadlo v Praze, v nastudování Leo Blecha. Novodobé uvedení *Genovevy* se uskutečnilo roku 1929 v Schumannově rodném Zwickau/Cvikově. **Schumannova Genoveva zůstala dodnes na jevišti vzácnou návštěvnicí. Nyní ji můžete zhlédnout v provedení ostravského operního souboru i vy!**

(vr, dj)

Yvona Škvárová (Margaretha), Frédérique Friess (Jenovéfa), Jakub Kettner (Siegfried), Blagoj Nacoski (Golo) a sbor opery NDM
Foto Martin Popelář

„Jenová je žena milující, neoblomně věrná až za hrob, nacházející sílu a útěchu svých životních strastí ve své pevné víře v Boha,“ říká přední sólistka operního souboru NDM **Eva Dřízgová-Jirušová**, jež v nové inscenaci Schumannovy opery *Jenová* zpívá titulní roli.

Kdy ses poprvé setkala s tvorbou Roberta Schumanna a jak na tebe zapůsobila?

S dílem Roberta Schumanna jsem se poprvé setkala už jako malá, a to když jsem v hodině klavíru dostala od paní učitelky skladbu *Snění* z jeho klavírního cyklu *Dětské scény*. Tu jsem si okamžitě zamilovala, jelikož mi přinášela takovou tu správnou romanticky snivou náladu, ideální pro dvanáctiletou dívčí duši.

Kterou/které z jeho písní jsi případně již interpretovala? Jaký je tvůj vztah k jeho písňové tvorbě?

Zpívala jsem mnohokrát jeho písňový cyklus *Láska a život ženy*, ale i další jiné vybrané písně. Cyklus *Láska a život ženy* je vlastně taková „sonda“ do hlubin ženské duše, procházející životními radostmi i strastmi, kde hlavním tématem je láska ve všech svých podobách. Je to cyklus, který

Jsem s velkou pokorou vděčná za každou roli, která mi bude svěřena...

bere dech a přináší vlny emocí. Nejraději však mám ze Schumannova díla jeho *klavírní koncert a-moll*. V jeho hudbě vnímám mimo jiné i vztah k jeho ženě Kláře, ale i vlastní tragický osud.

Robert Schumann je autorem pouze jediné opery – Jenová. Když jsi studovala titulní part, jaký hudební svět se před tebou otevřel?

Je to jistě především svět romantismu, ale také zvláštní propojení světa písňového s operním. Uvedu malý příklad. Jenová má dvě árie, z nichž obě jsou modlitbami. Ta první z druhého jednání má formu písně a žádá si téměř komorní interpretaci. Druhá modlitba ve čtvrtém jednání se rozvíjí ve velkou romantickou árii, vzpínající se do dramatického vrcholu. Totéž se děje ve scéně druhého jednání s Golem, kdy se prostínky dvojzpěv rozvine v dramatickou operní scénu.

Jaká je podle tebe Jenová postava? Jaký má charakter? Lze ji srovnat s jinou postavou světového operního repertoáru, kterou jsi již zpívala?

Jenová je žena milující, neoblomně věrná až za hrob, nacházející sílu a útěchu svých životních strastí ve své pevné víře v Boha. Jistá charakterová paralela by se dala najít například v postavě Desdemony. Obě byly nařčeny neprávem z nevěry a obě hledaly útěchu a sílu ve víře, jejíž síla je obě dovedla až ke schopnosti odpuštění. Vokálně i hudebně jsou však tyto dvě postavy stavěny zcela odlišně, jsou si vzdáleny stejně tak jako romantická opera italská od té německé a samozřejmě i vlastní jazyk.

Jak se ti spolupracovalo s panem režisérem Martinem Glaserem?

S panem režisérem Martinem Glaserem jsem se setkala poprvé. On je režisérem především činoherním, a tak jeho připravenost, znalost hudby a také schopnost naslouchat tomu, o čem ta hudba hovoří, byla pro mne velmi příjemným překvapením. Má jasnou vizi, do které nás postupně přetváří. Pracuje se velmi soustředěně, intenzivně a s chutí. Pokouší se z nás mimo jiné i setřást některé „operní“ nepřírozenosti, za což jsem vděčná.

Eva Dřízgová-Jirušová (Jenová) a Blagoj Nacoski (Golo)
Foto Martin Popelář

V poslední době je to již tvá třetí role v německém operním repertoáru v Ostravě. Jak se ti zpívá v němčině?

S němčinou jako jazykem ke zpívání je to u mne tak trochu jako v tom rčení „odříkaného chleba největší krajíc“. Ale musím přiznat, že mi nakonec ten chleba docela zachutnal. Největší oříšek je vždy dostat text do paměti a pak nepolevit a stále maximálně vyslovovat, artikulovat. Často se říká, že němčina je nezpěvná, ale není to pravda. Vokály jsou více vepředu na zubech než například v češtině a shluky konsonant je třeba se zkrátka naučit a rychle je „vystřelit“ ven.

Je ještě nějaká role z německého operního repertoáru, kterou by sis ráda zpívala?

Tuto otázku jsem často slyšela všeobecně, zdali mám nějakou vysněnou roli. Já si však raději počkám a nechám se překvapit nabídkou, než bych o nějaké roli marně snila. Tak jsem to měla nastaveno vždycky a už to nebudu měnit. Myslím, že mi byl a stále ještě je v tomto ohledu osud velmi nakloněn a já jsem s velkou pokorou vděčná za každou roli, která mi bude svěřena.

Děkuji za rozhovor!

(dj)

Schumannovy melodické linky mne velice zasahují, je mi blízký jeho lyrismus a jeho romantická duše...

zpívala jeho písňové cykly *Láska a život ženy*, *Písně Mignon*, *Myrty* a řadu dalších. Schumannovy melodické linky mne velice zasahují, je mi blízký jeho lyrismus a jeho romantická duše.

Jaká bude tvá Jenová?

Bude to žena něžná, milující i odvážná, která se nebude chtít smířit se svým osudem. Bude to žena odhodlaná bojovat za svou nevinu. Trochu mi svým charakterem připomíná Desdemonu z Verdiho *Otella*, která se také stala obětí (Jagových) intrik. Po pěvecké stránce je ale Jenová mnohem dramatičtější, má větší rozsah a mnohem více výšek. Práce s panem režisérem Martinem Glaserem je velmi precizní, inspirující a citově intenzivní. Je pro mne opravdu velkým potěšením s ním na této nádherné postavě z německého operního repertoáru pracovat.

Jakou další „německou“ operní postavu by sis ráda v budoucnu zazpívala?

Mým opravdu velkým snem je Leonora v Beethovenově *Fideliovi*. Ráda bych si jednou zazpívala také Alžbětu ve Wagnerově *Tannhäuserovi*.

(dj)

Blagoj Nacoski (Golo) a Frédérique Friess (Jenová)
Foto Martin Popelář

KDO JE FRÉDÉRIQUE FRIESS?

Zpěv studovala na Conservatoire National ve Štrasburku, na Conservatorio Giuseppe Verdi v Miláně a na Vysoké státní škole hudby a výtvarného umění ve Stuttgartu. Jevištní zkušenosti sbírala již během studií například v Opéra National de Rennes a Teatro dell' Opera di Roma. Dále zpívala mimo jiné v Bregenzu, Paříži, Benátkách, v milánské La Scale a v Lyonu. V letech 2001 až 2003 byla členkou Mezinárodního operního studia Státní opery v Hamburku, kde vytvořila roli Theodory v německé premiéře díla Olgy Neuirth *Báhlamms Fest* a v časopisu Opernwelt za ni byla nominována na nejlepší zpěvačku roku 2002. V roce 2003 získala angažmá v Národním divadle v Mannheimu, kde vystoupila například v roli Sophie (Strauss – *Růžový kavalír*), Despiny (Mozart – *Così fan tutte*), Servilie (Mozart – *La clemenza di Tito*) a Venuše (Mozart – *Ascanio in Alba*). Následně byla členkou souboru Zemského divadla v Linci, kde zpívala například Sonju (Lehár – *Carevič*), Taťanu (Čajkovskij – *Evžen Oněgin*), Anninu (J. Strauss – *Noc v Benátkách*) a Desdemonu (Verdi – *Otello*). V NDM s velkým úspěchem vytvořila roli Mimi (Puccini – *Bohéma*) a Elviry (Verdi – *Ernani*).

Frédérique Friess (Jenová) a Jakub Kettner (Siegfried)
Foto Martin Popelář

Giuseppe Verdi (1813–1901)

LA TRAVIATA

Slavný příběh upřímné lásky pařížské kurtizány

Opera o třech jednáních z roku 1853

Libreto Francesco Maria Piave (1810–1876) podle dramatu Alexandra Dumase ml. (1824–1895) *La Dame aux camélias (Dáma s kaméliemi)* z roku 1848

Nové hudební nastudování

Režie	Robert Jindra
Obnovené režijní nastudování	Carmen Or
Scéna	Bohuslava Kráčmarová
Kostýmy	Alexander Babraj
Choreografie	Eliška Zapletalová
Sbormistr	Tamara Černá, Igor Vejsada
	Jurij Galatenko

Osoby a obsazení:

Violetta Valéry, kurtizána	Frédérique Friess / Anna Princeva
Flora Bervoix, její přítelkyně	Erika Šporerová
Annina, její služebná	Veronika Holbová
Alfredo Germont, mladý šlechtic	Pavel Černoch
	Luciano Mastro
Giorgio Germont, jeho otec	Svatopluk Sem
	Boris Statsenko
Gastone, vikomt de Létorières	Václav Morys
Baron Douphol, Violettin milenec	Roman Vikovič
Doktor Grenville	Martin Gurbal'
Giuseppe, Violettin sluha	Aleš Burda
	Petr Němec
Sluha u Flory	Pavel Kozel
	Petr Urbánek
Posluha	Petr Jonszta
	Vlastimil Nitschmann

Dále účinkuje sbor a orchestr opery NDM – koncertní mistři Vladimír Liberda a Petr Kupka

Nastudování v italském originále s českými titulky

Reprízy 5. 4. (18.30), 15. 4. (18.30) a 24. 5. (18.30) v Divadle Antonína Dvořáka

Příběh pařížské kurtizány Violetty Valéry dojmá diváky již více než sto šedesát let. Není bez zajímavosti, že světová premiéra tohoto díla v roce 1853 byla fiaskem, a to především proto, že Verdi byl do té doby známý především jako autor oper s historickými náměty. V případě *La traviaty*

V dubnu se tento klenot světové opery na repertoár NDM vrací v novém hudebním nastudování!

před diváky předstoupil s moderním tématem – příběhem současné ženy, navíc kurtizány, který vzbuzuje velkou lítost. Dnes toto dílo patří k repertoárovým stálícím snad všech světových operních domů.

V dubnu se tento klenot světové opery na repertoár NDM vrací v novém hudebním nastudování hudebního ředitele opery NDM Roberta Jindry v obměněném pěveckém obsazení.

V titulní roli se v Ostravě poprvé představí ruská sopranistka Anna Princeva.

Vystudovala hru na klavír, zpěv a dirigování na konzervatoři v Petrohradu, od roku 2002 působí v Itálii. Účastnila se mistrovských kurzů například u Franciska Araizy a Grace Bumbry. Na operní scéně debutovala jako Violetta Valéry ve Verdiho *La traviatě* a dále vytvořila například Gildu ve Verdiho *Rigolettovi* nebo Donnu Annu v Mozartově *Donu Giovannim*. V červenci 2008 poprvé vystoupila na Tiroler Festspielen v Erlu v Mahlerově 8. symfonii. Poté následovaly další koncerty a nové role, mezi nimi Pamina v Mozartově *Kouzelné flétně* nebo Desdemona v Rossiniho *Otellovi*. V březnu 2012 slavila úspěch s provedením *Svatební kantáty* na World Bach Festival ve Florencii. V rámci oslav otevření nového Festspielhausu v Erlu v lednu 2013 vystoupila jako Abigaille ve Verdiho *Nabuccovi* a poté jako Leonora ve Verdiho *Trubadúrovi*.

V roli Alfreda Germonta se po velkém úspěchu s rolí básníka Rodolfa v gala představení Pucciniho *Bohém*y v dubnu 2013 do Ostravy vrací jeden

z nejúspěšnějších českých tenoristů současnosti Pavel Černoch.

Operní zpěv studoval soukromě u italského mistra Paola de Napoliho ve Florencii. Svůj jevištní debut absolvoval v roce 1998 v Mozartově *Kouzelné flétně* na scéně brněnské Janáčkovy opery. Následovala vystoupení v Národním divadle v Praze, Lotyšské národní opeře v Rize, Vídeňské Volksoper a v operních domech, například ve Štýrském Hradci, Aténách, Helsinkách, Seville nebo Varšavě. Od roku 2010 je Pavel Černoch v rolích světového i českého operního repertoáru stálým hostem předních evropských operních domů: berlínská Státní opera, Státní opera v Mnichově a v Hamburku, Opera ve Stuttgartu, Opera Bastille v Paříži, Opera de Nice, Teatro Real v Madridu, Opera la Monnaie v Brusellu, milánská La Scala.

V roli Alfredova otce Giorgia Germonta se do Ostravy vrací po velkém úspěchu v mimořádném koncertu VERDI GALA v březnu 2013 ruský barytonista Boris Statsenko.

Zpěv studoval na Hudební škole v Čeljabinsku a moskevské Státní konzervatoři. Je laureátem řady soutěží (Pěvecká soutěž M. Glinky v roce 1987, Soutěž Marie Callas v Aténách v roce 1989 a Čajkovského soutěž v Moskvě v roce 1990). V roce 1990 se stal členem souboru moskevského Velkého divadla, kde vytvořil role Oněgina (Čajkovskij – *Evžen Oněgin*), Jeleckého (Čajkovskij – *Piková dáma*), Valentina (Gounod – *Faust a Markétka*), Giorgia Germonta (Verdi – *La traviata*), Roberta (Čajkovskij – *Jolanta*) a mnoho dalších. Od roku 1999 je sólistou Deutsche Oper am Rhein v Düsseldorfu. Jeho repertoár zahrnuje víc než 50 ruských, německých a italských oper. Působil v předních operních domech po celé Evropě (například Londýn, Milán, Hamburk, Berlín, Stuttgart, Frankfurt, Helsinky, Oslo, Amsterdam, Brusel, Bordeaux, Štrasburk, Marseille, Paříž, Turín, Kodaň, Palermo nebo Benátky).

(dj)

Bohuslav Martinů (1890–1959)

MIRANDOLINA

Operní komedie podle Carla Goldoniho

Komická opera o třech jednáních z roku 1954,

libreto skladatel podle hry Carla Goldoniho

La locandiera (Hostinská) z roku 1753

Hudební nastudování
Dirigent

Režie

Scéna

Kostýmy

Pohybová spolupráce

Sbormistr

Dramaturgie

Osoby a obsazení:

Mirandolina	Agnieszka Bochenek-Osiecka
	Barbora Perná
Ortensia	Eva Dřizgová-Jirušová
	Marianna Pillárová
Deianira	Anna Nitrová
	Erika Šporerová
Fabrizio	Aleš Briscein
	Luciano Mastro
Hrabě d'Albafiorita	Josef Moravec
	Martin Šrejma
Rytíř di Ripafratta	Jan Willem Baljet
	Michal Křístek
Markýz di Forlimpopoli	Martin Gurbal'
	Jan Štáva
Sluha rytířův	Ondřej Koplík
	Václav Morys
Klenotník	Jan Rychtář

Dále účinkuje sbor a orchestr opery NDM – koncertní mistři Vladimír Liberda a Petr Kupka

Uvádíme v italském originále s českými titulky

Reprízy 19. 3. (18.30) a 25. 3. (18.30) v Divadle Antonína Dvořáka

Inscenace vznikla za podpory Nadace Bohuslava Martinů a je součástí programu Roku české hudby 2014 v NDM.

„(...) Inscenátoři vsadili právě na onu bezprostřednost skladatelova sdělení a na jeho schopnost pojmout jednotlivé postavy Goldoniho lehkonohe komedie právě tak spontánně a s podobnou lehkostí. Dirigentovi Marko Ivanovi

„Dirigentovi Marko Ivanovičovi se podařilo bezezbytku vystihnout slunečnost hudby, která jde ruku v ruce s vtipným libretem, jež umně propojuje jednotlivé repliky konverzační komedie do skvěle fungujících ansámblů.“

vičovi se podařilo bezezbytku vystihnout slunečnost hudby, která jde ruku v ruce s vtipným libretem, jež umně propojuje jednotlivé repliky konverzační komedie do skvěle fungujících ansámblů. Bez tohoto optimistického hudebního zázemí by *Mirandolina* neexistovala. Režisér Jiří Nekvasil navázal na své nejlepší inscenace, které vznikly díky skladbám Bohuslava Martinů, jejichž vrcholem byly zfilmovaný balet *Podivuhodný let a opery Slzy nože a Hlas lesa*, které ocenil televizní festival Zlatá Praha 1999 Zlatým křišťálem. Všichni ostravští představitelé *Mirandoliny* jsou nejen pěvci, ale také dobrými operními herci. (...)“
Olga Janáčková, Opera PLUS

„(...) Jednoznačným kladem ostravské *Mirandoliny* je hudební nastudování Marka Ivanoviče. Martinů hudba pod jeho taktovkou zní hravě, s vychutnáním všech instrumentálních rafinovaností a kompozičních detailů, přitom rozhodně nejde, aspoň po rytmické stránce, o partituru snadnou. Ale Ivanovič i orchestr si s ní rozuměli opravdu dobře, jak dokázalo i bravurně zahrané saltarello v úvodu třetího dějství. (...) Režisér Jiří Nekvasil se scénografem Danielem Dvořákem přesadili goldoniovskou komedií do barevně určujících a strohých tvarů interiéru šedesátých let minulého století, což dotváří i šestice

půvabných černých baletek, zjevem i pohybem citujících slavný „televizní klip“ o Mackie Messerovi. A osm černých koček na předscéně téma ženské kočičí lživosti i přítulnosti jen do-
tvzuje. (...) Ostravská *Mirandolina* byla příjemným zahájením roku, který by české hudbě měl být nakloněn rozhodně víc, než je na domácích operních jevištích zvykem.“

Radmila Hrdinová, PRÁVO

Barbora Perná (Mirandolina) Foto Daniel Jäger

Barbora Perná (Mirandolina), Jan Štáva (Markýz di Forlimpopoli), Eva Dřizgová-Jirušová (Ortensia) a Erika Šporerová (Deianira) Foto Daniel Jäger

Maskovaní milenci ve víru karnevalu!

Nenechte si ujít poslední reprízy
inscenace klasické operety
Johanna Strausse (1825–1899)

NOC V BENÁTKÁCH.

Děj se odehrává během jedné
karnevalové noci, při které dojde
hned k několika milostným
nedorozuměním. Příběh je protkán
řadou neočekávaných situací, do nichž
se dostává mladá zamilovaná dvojice
– rybářské děvče Annina a vévodský
lazebník Caramello.

**Uvádíme 8. a 28. března, 3. dubna
a 2. května (derniéra) 2014
v 18.30 hodin v Divadle Antonína
Dvořáka**

DVOŘÁKOVSKÝ PÍŠŇOVÝ MARATON

Den s Antonínem Dvořákem v Divadle Antonína Dvořáka!

Dne 1. května 2014 uplyne 110 let od úmrtí skladatele
Antonína Dvořáka (1841–1904). Na tento den Vás
zve na další mimořádnou akci, která je součástí
programu Roku české hudby 2014 v Národním divadle
moravskoslezském.

V tento den se ke Dvořákovu odkazu NDM přihlásí
šestihodinovým maratonom, během něhož
ve čtyřech hodinových blocích se třemi přestávkami
zazní kompletní Dvořákovy jednohlasé písňové dílo
s doprovodem klavíru. Celý maraton bude vysílán živě
na vlnách Českého rozhlasu.

Účinkují:

Pavla Vykopalová (soprán)

Jana Kurucová (mezzosoprán)

Pavol Breslik (tenor)

Tomáš Král (baryton)

Jan Martiník (bas)

Martin Kasík a Róbert Pechanec (klavírní doprovod)

**Uvádíme 1. května 2014 v 15.00 hodin
v Divadle Antonína Dvořáka**

Tradici udržujeme tím, že ji rozvíjíme!

Ostrava
Český rozhlas

Vitava
Český rozhlas

NÁRODNÍ DIVADLO
MORAVSKOSLEZSKÉ

© Pražák

činohra

PREMIÉRY V SEZÓNĚ 2013/2014

Václav Štech (1859–1947)

VEŘEJNÉ BLAHO aneb DESKOVÝ STATEK

Politicky (ne)korektní komedie

Režie: Janusz Klimsza

Premiéra 24. října 2013

v Divadle Jiřího Myrona

Jean Anouilh (1910–1987)

POZVÁNÍ NA ZÁMEK

Bezohledná komedie v rytmu tanga

Režie: Peter Gábor

Premiéra 7. listopadu 2013

v Divadle Antonína Dvořáka

Liz Lochhead (1947)

PERFECT DAYS

Romantická komedie nejen o ženách,
nejen pro ženy

Režie: Janka Ryšánek Schmiedtová

Premiéra 30. ledna 2014 v Divadle Antonína Dvořáka

William Shakespeare (1564–1616)

MACBETH

Poznej temnotu, poznáš sám sebe...

Režie: Rastislav Ballek

Premiéra 6. února 2014 v Divadle Jiřího Myrona

David Jařab (1971)

ZA VODOU

Syrový antiwestern z Pražské

Režie: Štěpán Pácl

Česká premiéra 27. března 2014

v Divadle Antonína Dvořáka

Simon Stephens (1971)

PODIVNÝ PŘÍPAD SE PSEM

Stát se dospělým, stát se mužem

Režie: Janusz Klimsza

Premiéra 28. března 2014

ve zkušebně Divadla Antonína Dvořáka

Martin Kákoš (1955) – Gabo Dušík (1961)

– Peter Uličný (1950) – Jaroslav Moravčík (1961)

QUO VADIS

Muzikál

Vášnivý příběh lásky na motivy románu Henryka Sienkiewicze

Režie: Peter Gábor

Česká premiéra 5. června 2014 v Divadle Jiřího Myrona

Činohra NDM je na Facebooku:

ČINOHRA NÁRODNÍHO DIVADLA MORAVSKOSLEZSKÉHO

William Shakespeare – MACBETH

Lada Bělašková (Lady Macbeth), Vladimír Polák (Macbeth)

Foto Radovan Štátný

TŘI OTÁZKY PRO ŠÉFA ČINOHRY

Právě probíhají přípravy na premiéry nových inscenací vašeho souboru Za vodou a Podivný případ se psem. Jak byste přiblížil tato díla divákům?

Nová inscenácia hry Davida Jařaba *Za vodou* (*Dokud nás smrt...*) je vlastne druhým dielom nášho činoherného cyklu „Paměť národa“, v ktorom inscenujeme témy týkajúce sa národných historických udalostí. Naši diváci mali možnosť v inscenácii hry Martina Walsera *Smrť hlav* sledovať závažnú tému vyrovnávania sa mladšej generácie s nacistickou minulosťou svojich otcov. Táto inscenácia sa stretla s veľkým diváckym ohlasom. Dúfam, že rovnako zaujme divákov aj nová česká hra autora a režiséra Davida

Za vodou (Dokud nás smrt...) je vlastne druhým dielom nášho činoherného cyklu „Paměť národa“, v ktorom inscenujeme témy týkajúce sa národných historických udalostí

Jařaba, ktorý príbeh lásky, na pozadí historických udalostí v Hlučíne, napísal špeciálne pre naše divadlo. Citlivá a invenčná réžia Štěpána Pácla určite sľubuje silný divadelný zážitok. Milí diváci, pozorne čítajte náš časopis a dozviete sa viac. No a v sezóne 2014/2015 odpremiérujeme v cykle „Paměť národa“ dokumentárnu fresku pod zatiaľ pracovným názvom *Odsun*. Priaznivcov našich komorných inscenácií ve zkušebně Divadla Antonína Dvořáka určite potešíme novinkou britskej dramatiky *Podivný případ se psem*. Čaká na Vás napínavý príbeh autistického chlapca, ktorý je zároveň aj sugestivným obrazom dnešného chaotického sveta.

Národní divadlo moravskoslezské opět získalo několik nominací na Ceny Thálie. Do jaké míry jsou tyto nominace motivující pro práci souboru?

Každé ocenenie našej práce je vždy veľmi príjemným a motivujúcim momentom. Patrí

k tomu vždy záujem publika, potlesk, reakcie v hľadisku, ale aj Ceny Thálie. Mám z každého ocenenia vždy úprimnú radosť.

Kterou inscenaci NDM byste doporučil divákům, aby se vyhnuli jarní únavě?

Proti jarnej únave má asi každý svoj účinný liek. Ak by ním malo byť pre niekoho práve divadlo, tak pozývam všetkých srdečne na všetky činoherné predstavenia. V bohatej žánrovej ponuke si určite každý vyberie to pravé, a tak sa spoločne s Vami, milí diváci, určite nabijeme tou správnou energiou. Tešíme sa na Vás!

Peter Gábor

OSTATNÍ REPERTOÁR ČINOHRY NDM (BŘEZEN – DUBEN 2014)

Joseph Bédier – Janusz Klimsza

TRISTAN A ISOLDA

Režie: Janusz Klimsza

1. 3. (18.30), 30. 4. (18.30) – derniéra

Billy Roche

SLOŽ MĚ NĚZNĚ

Režie: Janusz Klimsza

2. 3. (19.00)

William Shakespeare

MACBETH

3. 3. (18.30), 19. 3. (18.30), 6. 4. (15.00),

24. 4. (18.30)

William Shakespeare

SEN NOCI SVATOJÁNSKÉ

Režie: Peter Gábor

6. 3. (18.30), 15. 3. (18.30), 16. 4. (18.30)

Oscar Wilde

JAK DŮLEŽITÉ JE MÍT FILIPA

Režie: Vit Vencel

7. 3. (18.30), 17. 4. (18.30), 27. 4. (16.00)

Milan Uhde – Miloš Štědroň

BALADA PRO BANDITU

Režie: Peter Gábor

8. 3. (18.30), 15. 3. (18.30), 26. 4. (18.30) – derniéra

Venedikt Jerofejev

MOSKVA → PETUŠKY

9. 3. (20.00), 30. 3. (19.00), 2. 4. (19.00), 13. 4. (19.00)

Jean Anouilh

POZVÁNÍ NA ZÁMEK

Režie: Peter Gábor

12. 3. (18.30), 14. 4. (18.30), 25. 4. (18.30)

Václav Štech

VEŘEJNÉ BLAHO

aneb DESKOVÝ STATEK

Režie: Janusz Klimsza

12. 3. (18.30), 3. 4. (18.30)

Liz Lochhead

PERFECT DAYS

Režie: Janka Ryšánek Schmiedtová

14. 3. (18.30), 20. 3. (18.30), 1. 4. (18.30),

22. 4. (18.30)

Michael Cooney

HABAĐÚRA

Režie: Roman Groszman

23. 3. (18.30), 29. 4. (18.30)

Jack Trevor Story

TRABLE S HARRYM

Režie: Jakub Nvota

4. 4. (10.00)

Anna Saavedra

KUŘAČKY

Režie: Janka Ryšánek Schmiedtová

4. 4. (19.00)

Terrence McNally – David Yazbek

DONAHA! (Hole dupy)

Režie: Pavel Šimák

10. 4. (18.30)

George Bernard Shaw

PYGMALION

Režie: Pavel Šimák

12. 4. (18.30) – derniéra

UVEDLI JSME

William Shakespeare (1564–1616)

MACBETH

Poznej temnotu, poznáš sám sebe...

Překlad

Inscenační úprava

Režie

Dramaturgie

Scéna a kostýmy

Hudba

Pohybová spolupráce

Martin Hlinský

Rastislav Ballek

Rastislav Ballek

Klára Špičková

Katarína Holková

Andrej Kalinka

Tomáš Krivošík

Osoby a obsazení:

Macbeth, thén z Glamisu, thén z Cawdor,

pak skotský král

Lady Macbeth, Čarodějnice

Banquo

Macduff

Duncan, skotský král

Malcolm, starší syn Duncana

Donalbain, mladší syn Duncana

Vladimír Polák

Lada Bělašková

František Strnad

Jan Fišar

Miroslav Rataj

Ivan Dejmal

Robert Finta

David Viktora

Jiří Sedláček

Petr Houska

Anna Cónová

Ondřej Malý

Andrea Mohylová

Petra Lorencová

Vladimír Čapka

Štěpán Kozub

Jan Kovář,

Jakub Burýšek,

Štěpán Kozub

Reprízy 3. 3. (18.30), 19. 3. (18.30), 6. 4. (15.00), 24. 4. (18.30) v Divadle Jiřího Myrona

S režií progresivního slovenského režiséra Rastislava Balleka se ostravští diváci setkali poprvé. Jak on sám charakterizuje nejčernější alžbětinskou tragédií?

Vladimír Polák (Macbeth), František Strnad (Banquo)

Uprostřed Vladimír Polák (Macbeth) a Lada Bělašková (Lady Macbeth)

Foto Radovan Štátný

Kdyby *Macbeth* byl takříkajíc čítankově o „zlu v člověku“, tak bychom se na závěr dozvěděli, kde se zlo v člověku bere nebo „o čem“ to zlo v člověku je. My se to ale nedozvíme, ani když hra skončí. Ta hra není „o něčem“. Ta hra je hra. Má nějaká pravidla, jako biliár nebo ping-pong. Vyvolává ve svých účastnících vzrušení, jistou dávku koncentrace a vyplavuje endorfiny. Není to hra „o“, je to hra. Zkomponovaná z věcí, které v člověku vyvolávají pocit hravosti a napětí, které cítí při hře. Tyto věci v ní zobrazuje válka, intrika, vražda, kouzla... Tak jako čarodějnice míchají ve hře různé kousky těl a předmětů, Shakespeare pouze míchá tyto věci, které jsou vzrušující, ale nevíme, o čem jsou. O čem je biliár nebo šachy? Přesto jsou zajímavé.

Stejně provokativní je vztah Rastislava Balleka k Shakespeareovi:

Před deseti lety jsem dělal *Hamleta* v divadle Alexandra Duchnoviče v Prešově, takže setkání

s ním absolvuji podruhé. Svůj vztah bych definoval tak, že mě vždycky zajímal názor těch, kteří tvrdí, že Shakespeareovi nerozumí, nebo se jim nelíbí. Nikdy jsem nezjistil přesnější důvody, ale vím například, že Lev Nikolajevič Tolstoj anebo Voltaire byli velkými nepřáteli Shakespeara. Obviňovali ho z toho, co dnes považujeme za jeho přednost. Třeba z toho, že mísí „vysoké“ a „nízké“, že je v něm mnoho vulgárnosti, nemotivovaného násill, chaotičnosti a podobně. Zdálo se mi, že nejlepší je dopracovat se k Shakespeareovi nikoliv přes ty, co ho chválí a co ho vyhlásují za geniálního, ale přes ty, kteří v rozporu s většinovým názorem tvrdí, že to celé je omyl.

Rastislav Ballek je vyhlášený slovenský režisér, který sklízí úspěchy na českých festivalech i zahraničních scénách. Nenechte si ujít jeho nejnovější inscenaci v Divadle Jiřího Myrona!

(kš)

V popředí Vladimír Polák (Macbeth) a Lada Bělašková (Lady Macbeth)

Foto Radovan Štátný

David Jařab (1971)

**ZA VODOU
(Dokud nás smrt...)***Syrový antiwestern z Pražské*

Režie **Štěpán Pácl**
 Dramaturgie **Marek Pivovar**
 Scéna **Andrej Ďurík**
 Kostýmy **Daniela Klimešová**
 Hudba **Jakub Kudláč**

Osoby a obsazení:
 Gerhard Peterek **Ivan Dejmal**
 Ernest Decker **Tomáš Jirman**
 Agnes Czerná **Veronika Lazorčáková**
/ Tereza Richtrová

Wili Schreier **Petr Houska**
 Eli Papeschová **Anna Cónová**
 Marichen Peterková **Marie Logojdová**
 Jakob Klein **František Večeřa**

**Česká premiéra 27. března 2014 v 18.30 hodin
 v Divadle Antonína Dvořáka**

**Reprízy 29. 3. (18.30) a 9. 4. (18.30)
 v Divadle Antonína Dvořáka**

Prajzko, Prajzsko, Prajzká, Prajzská, Hlučínsko, kraj tam za vodou, za vodou, ale ne před vejtoňskou hospodou (jak by k tomu sváděla známá píseň), leč tam za řekami Odrou a Opavou. **Kraj, jehož obyvatelé se několikrát stali obětmi územních nároků mocností.** Zjednodušeně řečeno, přetahoval se o něj živel český s německým. Důsledkem pak je zvláštní identita jeho obyvatel. Češi? Němci? Něco mezi tím? A svou váhu má pochopitelně i blízkost živlu polského. Vše to začalo za Marie Terezie, když rozpínavé

Návrh kostýmů pro Ivana Dejmalu od výtvarnice Daniely Klimešové

Prusko získalo ve válce na úkor Rakouska-Uherska velkou část Slezska a přes velkou snahu už ji císařovna nezískala zpět. Později se ovšem k historickým zemím Koruny české území zase vrátilo, aby z nich opět bylo vyrváno, naposledy pak před 2. světovou válkou.

A právě v předválečném čase začíná i děj hry Za vodou (Dokud nás smrt...), kterou pro naše divadlo napsal David Jařab, divadelník, jehož kořeny jsou právě na Hlučínsku (rozhovor s ním jsme přinesli v minulém čísle tohoto časopisu). Z textu vznikl jímavý příběh jedné lásky, který se vám osměluje nabídnout. V režii Štěpána Pácla, na scéně An-

dreje Ďuríka, v kostýmech Daniely Klimešové a za zvuků hudby Jakuba Kudláče uvidíte Ivana Dejmalu, Veroniku Lazorčákovou v alternaci s Terezou Richtrovou, Tomáše Jirmana, Annu Cónovou, Petra Housku, Marii Logojdovou a Františka Večeřu. Poprvé uvádíme 27. března v Divadle Antonína Dvořáka. (piv)

Hra vznikla z iniciativy Národního divadla moravskoslezského za podpory Státního fondu kultury ČR a Moravskoslezského kraje.

MĚLI BYSTE VĚDĚT

„Měl bych být hrdý, jdu do války a ti, kdo jdou bojovat za svou vlast, mají být hrdí, tak se to všude říká a píše... Jenže Německo není moje vlast. Brzy budu v zákopech bojovat za cizí zemi. Možná mě zraní, možná za ni i padnu. A jestli válku přežiju, počká na mě má milá? Ale ano, počká, řekli jsme si přece, dokud nás smrt...“

Vojákoví na snímku se nemůžeme divit, že jeho výraz je nejistý, spíš provinilý než vojensky mužný. Více o jeho osudech, jakož i o osudech celé Pražské se dozvíte v Hlučíně v Muzeu Hlučínska v pozoruhodné, nedávno otevřené expozici.

Foto Milan Malíček

Režisér **Štěpán Pácl**, umělecký šéf Divadla Petra Bezruče, je v činohře NDM již pravidelným hostem. Málokdy tady režíruje kus jednoduchý, který by se dal, řečeno s notnou dávkou nadšázky, „střelit od boku“. Nejinak je tomu i teď, kdy připravuje premiéru inscenace *Za vodou (Dokud nás smrt...)*.

„Dokud nás smrt...“ – ta slova „zaklínají“ k jistě nevyhnutelnosti životního rozhodnutí dvou lidí...

Režirovat divadelní hru, to je vždy dobrodružná záležitost. Režirovat kus zcela nový, jevištní praxi ještě neproověřený, je dobrodružství dvojnásobné. A jde-li ke všemu o text, jehož děj se odehrává v kraji, který máme za humny, ale který jsme dříve vůbec neznali, to už je dobrodružství „na třetí“. **S jakými pocity ses do onoho trojnásobného potýkání pustil?**

S Hlučínskem, neboli s krajem „za vodou“, jsem se potkal už před několika lety díky scénografovi a šéfovi výpravy NDM Davidu Bazikovi, kdy mě přizval ke spolupráci na expozici o historii Hlučínska. Byl to jakýsi první pokus o odhalení hlučínských osudů, který se nakonec tehdy ne-realizoval. Davidovi se pak podařilo zrealizovat expozici v Hlučínském muzeu v jiné podobě na konci loňského roku. Tedy o Hlučínsku jsem trochu věděl a fascinovala mě jeho dějinná specifickánost. Kraj, který je z Ostravy na dohled a ve kterém stejný čas 20. století probíhal zcela jinak. Dvacáté století nám připravilo hned několik nelehkých okamžiků, jejichž traumata si neseme dodnes. Ale v případě Hlučínska mi přijde, že se jedná o „osudovou krutost“.

Dramatiku Davida Jařaba znám z jeho vlastních inscenací. Vždy mi přišlo, že jde o svěbytný jazyk, schopnost proniknout do hloubky tématu a pak s lehkostí a nápaditostí toto téma tvarovat do slov. Na jeho text o kraji „za vodou“ jsem se od první chvíle těšil. A pak jsem byl nad očekávání potěšen.

Je to vždy vzrušující dávat jevištní podobu textu, který je zcela nový. Je to na jedné straně

osvobozující: nemusíte se konfrontovat s předchozími inscenacemi, neinterpretujete na základě toho, co kdo už v té hře našel. Zároveň ať chcete nebo ne, první uvedení je vždy přinejmenším referenční, může to ovlivnit další budoucnost hry. Doufám, že hře nezkazíme začátek jejího života a že i po inscenování v Ostravě bude žít dál v jiných divadlech a snad i v jiných jazycích.

Nehrajeme dokument, ale příběh, stvořený autorskou fantazií. Přesto, představ si, že někdo z „Pražské“ zavítá na představení a řekne: „Ale takhle to přece tehdy vůbec nebylo...“. Co mu povíš?

Jestli k takové otázce dojde, budu za ni rád. A odpověď? Zeptám se, jak to bylo doopravdy, a budu poslouchat. Jestli ta inscenace otevře vzpomínky, bude to skvělé.

Přestože David Jařab se vyhýbá tomu ve hře akcentovat historické momenty, nepopisuje, a hlavně nevysvětluje každou větu dějinnou spe-

Focení vizuálu k plakátu ZA VODOU (Petr Houska a Ivan Dejmal) Foto Martin Popelář

– ta slova „zaklínají“ k jistě nevyhnutelnosti životního rozhodnutí dvou lidí strávit společný život. Nepochopitelné je, jak toto směřování bylo bezvýtku naplněno, přestože všechny následující události oba dva neustále rozdělovaly. Hra zachycuje vnitřní propast lidí, kteří měli spolu zůstat, ale dějinná rozhodnutí jim v tom bránila.

A jsou to hlavně příběhy a vzpomínky, které nám umožňují ten velký průšvih, který se ve 20. století na Hlučínsku odehrál, skutečně pochopit a zakusit. David Jařab jeden takový příběh vypráví. (piv)

Režisér Štěpán Pácl

Foto archiv

Jakub Kudláč je „dvorním“ skladatelem režiséra Štěpána Pácla. Autoři hudby zůstávají většinou skromně v pozadí, jejich dílo hovoří za ně. Rozhodli jsme se tedy, že mu něco málo prostoru věnujeme alespoň zde.

Člověk by se asi neužil jen skládáním divadelní hudby. Co děláš kromě toho?

Ještě přednáším na FAMU a UTB dějiny filmu, dějiny hudby, různé speciální přednášky, jako například sluchová analýza, cyklus přednášek o hororu, amerických melodramatech padesátých let, atd. Univerzitní prostředí je v tomto rysu variability nesmírně příjemné. S trochou snahy lze prakticky každý rok vypisovat nové kurzy a vyhnout se tak pocitu opakování, případně nudy a vyhoření.

Málokterý autor divadelní hudby věnuje tolik času pobytu na zkouškách a práci s herci (pokud v dané inscenaci zpívají) či s muzikanty. To vyplývá z požadavků režiséra, nebo to máš tak „nastaveno“ sám?

To vyplývá z vícero faktorů. Prvním a nejdůležitějším je povaha divadla samotného. Inscenace je interpretací textu. Text sám, stejně jako každé umělecké dílo, je principálně otevřeným tvarem, a inscenace jeho uchopením v konkrétním tvaru, který však není absolutní, nýbrž vždy ve vztahu k určitému čtení, k určité přítomnosti. Čím víc mám zkušeností s divadlem, tím míň věřím tomu, že bych inscenaci dokázal nahlédnout prizmatem pouhého textu. Potřebuji pocítit styl, specifický tep tohoto konkrétního čtení určitého textu. Bez jakékoli účasti na zkouškách by pro mne byla inscenace jenom abstraktním popisem jedinečnosti.

A dále, i když s režisérem před samotným začátkem zkoušení poměrně pečlivě koncipujeme styl, hledáme smysl a jazyk, samotný proces inscenace tuto koncepci podrobuje zkoušce ohněm, teprve v ní se ukážou slabiny a silná místa předchozí rozvahy. Zatím jsem nezažil práci na inscenaci, ve které by režisér koncipoval výchozí záměr natolik přesně i detailně, že by nebyl nucen ustoupit alespoň v něčem z původní koncepce. Jedinečnost, singularita, z toho plynoucí neuchopitelnost v pojmech jako by byla vetkána do procesu tvorby

Hlučínská hudba bude mít na inscenaci určité vliv, i když stylově nepůjde o hudbu koketující s folklorismem...

divadelní inscenace. A je-li hudba integrální součástí této inscenace, součástí, která žije, dýchá i umírá spolu s hrou, tak je zřejmé, že nějaká účast na zkouškách je podmínkou možnosti takového spolubytí.

V případě živé hudby nebo zpívání to má navíc smysl velice jasný a praktický. Režisér potřebuje mít volné ruce pro svou práci a potřebuje sklada-tele, aby mohl instantně upravit nebo napravit či ujasnit cokoli se ukáže jako problém.

Na druhou stranu jsou i režiséři, kteří účast na zkouškách ze strany skladatele nepotřebují a nechťejí. Volí samotářskou cestu za tvarem a smyslem a také mnohdy se skvělými výsledky.

Rád používáš živou hudbu a ještě k tomu muzikanty na jevišti během představení.

A často ani nemají pevné místo, během hraní různě popocházejí. Co tě k tomu vede?

Jo, no, hudba uniká z podzemí (orchestrístě)

a podvratně se vpíjí do prvního plánu. Ztrácí tak sice svou křehkou autonomnost, na straně druhé však získává kus napětí z dramatu samotného, které do hudby původně nepatří. Drama samotné může získat na živosti, múzičnosti či dostane jenom nějaký metaforický přesah. Zdá se, že jedno oplodňuje druhé a naopak, a spolu pak tvoří soudržnější celek. Izolace hudby je v dramatickém umění stejně jenom domnělá. Vždy bude kooperovat a mluvit spolu s celkem, jistě nikoli jedním hlasem, a mnohdy dokonce v opozici, nicméně bude interpretovaná jakožto součást celku.

Toto však není marka mého stylu. Daleko víc je tento rys diktován specifickými požadavky té které inscenace a nejvíce snad konkrétním režijním stylem. Konkrétně Štěpán rád koncentruje všechny formální prvky kolem hmatné, leč neviditelné zkušenosti inscenace, a proto i hudba je u něj často a ve větší míře součástí vyprávění.

Autor hudby Jakub Kudláč

Foto Veronika Oliva

Dva kontrabasy, trombón, trubka a cajon. To je sestava pro inscenaci Za vodou (Dokud nás smrt...). Nejprve prosím popiš cajon, málokdo asi ví, jak vypadá, a jaké zvuky se z něj linou.

To je taková magická kostka, sedí se na ní, bouchá se do ní, hraje to... no, zkrátka, perkusní nástroj, dřevěný, vevnitř jsou i struny, má basovou i vyšší polohu, může tak do jisté míry nahradit velký a rytmický buben klasické bicí soupravy... co k tomu dodat... *Za vodou (Dokud nás smrt...)* odhalí vše lépe než cokoli, co řeknu.

K takové sestavě nástrojů jste zřejmě došli při debatách s režisérem. Co vás k ní dovedlo?

Hledali jsme složení, které bude odpovídat

zvláštnosti Hlučínska (smích). Ale něco pravdy na tom je. S ohledem na text hry jsme potřebovali ansámbl, který bude mít nadání k jakési vytrzenosti, k abstrakci. Podobně jako je Hlučínsko oblastí zvláště vytrzenou z kořenů německých i slovanských, má ten dvojí kontrabas být zvláštní verzí kytary z dixielandu nebo violové kontry z lidové hudby.

„Prajzká“ má svébytnou lidovou muziku. Vychází z ní nějak v inscenaci Za vodou (Dokud nás smrt...)?

Hlučínská hudba bude mít na inscenaci určitě vliv, i když stylově nepůjde o hudbu koketující s folklorismem. Ale detaily si zatím nechám pro sebe. Jsou zahaleny temnotou. (Eufemi-

smus pro „není to ještě hotové“ v kombinaci s láskou pro patos – pozn. autora)

Jsi člověkem velmi výmluvným, energickým, zlé jazyky by mohly říci, že to až hraničí s exhibicionismem. Dle tvého soudu: pomáhá ti tato vlastnost nějak, nebo ti naopak ubližuje?

V práci mi to spíš asi pomáhá, i když se to těžko soudí. V osobním životě to však není jisté už vůbec. Nyní byv v seberefektivní náladě uznávám, že jsem možná někdy nesnesitelný, užvaněný, vychloubačný, že snad mohu někoho občas (nesmírně zřídka) iritovat. Jinak si obvykle připadám jako veskrze přátelský, příjemný, vyrovnaný a ukázněný člověk, kterého přeci musí mít každý rád, že ano. (piv)

ZA VODOU – PŘEDSTAVUJEME

Foto Jiří Doležel ©

Novou tvář v inscenaci *Za vodou (Dokud nás smrt...)* je **Tereza Richtrová**, která s Veronikou Lazorčákovou alternuje postavu Agnes. Herečku, již dobře znají především diváci Moravského divadla v Olomouci, jsme požádali o rozhovor.

Tvůj medailon čtenáři naleznou na webových stránkách Moravského divadla v Olomouci, kde s mírnou nadsázkou hraješ „první poslední“. Přesto, můžeš se nám představit sama?

Jsem holka z vesnice kousek od Brna a přihodilo se mi divadlo jako to, co dělám společně se zpěvem nejraději a nejvíc. Po Studiu Dům v Huse na provázku, které vedla Eva Tálská a které považuju za základní divadelní školu a zkušenost, jsem se dostala na JAMU k Nice Brettschneiderové a Vladimíru Kelbelovi. Po škole jsem z vlastní vůle šla na volnou nohu, na které jsem dopsala diplomku, a hodně si toho vyzkoušela, abych potom zakotvila na Hané na pět sezón. Olomouc je krásná, ale trochu moc poklidná; tak to vypadá, že jsem se nenechala úplně ukolíbat a kotvu zvednu.

Dvakrát se tvé jméno v posledních letech objevilo v nominaci rozhlasové ankety „Nevi-

dílný herec“. Zvládnout práci s mikrofonem bývá pro mnohé docela problém, z nominací lze soudit, že se ti to podařilo. Co tě na rozhlasovém herectví vábí?

Herectví na mikrofon je pro mě obrovská záhada, které se snažím přijít na kloub, a to mě na tom fascinuje. Měla jsem štěstí na některé krásné role, díky kterým jsem něco z téhle záhady mohla poodhalit, zjistit, jak to funguje. Je to disciplína, která má s činohrou něco velmi společného a něco vůbec. Čeština je nádherný jazyk a mohla by být trochu sebevědomější, na jevišti i za mikrofonem. V obou případech je čeština náročný, ale neuvěřitelně inspirující partner.

Agnes, tedy postava, kterou hraješ v naší inscenaci, se bez vlastního zavinění ocitla v nelehké situaci. Ač svému vyvolenému slíbila ono „Dokud nás smrt...“, musí se rozhodnout: buď doufat a čekat a čekat, ač je pravdě-

podobné, že zahynul ve válce, nebo spojit svou budoucnost s jiným mužem. Dokážeš si představit sama sebe v takové situaci?

Agnes miluje život, a proto se rozhodne žít dál, raději napůl než vůbec. To je podle mě pozitivní věc. Porušení jejího slibu ji ale dožene, což je spravedlivé, ale kruté. Na druhou stranu se Agnes není až tolik co divit, za tehdejších okolností by neměla sama moc šancí na nějaké žití nebo přežití. To je dneska jiné, v tomhle snazší. Jak bych se zachovala já, si netroufám říct. Možná budu schopná odpovědět po premiéře.

Než jsi dostala možnost hrát tuto roli, věděla jsi něco o „Prajzké“?

Ani ň.

Jak se ti ten kraj jeví teď, po návštěvě Hlučina a Muzea Hlučínska?

Drsný a krásný.

(piv)

Tereza Richtrová v inscenaci PERIFERIE v Moravském divadle Olomouc (režie Štěpán Pácl)

Foto Jiří Doležel ©

Simon Stephens (1971)
PODIVNÝ PŘÍPAD SE PSEM
Stát se dospělým, stát se mužem

Překlad **Jiří Josek**
Režie **Janusz Klimsza**
Dramaturgie **Dagmar Radová**
Scéna a kostýmy **Marta Roszkopfová**
Výběr hudby **Janusz Klimsza**

Osoby a obsazení:
Christopher **Robert Finta**
Siobhan **Lada Bělašková**
Ed **František Strnad**
Paní Alexanderová **Alexandra Gasnářková**
Judy **Renáta Klemensová**
Shearsová / 1. hlas / Gascoynová / a další **Pavčina Kafková**
1. policista / 2. hlas / Thompson / Rhodri / Roger / a další **David Viktora**
Seržant / 3. hlas / Wise / strýček Terry / a další **Vladimír Čapka**
Páter Peters / 4. hlas / 2. policista / Průvodčí / a další **Jiří Sedláček**
číslo 40 / Žena na ulici / Slečna u informací / a další **Petra Lorencová**

Premiéra 28. března 2014 v 19.00 hodin
ve zkušebně Divadla Antonína Dvořáka

Reprízy 29. 3. (19.00), 9. 4. (19.00)
ve zkušebně Divadla Antonína Dvořáka

Mark Haddon patří k nejznámějším britským spisovatelům současnosti. V roce 2003 vyšla jeho novela *Podivný případ se psem*, za kterou získal mimo jiné ocenění Kniha roku v rámci prestižní Whitbreadovy ceny. Jeho přítel, britský dramatik střední generace Simon Stephens před dvěma lety novelu zdramatizoval a světová premiéra se odehrála v Royal National Theatre. Kritické ohlasy byly bouřlivě nadšené, což dokazuje i to, že inscenace získala hned sedm cen Laurence Oliviera, včetně ocenění za nejlepší nový text.

Podivný případ se psem je napínavým příběhem o hledání stop, které vedou nejen k odhalení vraha psa Wellingtona, ale také příběhem o hledání indicií k porozumění tomuto složitému a chaotickému světu

Čím je *Podivný případ se psem* tak výjimečný? Už jeho hlavní hrdina se v mnohém vymyká standardům – je jím totiž patnáctiletý Christopher, který trpí Aspergerovým syndromem. **Christopher vnímá svět kolem sebe podstatně jinak než jeho vrstevníci nebo jeho rodiče. Vyniká v matematice, logice a má výjimečný pozorovací talent a paměť. Ovšem příliš nerozumí citům, mezilidským vztahům anebo metaforám.**

Jednoho dne Christopher najde na zahradě mrtvého psa Wellingtona a od této chvíle se doslova začíná psát nová kapitola jeho života. Christopher se kvůli překvapivým zjištěním z pátrání po Wellingtonově vrahovi rozhodne opustit svůj rodný dům, a dokonce i otce, který se o něj doposud staral. Není možno se vrátit zpět a Christopher vykračuje do zcela neznámých míst – a to jak v přeneseném významu (kterému Christopher tak obtížně rozumí), tak i zcela konkrétně. **Christopherův příběh přibližuje způsob, jakým jedinec s Aspergerovým syndromem vnímá svět, a poukazuje na to, že i zcela běžné věci mohou být nepřekonatelnou překážkou.** Ovšem to jen jedna vrstva *Podivného případu se psem*; další vrstva příběhu sleduje proces dospívání. Jedná se vlastně o moderní iniciační cestu mladého muže.

Stephensova úprava Haddonovy předlohy si pohrává s divadelní rovinou vyprávěného příběhu a otevírá prostor ke zcizujícím komentářům a zároveň zdůrazňuje téma komunikace a jejích nesnází, které ji v současné době informačního zahlcení doprovázejí. Všechny postavy a zvláště hlavní trojice postav – Christopher a jeho rodiče

Autor původní novely Mark Haddon Foto archiv

– velmi obtížně k sobě hledají cestu a způsob, jakým by spolu mohli komunikovat. Christopher navíc nesnese ničí dotek, což situaci jen komplikuje. **Je vůbec možné se za takovýchto podmínek sblížit? Jak moc jsme ochotni riskovat a obětovat, abychom porozuměli druhému, a pochopili jeho vlastní vnímání světa?**

Podivný případ se psem je napínavým příběhem o hledání stop, které vedou nejen k odhalení vraha psa Wellingtona, ale také příběhem o hledání indicií k porozumění tomuto složitému a chaotickému světu plnému individualit. Režisér Janusz Klimsza obsadil do hlavní role nového člena činoherního souboru Roberta Fintu a jako jeho divadelní rodiče Renátu Klemensovou s Františkem Strnadem. (dr)

Návrh kostýmu pro Christophera od výtvarnice Marty Roszkopfové

Liz Lochhead (1947)
PERFECT DAYS
Romantická komedie nejen o ženách, nejen pro ženy

Překlad **David Drozd**
Režie **Janka Ryšánek Schmiedtová**
Dramaturgie **Marek Pivovar, Dagmar Radová**
Scéna **David Bazika**
Kostýmy **Hana Knotková**
Hudba **Mario Buzzi**

Osoby a obsazení:
Barbara Marshallová **Renáta Klemensová**
Alice Inglisová **Pavčina Kafková**
Sadie Kirkwoodová **Alexandra Gasnářková**
Brendan Boyle **František Večeřa**
Dave Marshall **Tomáš Jirman**
Grant Steel **Aleš Bilík**
Hlas moderátora **Jan Fišar**

Reprízy 14. 3. (18.30), 20. 3. (18.30), 1. 4. (18.30), 22. 4. (18.30) v Divadle Antonína Dvořáka

Autorčino označení „romantická“ berte spíše jako ironický štilec. **Na citové poryvy je v této komedii nahlíženo se střízlivou svědomitostí. Avšak vyvstává-li ve vás představa dobrodružnosti, fantastičnosti, nepravděpodobných (ale nikoli nemožných) zvratů, bude vám učiněno zadost.** Vpravdě romantický je až samotný závěr hry, kdy se smích zvolna rozmělní v dojetí. Snad mi dáte za pravdu, že právě to jsou emoce, jichž by si nikdo z nás neměl odpírat, protože nás stejně jako pláč polidšťují.

Barbara Marshallová je „velmi krásná, oslnivě půvabná žena, které táhne na čtyřicet“. Má svůj vlastní kadeřnický salón a její zkrášlovací umění je po celém Glasgowu natolik vyhlášené, že je předvádí i ve svém televizním pořadu. Se svou švagrovou Alicí jsou nejlepšími přítelkyněmi

František Večeřa (Brendan Boyle), Renáta Klemensová (Barbara Marshallová)

Foto Radovan Štátný

Alexandra Gasnářková (Sadie Kirkwoodová), Renáta Klemensová (Barbara Marshallová)

Foto Radovan Štátný

a jednoho z nejlepších kamarádů našla kromě Brendana i ve svém manželovi Daveovi, a to i přesto, že už několik let žijí v odloučení. Oporou je pro ni i její místy tvrdošijně ustaraná matka. Řekli bychom, že je to vcelku pohodový život. **Jenže Barbara si navzdory těmto příznivým poměrům nepřípadá šťastná. Zakouší samotu a tolik diskutované biologické hodiny ji**

Je dozajista osudový rozdíl v tom, pozve-li nás žena k sobě na panáka nebo na kafe...

neúplatně odměřují čas. Je přesvědčena, že teprve dítě bude tím pravým naplněním. Bohudík či bohužel jsou jisté danosti, jež obejít nelze. Příroda či Bůh – jak je vám libo – to zaonačili tak, že k aktu početí, založeném na doavatelsko-odběratelských vztazích, je zapotřebí obou pohlaví. Avšak medicínský pokrok dopřál ženám i v tomto ohledu jistou soběstačnost a „poopravil“ přírodu alespoň v tom, že muž se už nemusí v této věci angažovat celou svou bytostí.

I tak dá ale notnou práci najít toho příhodného „spermoníka“. Stěžejní biologický rozdíl mezi mužem a ženou, který neodvolatelně předurčuje jejich chování, snad nejlépe ze všech postřehl Fráňa Šrámek ve své pověstné básni *Splav*: „Muž má touhu rozséváče, žena má úrodný klín...“ Z toho plyne, že muž je v tomto ohledu činitelem aktivnějším a po-

hlavně výbojnějším, kdežto ženě je přisouzena úloha více méně trpná. **Jenže zrovna Barbařin příklad dokládá, že v souladu s výše zmíněnými vědeckými skutečnostmi je to najednou žena, která se stává činným činidlem a muž se může zasadit o početí bez toho, že by jej přemohla rozséváčská vášeň.**

Hra předestírá i generační rozpory. Janka Ryšánek Schmiedtová zvlášť citlivě vykreslila bolavá místa ve vztahu matky a dcery: Obě ženy se mají moc rády, ale jedna druhé už nedokáže porozumět. Zeje mezi nimi cosi zapovězeného a nevyřčeného.

Pro inscenování každé komedie je určující především uměřenost: Je-li zvláště v hereckém projevu něco přemrštěného a křiklavého, snadno se může stát, že vtip, popřípadě gag nevyzní tak humorně, jak by měl. **V této inscenaci má všechno náležitou míru a na všech hercích je znát, že vědí, co mají hrát.**

Zkrátka bravurní je nejen tato veselohra, ale i její jevištní ztvárnění. Věci srandovní a věci vážné se tu do sebe vpíjejí, a my přesto zřetelně rozeznáme jejich přesnou hranici. Obratem mysli stává se směšné vážným a vážné směšným.

Pro nás mužské plyne pak z této hry jedno výstnne praktické naučení: Je dozajista osudový rozdíl v tom, pozve-li nás žena k sobě na panáka nebo na kafe... (on)

Bylo tu, bude tu... Legendární muzikál o lásce BALADA PRO BANDITU!

V hlavních rolích Igor Orozovič a Veronika Lazorčáková v posledních reprízách na jevišti Divadla Jiřího Myrona!

Reprízy 8. 3. (18.30), 15. 4. (18.30) a derniéra 26. 4. (18.30) v Divadle Jiřího Myrona

Milostný trojúhelník, zrada a osudová vášeň v dramatu TRISTAN A ISOLDA!

Zažijte legendární příběh milenců, kteří v osudové hře prohráli své štěstí...

Repríza 1. 3. (18.30) a derniéra 30. 4. (18.30) v Divadle Jiřího Myrona

Profesor Higgins a Liza Doolittleová? PYGMALION!

Nenechte si ujít poslední příležitost vidět komedii G. B. Shawa se skvělými hereckými výkony Davida Viktory, Lady Bělaškové a dalších!

Digniéra 12. 4. (18.30) v Divadle Antonína Dvořáka

GRATULACE

S vyzrálým herectvím **Anny Cónové** se mají diváci NDM možnost setkávat pěknou řádku let. Jak jsme psali již v minulém čísle našeho časopisu, oslavila herečka v těchto dnech významné životní jubileum. Po představení *Pygmalion* jí ho 11. ledna přímo na jevišti za mohutného aplausu diváků připomněli umělecký šéf činohry Peter Gábor a herečtí kolegové.

Ještě jednou vše nejlepší!

Foto Radovan Štátný

balet

PREMIÉRY V SEZÓNĚ 2013/2014

Zuzana Lapčíková (1968)

BALADY

Vášnivě taneční drama

s živou hudbou a zpěvem Zuzany Lapčíkové

Hudba: Zuzana Lapčíková

Choreografie a režie: Hana Litterová

Premiéra 19. září 2013

v Divadle Antonína Dvořáka

Bedřich Smetana (1824–1884)

– Bohuslav Martinů (1890–1959)

– Leoš Janáček (1854–1928)

NÁVRATY DOMŮ

Choreografie: Pavel Šmok (*Trio g moll* /

Smetana), Nataša Novotná (*Škrtič* / Martinů),

Jiří Kylián (*Po zarostlém chodníčku* / Janáček)

Klavír: Ivo Kahánek

Premiéra 21. listopadu 2013

v Divadle Jiřího Myrona

Herman Severin Løvenskiold (1815–1870)

LA SYLPHIDE

Klasický balet o nenaplněné lásce

Koncepce a choreografie: Karine Elver podle

Augusta Bournonvilla

Dirigent: Jakub Klecker

Premiéra 24. dubna 2014

v Divadle Antonína Dvořáka

Půl hodiny před každým představením nových baletních inscenací této sezóny jsou pro Vás nově připraveny

DRAMATURGICKÉ ÚVODY

k danému titulu!

Balet NDM je na Facebooku:

BALET NÁRODNÍHO DIVADLA MORAVSKOSLEZSKÉHO

NÁVRATY DOMŮ – Barbora Kaufmannová, Jan Krejčíř

a Barbora Šulcová v choreografii Pavla Šmoka *Trio g moll*

Foto Martin Popelář

TŘI OTÁZKY PRO ŠÉFKU BALETU

Právě probíhají přípravy na premiéru nové inscenace vašeho souboru *La Sylphide*. Jak byste přiblížila toto dílo divákům?

V baletu *La Sylphide* se v Ostravě poprvé setkáváme s dílem klasika světového baletu, dánského choreografa Augusta Bournonvilla, který žil v letech 1805–1879 a který během svého padesátiletého působení v Dánském královském baletu položil základy dánské baletní školy. Bournonvilovy balety nebyly nikdy staženy z repertoáru a byly na kodaňské scéně pietně přenášeny z generace na generaci, aniž by byly upravovány a pozměňovány. Trvale si zachovaly to nejcennější, tradici a princip. Dodnes jsou Bournonvilovy choreografie, proslulé svou náročností, vnímány tanečníky jako výzva. V našem prostředí je velice silná značně odlišná tradice ruské školy, takže choreografka Karine Elver to u nás nebude mít lehké. Ale věřím, že tanečníci pochopí, jak je pro ně důležité, aby si osvojili tento styl.

Všechny baletní inscenace premiérované v roce 2013 získaly aspoň jednu širší nominaci na Ceny Thálie a to je skvělé!

Klasický příběh o Sylfidě neztrácí nic na své působivosti, i když jej vnímáme obklopení současnými poměry. Vypráví se zde o mladém muži, který se oddává snovým představám o vlastním ideálním životě, romantickým a smyslným snům. Sylfida má být tím nejskvělejším stvořením, jaké kdo v životě potkal, a James – hrdina baletu – si ji představuje s plnou intenzitou ideální vášně, navzdory tomu, že se má brzy oženit se svou snoubenkou Effy. Nakonec James zle dopláci na své snění. Málem umírá, přijde o manželství s Effy, žádnou Sylfidu ovšem nezíská. Ztrácí všechno, protože šel za svými sny příliš důvěřivě.

Příběh má u Bournonvilla zásadní význam a nikdy neslouží jen jako záminka pro taneční čísla. A ještě na jednu věc bych ráda upozornila. Originální choreografie je uchovávána od Bournonvilových časů, ale říká se, že jeho balety jsou dnes tančeny lépe než tehdy díky obrovskému rozmachu taneční techniky.

Národní divadlo moravskoslezské opět získalo několik nominací na Ceny Thálie. Do jaké míry jsou tyto nominace motivující pro práci souborů?

Balet získal čtyři širší nominace na Ceny Thálie za tři baletní inscenace: *Labutí jezero*, *Balady*

a *Návraty domů*. To znamená, že všechny baletní inscenace premiérované v roce 2013 získaly aspoň jednu širší nominaci a to je skvělé! A jestli je to motivující? Samozřejmě, úspěch u publika a ocenění odborníky, to jsou věci, kvůli kterým lidé od divadla udělají snad cokoli. To je přeci pro nás ta největší odměna.

Kterou inscenaci NDM byste doporučila divákům, aby se vyhnuli jarní únavě?

Nevím, jestli na jarní únavu spíš není dobrá zvýšená konzumace potravin s vitamínem C a nějaké sportovní aktivity. Ale my v divadle na jarní únavu čas nemáme, a tak třeba něco z energie našich tanečníků přeskochí přes rampu i na diváky. A pokud mám zvát na konkrétní představení, doporučím *Návraty domů*. To je skutečně mimořádná inscenace s fenomenální hudbou Smetany, Janáčka a Martinů a osobitým tanečním a hudebním ztvárněním.

Lenka Dřimalová

Lenka Dřimalová

OSTATNÍ REPERTOÁR BALETU NDM (BŘEZEN – DUBEN 2014)

Zuzana Lapčíková

BALADY

Choreografie a režie: Hana Litterová

5. 3. (18.30)

Bedřich Smetana – Bohuslav Martinů

– Leoš Janáček

NÁVRATY DOMŮ

Choreografie: Pavel Šmok (*Trio g moll* / Smetana), Nataša Novotná (*Škrtič* / Martinů), Jiří Kylián (*Po zarostlém chodníčku* / Janáček)

7. 3. (18.30), 11. 3. (18.30), 21. 3. (18.30)

Petr Iljič Čajkovskij

LABUTÍ JEZERO

Choreografie: Igor Vejsada podle Mariuse

Petipy a Lva Ivanova

Dirigent: Tomáš Brauner / Marek Prášil

15. 3. (18.30), 16. 3. (18.30)

V reprízách LABUTÍHO JEZERA ve dnech 15. a 16. března budete moci v roli prince Siegfrieda vidět prvního sólistu Baletu Národního divadla Michala Štipu a po jeho boku v roli Odetty-Odilie Markétu Pospíšilovou, která za svůj výkon získala širší nominaci na Cenu Thálie 2013!

Foto Tamara Černá SofiG

MÁME NA REPERTOÁRU

Zuzana Lapčíková (1968)

BALADY

Vášnivě taneční drama s živou hudbou a zpěvem Zuzany Lapčíkové

Libreto

Zuzana Lapčíková,

Hana Litterová

Choreografie a režie

Hana Litterová

Scéna a kostýmy

Pavel Knolle

Osoby a obsazení:

Juliána

Olga Borisová-Pračíková / Lucie Skálová

Dora, matka Juliány

Jana Kopecká

Ignác, otec Juliány

Rodion Zelenkov

Jura, bratr Juliány

Jan Krejčíř

/ Peter Ondrka

Kateřina, dcera Juliány

Barbora Kaufmannová

/ Chiara Lo Piparo

Jan, ženich Kateřiny

Michal Lewandowski

/ Vladimír Vašků

Marína, Janova milenka

Giulia Bellotti

/ Petra Kováčová

Dále účinkují členové sboru baletu NDM

Cimbál, zpěv: **Zuzana Lapčíková**

Kontrabas: **Josef Fečo / Josef Mikulka**

Bicí: **Otto Hejnic / Václav Pálka**

Saxofon: **Štěpán Flagar / Michal Žáček**

POSLEDNÍ DVĚ REPRÍZY V SEZÓNĚ

5. 3. (18.30) a 7. 6. (18.30) v Divadle Antonína

Dvořáka

„Již první minuty představení mohly diváka přesvědčit o tom, že *Balady* se nevyhýbají syrovosti a pravdivosti, ale zároveň rafinovaně zjemňují tvrdou až krutou realitu, které se dotýkají. V centru děje je vesnická žena Juliána, které nešťastný osud dcery Kateřiny připomene vlastní trápení. Příběh doprovázejí lidové písně, mistrně interpretované hudebníky v čele s osobitou Lapčíkovou.

K celkovému vyznění baletu velkou měrou přispívá také scéna rozdělená do tří pásem, která umožňují naznačit simultánnost dějů a současně zdůraznit nejpodstatnější okamžiky příběhu. (...)

Členové baletního souboru zvládli náročnou choreografii výborně a za jejich hereckými výkony byla znatelná pečlivá příprava. Během premiérového večera patřila ústřední role Juliány

Olze Borisové-Pračíkové, která dokázala skvěle vyjádřit moudrost i bolest matky a současně nevinnost a zranitelnost mladé dívky. (...)

Právě vyhocené momenty nás nutí přemýšlet o příčinách a mezích lidské krutosti a rovněž o nemilosrdnosti osudu, který nelze ovlivnit. Postavy silných žen, které jsou navzájem propojeny (v choreografii například skrze identické pohyby v určitých pasážích) a jež musí snášet ponížení od lehkovážných mužů, jsou zároveň dojemné a inspirující.

Ti, kteří se přijdou podívat na představení *Balady*, rozhodně nebudou opouštět divadlo nezaujatí. Tato inscenace totiž dokáže vzbudit silné emoce. A to nejen v hledišti, ale i na jevišti.“

Tereza Cigánková: Láska, bolest a smrt převyprávěné tancem (www.tanecniaktuality.cz)

Olga Borisová-Pračíková (Juliána) – širší nominace na Cenu Thálie 2013

Foto Martin Popelář

Michal Lewandowski (Jan) – širší nominace na Cenu Thálie 2013

Foto Martin Popelář

Na prvním ostravském nastudování Løvenskioldovy a Bournonvillovy *La Sylphide* spolupracuje také taneční pedagog, dramaturg a baletní mistr Laterny magiky a Baletu pražského Národního divadla **Václav Janeček**, který vedl začátkem února tréninky baletu NDM.

Většinou jste to vy, kdo z pozice dramaturga nebo odborného redaktora klade při rozhovorech otázky. Jak se cítíte v opačné roli?

Děkuji, cítím se dobře a – běžně! Jsem typ, co miluje komunikaci, aktivní, dobré, obohacující napětí, které vzniká mezi lidmi, kteří si chtějí a mají co říci. Umění (chuť a odvaha) klást otázky je známou přemýšlejícího ducha a stále zrající osobnosti. Chápaní „věci“ – jevů, lidí, událostí kolem nás – je neustálý proces, nikoliv stav... Takže – baví mě to! A rád (na sebe) řeknu (skoro) cokoliv...

Jste vedoucím katedry tance pražské HAMU. V čem je rozdílná pozice tanečního pedagoga na odborné taneční škole a tanečního pedagoga profesionálního baletního souboru?

Samozřejmě, jsou určité obecné kvality, které musí mít pedagog, ať působí kdekoli a na kohokoli – musí mít rozhled, otevřenost, trpělivost, pozornost, komunikační schopnosti – umět se vyjadřovat i umět naslouchat – a pochopitelně musí mít odbornou autoritu. Pak se ovšem liší přístup vzhledem k tomu, koho učíte – děti, dospívající, dospělí

(odborníky, laiky, nemocné) a starší lidi. Konkrétně k vaší otázce musím nepřekvapivě říci, že výuka na taneční škole má být výrazně koncepční (přece jen je zapotřebí přihlížet k osnovám), ale mám za to, že v profesionálním souboru má být vedení tréninků také koncepční! Jen musíte být taktičtější v „jednání“ s tanečníky. Dnes už naštěstí nikdo nechápe trénink jako „rozcvičku“ a všichni považují divadelní trénink za nejdůležitější přísun a dávku „sebevzdělávání“, od prohlubování vlastní kondice – především rovnováhy, koordinace, síly, pohybové inteligence a sebekontroly – po příležitost pro „pěstování“, tedy zdokonalování pohybu pomocí promyšlených vazeb opírajících se o více či méně známé „tradiční“ prvky techniky klasického tance. Těch je kolem 600 a variant jejich kombinací je na několik set tisíc! Je tedy stále na čem růst...

Vaší specializací je mj. také Bournonvillova klasická technika. Kde jste se s ní poprvé setkal – a jak byste ji vysvětlil laickým divákům?

Musím vás trochu poopravit, zabýval jsem se především systémem E. Cecchettiho, který je podobně rozpracovaný jako Bournonville (respektive H. Beck, který Bournonvillovu techniku „vzkřísil“). Bournonvilla jsem „nasál“ pak v Dánsku. Někteřími z typických znaků obou těchto systémů jsou třeba vazby na jednotlivé dny v týdnu od pondělí do soboty nebo vynikající vazby tzv. malých skoků s vazebnými prvky, které jsou poměrně sofistikované na pochopení, obratnost a rychlost v provedení. Oba systémy navazují na „starou“ školu pařížské Opery, používají prvky, které se např. v ruské škole nepoužívají, takže byly zapomenuty, nebo navazují na starší systémy, které se objevují třeba u C. Blaisise, L. Adice aj. Strašně rád se zabývám pohybovým „slovníkem“ klasické taneční techniky – obdivuji v něm vynalézavost starých mistrů a inovaci vynikajících „nových“ mistrů nejen co do originality, ale také ve způsobu užití (rychlost, koncentrace, dynamika)...

KDO JE VÁCLAV JANEČEK?

Taneční pedagog, dramaturg, baletní mistr a publicista. Po absolvování Taneční konzervatoře působil jako tanečník, vystudoval taneční pedagogiku na HAMU, absolvoval doktorandské studium na FF UK a habilitoval se v roce 2012 (inovace klasické taneční techniky). Po sólové taneční kariéře v Laterně magie se stal dramaturgem tohoto souboru, zároveň je dlouholetým dramaturgem Baletu pražského Národního divadla. Jedenáct let působí jako pedagog na taneční katedře AMU, od roku 2012 katedru vede. Doma i v zahraničí (mj. Dánsko, Finsko, Maďarsko, Rusko, Švédsko, Japonsko) patří k vyhledávaným tanečním pedagogům a baletním mistrům. Je autorem mnoha odborných publikací, statí (včetně textu k *Syllidě* na protější straně) i rozhovorů.

Jste, kromě jiného, hostujícím tanečním pedagogem Královského dánského baletu. V čem je kodaňský baletní soubor specifický?

V Royal Danish Ballet jsem především nastudoval *Les bras de mer* Petra Zusky a touto cestou jsem se tam také dostal k vedení tréninků. Jezdím tam pravidelně od roku 2005 a obdivuji mnoho věcí: především bohatý eklektický repertoár od Bournonvilla po absolutně současné pohybové divadlo, od světových jmen k místním dánským choreografům, pak také vynikající vybavení divadel a sálů, skvělé platy a společenskou prestiž tanečníků... a mám tam přátele...

S baletem Sylfida se setkáváte poněkolkáté. Co vás nejvíce baví na opakovaných návratech ke známým titulům?

Je tam PRINCIPI! Myslím, že proto nás přitahuje nebo dokonce „baví“ vracet se „zpátky“ – k věcem, zážitkům, dílům atd. – protože tam je něco podstatného, z čeho stále „nějak“ čerpáme... Když už jsme u těch Dánů, s nimiž si nejčastěji spojujeme pohádkáře H. Ch. Andersena, dovolte mi připomenout také vynikajícího dánského filozofa S. Kierkegaarda, který napsal: „Život pochopíš jen tehdy, podíváš-li se zpět. Prožívaný však může být jen za předpokladu, že se díváš kupředu“.

Kam nejraději „utikáte“, když si chcete odpočinout od své profese?

Do galerií, na zahradu... Miluji „prostor“ a jeho „řešení“ – jiskřivost hmoty a života, které prostor využívají, sytost detailu, hloubku barev, řešení pozic, gradaci akcí... Užívám si, když je obraz nikoliv „jako živý“, ale svérázným, svébytným, překvapujícím a jedinečným výrazem ducha – osobnosti...

Děkuji za rozhovor.

(pb)

Herman Severin Løvenskiold (1815–1870)

LA SYLPHIDE

Klasický balet o nenaplněné lásce

Hudební nastudování **Jakub Klecker**
Choreografie **Karina Elver podle Augusta Bournonvilla**
Scéna a kostýmy **Josef Jelínek**

Osoby a předběžné obsazení:

Sylfida **Olga Borisová-Pračíková / Barbora Kaufmannová / Eriko Wakizono**
James **Giordano Bozza / Macbeth Kaněra / Po-Ju Lin**
Effy **Olga Borisová-Pračíková / Chiara Lo Piparo / Petra Kováčová / Brígida Neves**
Gurn **Jan Krejčíř / Filip Staněk**
Madge **Jana Kopecká / Igor Vejsada**
a další

Premiéry 24. a 26. dubna 2014 v 18.30 hodin v Divadle Antonína Dvořáka

„Posláním umění obecně a divadla zvlášť je prohloubit mysl, pozvednout ducha a posílit smysly“
(August Bournonville)

August Bournonville (1805–1879) se původně inspiroval pro vytvoření *La Sylphide* (Sylfida) stejnojmenným baletem Philippa Taglioniho, který v roce své pařížské premiéry (1832) předznamenal vzestup romantismu v evropském baletu. Toto dílo je naprostým ztělesněním romantického splínu, zmiřujícího se mezi tímto světem a lákavým, leč nebezpečným snem o světě druhém.

Svou melancholií a tragickým koncem je *La Sylphide* naprosto netypickým dílem jinak optimistického Bournonvilla. Zatímco francouzská verze po několika desetiletích zmizela ze scény, Královský dánský balet dodnes uvádí Bournonvillovu choreografii v nepřerušené tradici. **Jednou z jedinečných předností baletu *La Sylphide* je to, že ačkoli jde o typické dílo romantického období, zásluhou svého stále závažného tématu – nemožnosti volby v životě – má také nadčasovou přitažlivost.**

Bournonvillova choreografie *La Sylphide* na původní hudbu mladého dánského skladatele Hermana Severina Løvenskiolda byla poprvé uvedena v Královském dánském baletu 28. listopadu 1836. V předmluvě k programu *La Sylphide* August Bournonville napsal: „Námět, převzatý ze skotské balady, poprvé zpracoval jako balet Taglioni na hudbu Schneitzhoeffera. Nedostatek materiálů potřebných pro uvedení inscenace pařížského baletu Sylphide v Dánsku, spolu se zkušeností, že menší divadla často oplývají talenty, které s využitím patřičné péče nahradí nedostatky jejich prostředků a vybavenosti, mě přivedly k rozhodnutí pojetí této námětu úplně originálním způsobem, abych dal svému dílu svěžest, jakou napodobenina nikdy nemůže dosáhnout. Právě tak jako v každém druhu umění lze problém vyřešit různými způsoby, vytvořil jsem tento balet na základě cizí myšlenky a na úplně novou hudbu od dánského skladatele. Tanec, pantomima, scény a řada změn v osnově jsou vše mé vlastní invence. Tudíž, přiznává, že tato mladší Sylphide vděčí za svou existenci starší verzi, svěťuji toto dílo laskavosti a shovívavosti, které až dosud představovaly mé štěstí a odměnu. S vděčností AUGUST BOURNONVILLE Kodaň, 1. listopadu 1836“

(vj)

August Bournonville

bem, abych dal svému dílu svěžest, jakou napodobenina nikdy nemůže dosáhnout.

Právě tak jako v každém druhu umění lze problém vyřešit různými způsoby, vytvořil jsem tento balet na základě cizí myšlenky a na úplně novou hudbu od dánského skladatele. Tanec, pantomima, scény a řada změn v osnově jsou vše mé vlastní invence. Tudíž, přiznává, že tato mladší Sylphide vděčí za svou existenci starší verzi, svěťuji toto dílo laskavosti a shovívavosti, které až dosud představovaly mé štěstí a odměnu.

S vděčností AUGUST BOURNONVILLE Kodaň, 1. listopadu 1836“

Václav Janeček s Janem Krejčířem při tréninku na baletním sále DAD

Foto archiv

Návrhy kostýmů Josefa Jelínka pro Sylfidu, čarodějnicí Madge a Effy

Absolutní vítěz Pražského jara, držitel mnoha prestižních ocenění z mezinárodních soutěží, klavírista **Ivo Kahánek** již od listopadu 2013 pravidelně usedá za piano na jevišti Divadla Jiřího Myrona, aby svým výjimečným uměním doprovodil choreografie představení *Návraty domů*.

Návraty domů jsou v podstatě baletem a koncertem v jednom. Jaký je rozdíl mezi interpretací hudby na koncertech a v divadelním představení?

V *Návratech domů* se mi hraje krásně, ale je to pro mě trošku nezvyk. Je to pianistický trojboj. Hraji s houslemi a violoncellem, potom jsem součástí menšího orchestru a na závěr sólo. Svě koncerty hraju jako sólista, a i když hraje také orchestr, dirigent se řídí spíše podle mě. Tady jsem já součástí orchestru, nemám rozepsány party ostatních a hraji na dirigenta, to je pro mě dost nezvyk. Taký se musím hlídat kvůli tanečnickům. Synchronizace hudby a pohybu musí být dokonalá.

Máte za sebou opravdu výjimečné pracovní zážitky. Co je pro vás zatím ve vaší kariéře nejceněnější zkušeností?

Z hlediska prestiže byl nejlepší koncert BBC Proms v Londýně. To je jako když tenista vyhraje Grand Slam. Ale v podstatě je mi úplně jedno, kde hraju. Někdy přijedete někam, kde to ani neznáte, a krásně vám to místo sedne, může to být Mnichov nebo Mnichovo Hradiště, je to jedno. Záleží na náladě, atmosféře a energii toho místa. Teď se mi úžasně hrálo v Glasgow. Vylezl jsem z letiště, nadechl se a řekl si, tady to půjde. Energie místa znamená nejvíc.

Zmínil jste koncert BBC. Ten živě přenášela televize BBC, rádio BBC i další stanice. Jak se cítíte před takovými koncerty?

Já se cítím dobře v extrémních situacích, ale trému mám vždycky. Dnešní doba ovšem vyžaduje komplexního člověka. V době televizí, internetu, rádií musíte být muzikant, obchodník, organizátor, ale důležité je být také komunikativní a ambiciózní. Stačí, abyste neměl jednu věc,

Na Colours? Klidně bych si zahrál!

řekněme z dvaceti, a už vás to diskvalifikuje. Můžete být nejlepší hráč na světě, ale když máte třeba nezvladatelnou trému, nemáte šanci uspět.

Jak tedy zvládáte na pódiu sám sebe?

Jsem hodně ambiciózní. Ale za tu dobu, co hraji, vím přesně jedno. Nemůžete dosáhnout velkých výkonů, pokud nebudete mít pokoru k tomu, co děláte. Myslet si, že jsem lepší než skladatel, který dílo vytvořil, a přistupovat k němu povýšeně, se nikdy nevyplatí. V momentě na pódiu není prostor pro chybu. V momentě na pódiu už pro mě existuje jen hudba a obrovská pokora.

Na piano hraje od svých čtyř let. Dítě v tomto věku se přeci nemůže rozhodnout,

že bude předním českým klavíristou. Prozradte, kdo v tom má prsty?

Moje babička a maminka. Obě dvě hrály na klavír. Od začátku mě daly na ZUŠ, první rok to vypadalo dost beznadějně. Zprvu mě to ani nebavilo, ale nikdy jsem nebyl moc rebel, tak jsem hrál. Ale kolem šesti let už mě to začalo zajímat. Nebylo to něco, na co bych se vysloveně těšil, ale postupem času to bylo lepší. Jsem opravdu hodně soutěživý, kdybych nehrál na piano, určitě bych sportoval. Hraním jsem si tu soutěživost kompenzoval. Babička byla cílevědomá osoba, seděla vedle mě dvě hodiny denně a já jsem hrál, vedla mě k tomu, abych cvičil.

Jaká je vaše příprava na koncerty?

Čím více mám času, tím více skladbu studuji

Klavírista Ivo Kahánek

Foto Dušan Martinček

z různých úhlů. Vnímám ji hlavně intuitivně. Když mám prostor, nejprve si ji zahraju sám. Ale většinou ušetřím čas tím, že si k seznámení s hudbou pustím nahrávku. No a potom se vrhnu do studia – u některých skladatelů je velmi výrazně propojený osobní život a prožitky v daných životních situacích s tím, co vytvořili. To mi pomáhá hudbu opravdu intenzivně pochopit a vnímat. A hlavní částí přípravy je samozřejmě cvičení. Před sólovým koncertem hraji tak osm až devět hodin denně.

Učíte na AMU, je to pro vás jen povinnost, nebo radost? Obohacuje vás nějak kontakt a práce se studenty?

Učení mi hodně pomáhá, strukturuji si díky němu sám v sobě ty nejdůležitější, a přesto základní poznatky. Pohled na studenta mi pomáhá i v pohledu sama na sebe. Když vidím, jaké problémy má on, uvědomím si i ty své. Nemusím se na studenta ani dívat a vycítím z hudby, kde v těle má nepatřičné napětí. A tím mu to nehraje tak, jak má. Když hraní neprožíváte těmi

V momentě na pódiu už pro mě existuje jen hudba a obrovská pokora...

správnými partiemi, blokuje se tělo a energie přes svaly nedorazí až k prstům. Každou rukou třeba potřebujete hrát jinou sílu úhozu. Energii musíte beze ztrát dostat do konečků prstů. Když jsou v napětí svaly, už nedokážete energii dostat do rukou. Pohyb těla sice umocní výraz, ale musím se hlídat. Vypadá to dobře, ale zvuku to nepomůže, mnohdy spíše uškodí. Je to jako jóga, práce s mentální energií. Je to nekonečná cesta. Studium na celý život.

Máte tedy všechny předpoklady být geniálním pianistou. Zkušenost je taková, že pokud je někdo v něčem výjimečný, musí mu schopnosti někde chybět. Existuje něco, co vám opravdu nejde?

No, třeba neumím malovat, ale o to více obdivuji ty, kteří to umí. Chodím velmi rád na výstavy, když cestuji, můžu navštěvovat galerie celého světa. Úžasně je to v Petěburgu. Stát na břehu Něvy, jít do muzea, posadit se před Rembrandta a sedět tam celý den... krása. Ale jinak mi přátelé ještě říkají, že jsem velmi emocionální. Jsem náladový, rozkolísaný, mnohé situace prožívám asi velmi odlišně od jiných lidí.

To jste toho na sebe moc neprozradil. Malovat neumí většina lidí a těch emocionálně rozkolísaných je taky dost. Co jiného kromě navštěvování výstav rád podnikáte ve volném čase? Jak vydržíte několikahodinový koncert? Sportujete?

Když mám koncert, jsem napojený na úplně jiné vnímání. Pokud hrajete správně, doba, kterou můžete hrát, je neomezená. Ale sport miluju, hraju tenis, jezdím na kole. Přes zimu mi strašně chybí chození, když na jaře vyjdu na hory, uvědomím si, jak moc mi příroda chyběla. Sbalím stan a na tři dny vyjdu do divočiny. Karpaty, to je moje. Slovensko miluju. Užívám si samoty. Lidi mám rád, ale přeci jen za ten rok jsem jich přesycen.

Posloucháte nějakou hudbu, tipuju vás na klasiku...

Dost často si pouštím klasiku. Teď mám takové bachovské období, ale jinak mám rád alternativní muziku. Chodím rád na Colours. Vždycky si v nabídce kapel vyberu a něco nového mě překvapí.

Zahrál byste si tam?

Klidně bych si na Colours rád zahrál. Mám rád projekty, které nejsou ryze klasické. Schuberta jsem hrál jako scénické provedení. Je to

pásmo 24 písní, mezi tím jsem tančil, hrál, trhal telegrafní pásy...

Procestoval jste opravdu velké množství míst, jak si ve vašem srdci a vnímání vede Ostrava?

Vždy jsem pro ni měl slabost. Je to kombinace „venkova“ a kosmopolitního města. Spojení těchto protikladů z ní dělá naprosto výjimečné místo. Ještě před 15 lety to bylo jako rezervace. Dneska už je to jiné. Ostrava tak, jak ji známe, vznikla živelně. V tom je pro mě fascinující. V mnoha věcech oddělila zrno od plev, kdo tady přežil, vydržel všechno. Kultura, která tady vzniká, je tak nesamozřejmá a díky tomu neskutečně výjimečná. (mk)

Ivo Kahánek často relaxuje na horách

Foto archiv

KDO JE IVO KAHÁNEK?

Pianista a hudební pedagog Ivo Kahánek (*1979) pochází z vesničky Palkovice u Frýdku-Místku. Na piano hraje od čtyř let. Je absolventem Janáčkovy konzervatoře v Ostravě a Hudební fakulty Akademie múzických umění v Praze. Zúčastnil se také mistrovských kurzů u Alicie de Larocha, Karl-Heinze Kämmerlinga, Christiana Zachariase, Eugena Indjiće, Petera Frankla aj.

V roce 2004 se stal absolutním vítězem mezinárodní hudební soutěže Pražské jaro a stal se tak v její historii teprve třetím českým pianistou, kterému se to podařilo. Získal ocenění v mnoha významných kláních u nás i v cizině (Maria Canals Piano Competition v Barceloně, Vendome Prize ve Vídni, Stiftung Tomassoni Wettbewerg v Kolíně nad Rýnem, Mezinárodní soutěž Fryderyka Chopina v Mariánských Lázních, Concertino Praga aj.).

Po úspěšných debutech na festivalu Beethovenfest v Bonnu a na Pražském jaru obdržel pozvání od Symfonického orchestru BBC k vystoupení na festivalu BBC Proms v londýnské Royal Albert Hall, kde v srpnu 2007 pod taktovkou Jiřího Bělohlávka provedl klavírní koncert č. 4 „Inkantace“ Bohuslava Martinů. Koncert živě přenášela televize BBC, rádio BBC a stanice Vltava. Kromě toho spolupracuje Ivo Kahánek pravidelně s Českou filharmonií a má za sebou úspěšná vystoupení s BBC Scottish Symphony Orchestra Glasgow, Orchestrem WDR Kolín nad Rýnem, Symfonickým orchestrem Hlavního města Prahy FOK, Symfonickým orchestrem Českého rozhlasu, Pražskou komorní filharmonií, Filharmonií Brno a mnoha dalšími. Z významných dirigentů, s nimiž vystoupil, jmenujme alespoň Pinchase Steinberga, Vladimíra Ashkenazyho, Jiřího Bělohlávka, Zdeňka Mácala či Jiřího Kouta. Ivo Kahánek nahrál celkem 7 CD s díly Leoše Janáčka, Bohuslava Martinů, Gideona Kleina, Miloslava Kabeláče, Jeana Francaixe, Jacquesa Iberty aj. Jeho album (*Janáček-Martinů-Kabeláč*) získalo nejvyšší možné hodnocení v odborných zahraničních časopisech Classic Today (USA), Le Monde de la Musique (Francie) a Fanfare (USA). Kromě toho pravidelně natáčí pro Český rozhlas a Českou televizi. Jeho zatím poslední deska je věnována Fryderyku Chopinovi (Sonáta h-moll, 4 Scherza).

CENY OPERY PLUS

Opera
PLUS

Národní divadlo moravskoslezské loni získalo několik ocenění; operní sólistka Jana Šrejma Kačírková je kromě Ceny Thálie také nositelkou Výroční ceny Opery Plus v oboru opera. **Opera Plus vyhlásila další anketu, tentokrát v oboru balet a jiný tanečně dramatický žánr. Hlasujte i vy pro nejlepší taneční výkon a choreografii za rok 2013!**

Východiskem pro hlasování čtenářů jsou širší nominace, které navrhli oslovení taneční publicisté – Lucie Dercsényiová, Pavol Juráš, Lucie Kocourková, Jana Návratová a Roman Vašek. Do užšího výběru se dostalo více než čtyřicet umělců v kategoriích **ženský taneční výkon, mužský taneční výkon a choreografie**. Za inscenace Národního divadla moravskoslezského je nominováno celkem sedm umělců!

V kategorii ženy jsou to **Petra Kováčová** a **Brígida Pereira Neves**, obě za sólo v choreografii Pavla Šmoka *Trio g moll* v inscenaci *Návraty domů*.

V kategorii muži získali nominaci **Michal Lewandowski** za postavu Jana ve vášnivém tanečním dramatu s živou hudbou Zuzany Lapčíkové *Balady* v choreografii Hany Litterové, **Patrick Ullman** za ztvárnění Oidipa v choreografii Nataši Novotné *Škrtič* a **Vladimír Vašků** za sólo v choreografii Pavla Šmoka *Trio g moll* – obě v inscenaci *Návraty domů*.

V kategorii choreografie jsou nominovány **Hana Litterová** za inscenaci *Balady* a **Nataša Novotná** za choreografii *Škrtič*, která je součástí baletního triptychu *Návraty domů*.

Hlasování probíhá prostřednictvím webových stránek www.operaplus.cz, kde také můžete sledovat průběžné výsledky. Hlasovat je možné do 12. března, slavnostní vyhlášení vítězů proběhne 13. března 2014 v 19 hodin ve Státní opeře.

(lad)

Podpořte své oblíbené baletní umělce!

Sheep shop
SYROVÝ KRÁMEK • SYRÁRNA

přes 100 druhů sýrů z celé Evropy
kozí - kravské - ovčí - buvolí
kozí mléko, máslo, řecké jogurty
a jiné speciality

čerstvé kozí sýry z farmy, tvaroh,
bryndza, korbáčiky...

Vína z vinic Pierre Richarda
a Gérarda Depardieu
dárkové balení

po - pá: 8 - 19 hod.
so: 9 - 13 hod.

zastávka
hotelový dům Jindřich
Nádražní 48 Moravská Ostrava • tel.: + 420 733 702 442

provozovatel:
Cheesy Shop s.r.o.

salon
TRIANGLKADEŘNICTVÍ • MANIKÚRA
KOSMETIKA • MASÁŽE

PROŽIJTE KRÁSNÉ CHVÍLE I RELAXACI V PŘÍJEMNÉM PROSTŘEDÍ NAŠEHO SALONU. POSTARÁME SE O VÁS S MAXIMÁLNÍ PROFESIONALITOU.

NAŠE KADEŘNICE VÁM POMOHOU S VÝBĚREM ÚČESU A BARVY VLASŮ. PORADÍ VÁM TAKÉ, JAK SE NEJLÉPE O VLASY STARAT. PŘIJĚTE SE OSOBNĚ PŘESVĚDČIT K NÁM. JSOU ZDE ZVÁNI JAK DÁMY, TAK PÁNÍ.

- Dámské, pánské, ale i dětské Mix střihy
- Barvení vlasů tón v tónu, americké, kreativní, klasické
- Melírování více metodami, včetně nových stylů
- Přelivový šetrný nejen k vlasům, ale i pokožce, výběr z široké škály odstínů
- Účes „STODOLNÍ“, nechte se učesat před akcí ve večerních hodinách
- Společenské účesy, svatby, akce, večírky, módní show
- Prodlužování a zahušťování vlasů BALMAIN
- Dlouhodobé narovnání a ozdravení vlasů BEOX-pravý brazilský keratin

Objednávky:

» 604 838 868

» 596 117 758

✉ mail@salontriangl.cz

Pobialova 799/15

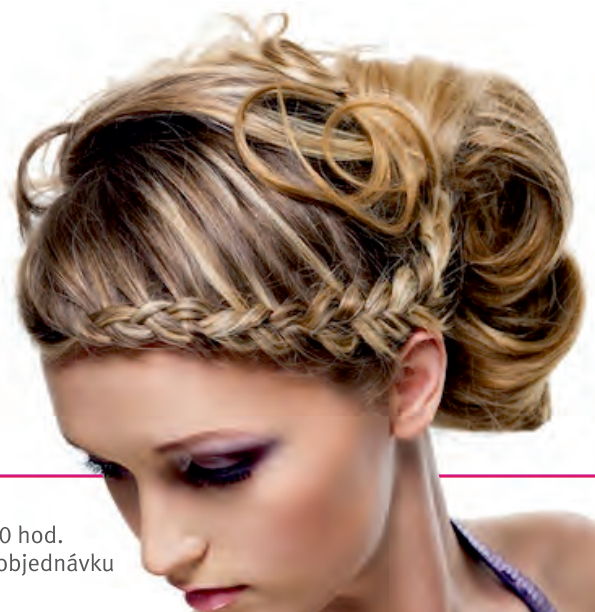
702 00 Ostrava

vedle ulice Stodolní

po - pá 9:00-18:00 hod.

sobota pouze na objednávku

neděle zavřeno

www.salontriangl.czopereta/
muzikál

PREMIÉRY V SEZÓNĚ 2013/2014

Jacques Offenbach (1819–1880)
KRÁSNÁ HELENA
Opereta, jak má být
At žije Offenbach!
Hudební nastudování: Karol Kevický
Režie: Gabriela Petraková
Choreografie: Tomáš Protivínský
Premiéry 26. a 28. září 2013
v Divadle Jiřího Myrona

Éva Pataki (1954)
EDITH A MARLENE
Láska, vášně, zklamání
Dvě legendy, jeden muzikál
Český překlad: Kateřina Pošová
Režie: Janusz Klimsza
Hudební nastudování: Marek Prášil
Premiéry 19. a 21. prosince 2013
v Divadle Jiřího Myrona

Tim Rice (1944) – Andrew Lloyd Webber (1948)
EVITA
Z chudé dívky ikonou Argentiny
České přebásnění: Michael Prostějovský
Režie: Petr Gazdík
Hudební nastudování: Jakub Židek
Choreografie: Lucie Holánková
Premiéry 20. a 22. března 2014
v Divadle Jiřího Myrona

EVITA
Libreto Tim Rice Hudba Andrew Lloyd Webber

Od autorů muzikálu Josef a jeho úžasný pestrobarevný plášť

Opereta/muzikál NDM je na Facebooku:
OPERETA NÁRODNÍHO DIVADLA MORAVSKOSLEZSKÉHO

TŘI OTÁZKY PRO ŠÉFKU OPERETY/MUZIKÁLU

Právě probíhají přípravy na premiéru nové inscenace vašeho souboru, muzikálu *Evita*. Jak byste přiblížila toto dílo divákům?

Ano, soubor operety a muzikálu v současné době intenzivně zkouší s režisérem Petrem Gazdíkem, dirigentem Jakubem Žídkem a choreografkou Lucií Holánkovou. Zároveň probíhají přípravy kostýmů Veroniky Babraj-Hindle a scény Ondřeje Zichy v krejčovnách a dílnách NDM. Muzikál slavné autorské dvojice Tima Rice a Andrewa Lloyda Webbera *Evita* je notoricky známý snad všem muzikálovým příznivcům. Víc než třicet let je stálíci na všech muzikálových scénách doma i v zahraničí. Příběh slavné Evy Perónové, která se z chudé dívky stala doslova ikonou Argentiny, její pohnutý osud a atraktivní prostředí, do kterého je Riceův příběh zasazen, a samozřejmě geniální hudba Andrewa Lloyda

Víc než třicet let je *Evita* stálíci na všech muzikálových scénách doma i v zahraničí...

Webbera i skvělý překlad Michaela Prostějovského, to vše činí z muzikálu skutečný skvost ve svém žánru. A já doufám, že i ostravská *Evita* splní všechna očekávání a na prknech Divadla Jiřího Myrona zazáří v plném lesku.

Národní divadlo moravskoslezské opět získalo několik nominací na Ceny Thálie. Do jaké míry jsou tyto nominace motivující pro práci souborů?

Soubor operety a muzikálu během posledních čtyř let získal několik nominací: užší nominaci pro Hanu Fialovou za Marguerite ve stejnojmenném muzikálu M. Legrand a A. Boublíla a M. Zamory, dvě úzké nominace pro Martinu Šnytovou za Helenu v Nedbalově *Polské krvi* a Helenu v Offenbachově *Krásné Heleně*, užší nominaci pro Igora Orozoviče za Faraona v Riceově a Webberově *Josefu a jeho úžasném pestrobarevném pláští* a užší nominaci pro Aleše Brisceina za Parida v Offenbachově *Krásné Heleně*. Vedle vynikajících výkonů nominovaných samozřejmě záleží i na tom, aby inscenace byla ve všech ohledech perfektní, důležitá je maximální souhra všech interpretů na jevišti, v orchestřích, za zvukovým a osvětlovačským pultem a tak dál. Nominace jsou zásluhou a také oceněním vlastní

pro všechny v souboru. Velmi si těchto ocenění vážíme a ano, motivují nás všechny k další práci.

Kterou inscenaci NDM byste doporučila divákům, aby se vyhnuli jamě únavě?

Pro ty, kteří léčí jamu únavu smíchem a nadhledem, bych doporučila *Krásnou Helenu* a *Čardášovou princeznu*. Kdo má doma malé nebo velké děti a rád by s nimi navštívil divadlo, navrhuji *Josefa a jeho úžasný pestrobarevný plášť* nebo *Noc na Karlštejně*. Kdo je příznivcem temného krimi thrilleru s prvky hororu, tomu vřele doporučuji *Fantoma Londýna*. A konečně, kdo má rád slavné songy Marlene Dietrich a Edith Piaf, tomu se jistě zalíbí komorní muzikál o dvou velkých osobnostech *Edith a Marlene*. A pro všechny samozřejmě *Evita*. Z ostatních souborů bych zahájila terapii nádhernými baletními *Návraty domů*, pokračovala bych operní barevnou a bryskní *Mirandolinou* a zakončila činoherní romantickou komedií nejen o ženách *Perfect Days*.

Gabriela Petraková

Gabriela Petraková

OSTATNÍ REPERTOÁR OPERETY/MUZIKÁLU NDM (BŘEZEN – DUBEN 2014)

Éva Pataki
EDITH A MARLENE
Režie: Janusz Klimsza
Hudební nastudování: Marek Prášil
Dirigent: Karol Kevický / Marek Prášil
4. 3. (18.30), 27. 3. (18.30), 29. 3. (18.30), 17. 4. (18.30), 25. 4. (18.30)

Tim Rice – Andrew Lloyd Webber
JOSEF A JEHO ÚŽASNÝ PESTROBAREVNÝ PLÁŠŤ
Režie: Gabriela Petraková
Hudební nastudování: Jakub Židek
Dirigent: Marek Prášil / Jakub Židek
5. 3. (10.30), 9. 4. (10.30), 9. 4. (18.30)

Jacques Offenbach
KRÁSNA HELENA
Režie: Gabriela Petraková
Hudební nastudování: Karol Kevický
Dirigent: Karol Kevický / Jakub Židek
9. 3. (15.00), 26. 3. (18.30), 27. 4. (10.30)

Karel Svoboda – Jiří Štáidl – Eduard Krečmar – Zdeněk Podskalský – Zdeněk Podskalský ml. – Jaroslav Vrchlický
NOC NA KARLŠTEJNĚ
Režie: Gabriela Petraková
Hudební nastudování: Karol Kevický
Dirigent: Karol Kevický / Marek Prášil / Jakub Židek
25. 3. (10.30), 22. 4. (10.30)

Emmerich Kálmán – Béla Jenbach – Leo Stein – Pavel Bár – Eva Bezděková
ČARDAŠOVÁ PRINCEZNA
Režie: Lumír Olšovský
Hudební nastudování: Karol Kevický
Dirigent: Karol Kevický / Jakub Židek
2. 4. (18.30)

Radim Smetana – Pavel Bár – Lumír Olšovský – Michael Prostějovský
FANTOM LONDÝNA
Režie: Lumír Olšovský
Hudební nastudování: Marek Prášil
Dirigent: Karol Kevický / Marek Prášil
5. 4. (18.30), 12. 4. (18.30)

Oblíbenou operetu KRÁSNA HELENA můžete v Divadle Jiřího Myrona vidět ve třech reprízách i v březnu a dubnu! V hlavní roli vystoupí Martina Šnytová, která byla za roli Heleny nominována na Cenu Thálie 2013 (na snímku s Alešem Brisceinem, který za roli Parida získal rovněž nominaci na Cenu Thálie 2013)!

Foto Martin Popelář

PREMIÉRA

NDM uvádí v dohodě s The Really Useful Group Ltd.

Tim Rice (1944)
– Andrew Lloyd Webber (1948)

EVITA

Z chudé dívky ikonou Argentiny

Libreto	Tim Rice
Hudba	Andrew Lloyd Webber
České přebásnění	Michael Prostějovský
Režie	Petr Gazdík
Hudební nastudování	Jakub Židek
Dirigent	Marek Prášil
	/ Jakub Židek
Hudební supervize	Petr Gazdík
Choreografie	Lucie Holánková
Scéna	Ondřej Zicha
Kostýmy	Veronika Babraj-Hindle
Dramaturgie	Patrick Fridrichovský

Osoby a obsazení:

María Eva Duarte de Perón	Radka Coufalová
	/ Hana Fialová
Che	Petr Gazdík
	/ Robert Jícha
	/ Tomáš Savka
Juan Domingo Perón	Milan Němec
	/ Marcel Školout
Augustín Magaldi	Roman Harok
	/ Robert Jícha
Perónova milénka	Veronika Gidová
	/ Martina Šnytová

Premiéry 20. a 22. března 2014 v 18.30 hodin v Divadle Jiřího Myrona

Reprízy 28. 3. (18.30), 4. 4. (18.30), 8. 4. (18.30), 11. 4. (18.30), 23. 4. (18.30) v Divadle Jiřího Myrona

Příběh jako z pohádky o Popelce i skutečnost. Tak bychom ve stručnosti mohli popsat životní osudy hlavní hrdinky muzikálu *Evita*. María Eva Duarte de Perón (1919–1952), které Argentinci láskyplně přezdívali Evita, prožila neo-byčejný život. Z nemanželské dcery, která vyrůstala v chudobě a opovržení, se stala druhou ženou diktátora Juana Dominga Peróna. Z nevýznamné herečky, která brala druhořadé role, se vyšvihla do čela státu a byla označována za duchovní vůdkyni národa. Modla, která svou předčasnou smrtí šokovala své obdivovatele, málem světice, která se však nikdy nemohla stát svatou.

V Ostravě se poprvé představí nejnovější broadwayská verze muzikálu

Pomyslnou gloriolu slávy však pomyslně završil právě muzikál *Evita*. Jednoho letního večera v roce 1973 naladil cestou z partičky kriketu slavný libretista Tim Rice rozhlasový pořad o pozoruhodném životě Evity Perón. Téměř okamžitě propadl jejímu kouzlu jako ve své době většina argentinského lidu. Cítil, že našel novou „superstar“, která ačkolí zemřela v pouhých třiatřiceti letech, prožila život, jež stojí za to zachytit v umělecké podobě. Postupně z různých zdrojů získával podrobné informace o Evitě, které ho utvrdily v domněnce, že má v rukou námět pro nový a nezvyklý muzikál, svůj pompou a okázalostí takřka ideální pro operní formu. Začal pracovat na synopsi a pokoušel se lákat Andrewa Lloyda Webbera, že právě *Evita* má být jejich příští velké dílo. Nový muzikál však neměl být politickým příběhem, skutečným tématem byla fascinace slávou a mocí jedné osudové ženy.

Podobně jako v případě titulu *Jesus Christ Superstar* měla *Evita* podobu rockové opery. Nejprve měli posluchači možnost seznámit se na singlu s ústřední melodií *Don't Cry For Me Argentina*

(*Utiš se, má Argentino*), která se vyšplhala až na samý vrchol britské Top 20.

Nejnovější ostravské nastudování drží několik pozoruhodných unikátů. Zcela poprvé se českým divákům představí nejnovější broadwayská verze, pro kterou vznikla zcela nová orchestrace a částečně i koncepce libreta. V roce 2012 totiž byla *Evita* uvedena na Broadwayi ve skutečně hvězdném obsazení. Argentinská zpěvačka Elena Roger byla podle slov Andrewa Lloyda Webbera dosud nejideálnější představitelkou Evity, newyorští diváci se pak hrnuli především na Rickyho Martina – jednu z největ-

ších hvězd současné latinskoamerické populární hudby. Ten se objevil v druhé nejdůležitější roli muzikálu. Postava Che představuje komentátora děje, který sleduje Evitin osud a polemizuje s ním. Režisér Petr Gazdík, šéf muzikálového souboru Městského divadla v Brně, slibuje nevšední a zajímavou podívanou. Známy a populární muzikálový herec, držitel Ceny Thálie za roli Jeana Valjeana, navíc přislíbil vystoupit jako Che. Vedle něho se ve stejné roli diváci mohou těšit na populárního zpěváka Tomáše Savku.

Evita Perón byla módní ikonou, pro kterou navrhovali šaty přední módní návrháři své doby, jako například Coco Chanel či Salvatore Ferragamo. Autorka kostýmních návrhů Veronika Babraj-Hindle se pro inspiraci i materiály na kostýmy hlavní představitelky vydala do Spojených států, a tak po této stránce bude jistě na co se dívat. V hudebním nastudování Jakuba Žídky se můžete těšit na Hanu Fialovou a Radku Coufalovou v titulní roli. V muzikálu zazní oscarová píseň *Měl jsi mne rád* a největší hit *Utiš se, má Argentino* v přebásnění Michaela Prostějovského. (pf)

Evita byla módní ikonou a díky návrhářce kostýmů Veronice Babraj-Hindle ji bude i v inscenaci NDM

Foto Jef Kratochvíl

Režisérem ostravského provedení *Evity* a představitel postav Che (v alternaci s Tomášem Savkou) je **Petr Gazdík**, herec, režisér a šéf muzikálového souboru Městského divadla Brno.

V Ostravě režírujete poprvé, ale tak úplně první setkání s ostravskou scénou to není. Vzpomínáte si na muzikál Camelot?

Ano, velmi dobře, bylo to krásné období. Jednalo se snad o moje úplně první hostování v jiném divadle a šlo o krásnou roli mladého rytíře Lancelota. Ostrava mi tehdy učarovala, rád na to vzpomínám a rád se sem vracím.

Jste herec i režisér; která úloha je pro vás zajímavější? Dokázal byste sám sebe režírovat?

Dostávám tuto otázku docela často, ale nedokážu na ni jednoznačně odpovědět. Založením jsem herec, když nehraji, chybí mi to... Jako režisér však mohu svůj umělecký pohled uplatnit komplexně, je to velmi vzrušující, zábavné, současně však od inscenace k inscenaci těžší. Někdy má člověk pocit, že ho ta odpovědnost zadusí – to jsem jako herec neznal... Asi bych to

Mám rád všechny dobré muzikály a nejen je...

dokázal, již se tak 2x stalo, konec konců, jako režisér přeci musíte umět sahrát všechny role dané inscenace...

Brněnské divadlo je muzikálu zaslibené, vy sám se nemalou měrou podílíte na jeho úspěchu. Co ještě byste chtěli dokázat?

To hlavní je udržet nastavenou laťku a pozvolna, ale stále ji vždy o kousek posunout. To je to, co děláme, o co se snažíme.

Hodně cestujete po světě. Jaké muzikály máte nejraději?

Mám rád všechny dobré muzikály a nejen je, mám rád dobré divadlo, je to moje vášeň, práce i zábava. Ptáte-li se, které je to dobré, těžko odpovět. Někdy cítím, že je to fajn, a jindy zase ne a je jedno, jestli to je na Broadwayi, ve Vídni či třeba v Ostravě. Jako divák jsem ale nenáročný, vím, kolik práce to dá a jak snadné je, aby se něco nevyvedlo! Líbí se mi skoro všechno, kritikem jsem především u svých vlastních kusů.

Co se vám na muzikálové scéně u nás líbí a co ne?

Už mnoho let pořádáme pravidelně konkursy, líbí se mi, jak mladí lidé stále interpretačně rostou, kolik muzikálových profesionálů přibývá. Líbí se mi snaha některých inscenovat muzikál tak, jak to má být, jako vrcholný žánr, kterým podle mě ve své špičkové podobě je. Nelíbí se mi domýšlivost mnohých, kteří se domnívají, že muzikál napsat, udělat, zahrát, zazpívat... je něco, co nemá své základní parametry, předem daná kritéria, interpretační, ale také technologické nutnosti. Vytvoří pak cosi,

co je spíše smutnou estrádou. Takové produkce mají však s MUZIKÁLEM společného asi tolik co raketoplán a badmintonový míček – z jistého pohledu mají podobný tvar a za určitých okolností oba letí... K dobrému renomé to muzikálu bohužel nepomáhá! (př)

KDO JE PETR GAZDÍK?

Působí už víc než patnáct let v Městském divadle v Brně, ale hercem na této scéně je od malička. Jeho maminka Jana, sama přední členka tehdejšího Divadla bratří Mrštíků, jej přivedla na scénu jako dětského herce. Od poloviny 90. let je spolustráncem zdejšího muzikálového zázraku. Už jako mladiček se blýskl v roli Tonyho ve slavné Bernsteinově *West Side Story*. Ještě jako studentovi mu režisér a ředitel Stanislav Moša svěřil první velké role rytíře des Grieux v *Manon Lescaut* nebo Essex v *Alžbětě Anglické*.

Výčet postav a inscenací, které Petr Gazdík ztvárnil a ztvárňuje na jevištích MdB, by byl delší, než si lze vzhledem k jeho stále ještě mladému věku představit. Vedle zmíněného Tonyho či Shakespearova Romea patří mezi jeho výrazné úspěchy také Lodovico v *Othellovi*, Kristián v *Cyranovi z Bergeracu*, Radúz v Mošově a Ulrychově muzikálu *Radúz a Mahulena*, Vid ve *Hře o lásce, smrti a věčnosti*...

Mezi jeho nejznámější role současnosti patří Darryl van Horne z muzikálu *Čarodějky z Eastwicku*, Jidáš v *Jesus Christ Superstar*, dvojrole Dr. Jekylla a pana Hyda ve stejnojmenném muzikálu Franka Wildhorna a především ústřední postava Jeana Valjeana v legendárních *Bídnicích*. Za tuto roli získal v roce 2009 Cenu Thálie v oboru opereta/muzikál.

V posledních letech Petr Gazdík působí nejen jako činoherec a skvělý muzikálový interpret, ale také jako významná tvůrčí osobnost brněnského Městského divadla. Čím dál více se věnuje režii, stále častěji na svých inscenacích spolupracuje také jako textař. Mezi významné inscenace, které režíroval na scéně Městského divadla Brno, patří muzikály *Singoalla*, *Jekyll a Hyde*, disneyovský rodinný muzikál *Mary Poppins*, *Kvítek z horroru* (za nějž získal Cenu Českého divadla), komedie *Jezinky a bezinky*, muzikál *Zorro* a nejnovější *Mladý Frankenstein*.

K řadě muzikálových i činoherních rolí před několika lety rovněž přibyla funkce šefa muzikálového souboru.

Na divadelní jeviště se poprvé postavila na scéně ostravského divadla Aréna. Do Ostravy se nyní po delší době vrací, aby v muzikálu *Evita* v alternaci s Hanou Fialovou ztvárnila titulní roli. **Radka Coufalová**, členka Městského divadla Brno, nám poskytla krátký rozhovor nejen o muzikálu.

Radka Coufalová (Popelka), Lada Bělašková (Laura) a Petra Langerová (Agáta) v muzikálu POPELKA (NDM 2001) Foto Josef Hradil

V Ostravě jste začínala a nyní se na chvíli vracíte – jaký z toho máte pocit?

Ostrava je mé milované rodné město. Chtěla jsem udělat radost mé rodině a na chvíli jsem si z Brna odskočila nazkoušet Evitu, kterou jsem měla tu čest hrát i u nás v Městském divadle Brno. Přiznám se, že i přes náročnou organizaci mého času, který dělím mezi divadlo a rodinu, jsem se na zkoušení v Ostravě velice těšila.

Začínala jste v činohře – ale proslavila jste se především svými muzikálovými rolmi. Jaký je rozdíl (kromě zpěvu, samozřejmě) mezi muzikálem a činohrou?

Přestože hrají více v muzikálech než v činohře, vyznávám názor, že muzikálový herec musí mít především činoherní základ. Zpěv a pohyb na určité úrovni беру jako samozřejmost. To jsou ale více technické věci. Herec musí umět především publiku sdělit obsah, musí vědět, proč je na jevišti, jaký má s kým vztah a proč jedná, jak

Vyznávám názor, že muzikálový herec musí mít především činoherní základ...

jedná. U nás v Městském divadle se klade důraz na to, aby byl herec flexibilní. Ten špatný příklad muzikálového herectví vidíme hlavně v některých pražských produkcích, kde jsou obsazovány celebrity, které umí buď jen zpívat a to je ještě ten lepší případ. Divadelní řemeslo tím doslova degradují.

Evita je rolí snů mnoha hereček. Co musí udělat pro to, aby roli získaly?

Důvod, proč jsem zatoužila si Evitu znovu zahrát, je ten, že se jedná o jeden z nejtěžších pěveckých partů, se kterým jsem se kdy setkala. Zejména co se týče intonace a rytmu. Proto rádím zpívat, zpívat, zpívat, nebát se a zpívat. Je to role, co vyžaduje pěveckou zkušenost.

Bídničky či *Jekylla a Hyda* a spoustu, spoustu dalších. A nedávno, jen pár měsíců od sebe, *Flashdance* a *Kočky!* Ani herci na Broadwayi nemají srovnatelný výpis rolí jako mnozí sólisté Městského divadla v Brně. Kdo naši práci jenom trochu sleduje, ví, že není o slavných jménech, ale především o lidech, kteří něco opravdu umí. Mám radost, že i Ostrava se po muzikálové cestě vydala tím správným směrem. (př)

KDO JE RADKA COUFALOVÁ?

Členka souboru Městského divadla Brno začala svou hereckou kariéru ve 2. ročníku gymnázia na jevišti ostravského divadla Aréna. Záhy bylo jasné, že se objevil talent jako hrom! To ostatně potvrdila i nominace na Cenu Alfréda Radoka za roli Aní v Čechovově *Višňovém sadu*. Poté si však Radka vybrala k dalšímu působení Brno. Vystudovala JAMU, už během studií hostovala na jevišti Městského divadla, kde od roku 2001 působí ve stálém angažmá. Zde si zahrála bezpočet rolí, a to jak v muzikálech, tak v činohře. Mezi výrazné role patří Maria ve *West Side Story*, Liza v *My Fair Lady* ze *Želňáku*, Fany ve *Funny Girl*, Dennisa de Flavigny v *Mam'zelle Nitouche*, Cosetta v *Bídnicích*, Roxie v *Chicagu*, Mary Poppins ve stejnojmenném muzikálu, z činoherních rolí pak Kateřina ve *Zkrocení zlé ženy*. Diváci si ji nejspíše vybaví jako Vypravěčku v muzikálu *Josef a jeho úžasný pestrobarevný plášť*. Za tuto roli získala v roce 2006 Cenu Thálie i Křídla, cenu Městského divadla Brno pro nejpoupatnější herečku za sezónu 2006/2007. Radka Coufalová ovšem nehraje pouze na jevištích Městského divadla Brno. Objevila se jako Alice v dramatu *Na dotek* na Malé scéně Mahenova divadla. Kromě divadelní práce natočila Radka i několik pohádek pro Českou televizi (*Dřevěná Marika* a *Čerte, drž se svého kopyta*), hrála v seriálech *Ordinace v růžové zahradě* a *Četnické humoresky* a po boku Richarda Krajčy a Zuzany Kajnarové si zahrála v celovečerním filmu *Comeback*. Kromě herectví má také výtvarné a literární nadání. Svě kresby a básničky často publikuje, a uspořádala dokonce několik výstav. Je autorkou textů písní k muzikálovému vaudevillu *Pokrevní sestry*, který byl v minulé sezóně uvedeno studenty JAMU v Divadle na Orlí.

Vážení návštěvníci, připravovaná muzikálová komedie *Orfeus Superstar*, která měla mít premiéru 26. 4. 2014 v Klubu Parník, se bohužel nebude z technických důvodů realizovat. Abychom Vám vše vynahradili, připravili jsme pro Vás neméně zajímavý program.

Rádi bychom Vás pozvali na **NÁMOŘNICKÝ BÁL**, který uvedeme v Klubu Parník v sobotu 6. 4. v 18.00 hodin a v neděli 27. 4. v 18.00 hodin.

Dramaturg večera Josef Novák-Wajda nám k programu řekl: „Vybrali jsme písničky s námořnickou tematikou, dalo by se říct že z celého světa. Hodně takzvaných „mariňáckých písniček“ nazpíval Waldemar Matuška, autorem jejich textů je Ivo Fischer – *Námořnický báň, Čert ví, kdy kotvy zvednem, Kotva na přídí* a další. O moři však skládali písně i suchozemci, staří trempové z osady Ztracenka: Jarka Mottl – *Cesta mořem, cesta toulavá, Můj milý se vrátil* a spoustu dalších. Zkrátka: Když už v Ostravě máme Parník, proč bychom neměli mít i námořnický báň!“

Těšíme se na Vás v dubnu v Klubu Parník!

(dv)

Zdroj Wikimedia

INZERCE

MagikINFO je profesionální nástroj určený k evidenci a správě počítačů, monitoringu činnosti uživatelů na počítačích a k řešení podpory pro uživatele. Přínosy pro vás jsou následující:

- ✓ Ušetříte finance za nákup zbytečných softwarových licencí
- ✓ Neplatíte vašim zaměstnancům za jejich soukromé aktivity na PC
- ✓ Odhalíte největší hříšníky v organizaci (např. notorické facebookáře ad.)
- ✓ Převědete odpovědnost za svěřené IT na jednotlivé uživatele
- ✓ Získáte komplexní automatizovanou správu IT majetku a SW licencí
- ✓ Návratnost investice do systému MagikINFO je maximálně 1 rok

Více informací a demoverze ke stažení zdarma na www.magikinfo.cz

Informační systém pro správu vašeho IT
Magik**AUDIT** | Magik**MONITOR** | Magik**HELPDESK**

NOMINACE NA CENY THÁLIE

Vážení diváci, Národní divadlo moravskoslezské zaznamenalo další úspěch – čtyři užší a osm širších nominací na Ceny Thálie! Kdo byl odbornými porotami nominován? Na této stránce naleznete přehledně všechny nominace, které naše divadlo získalo, a můžete si přečíst, co o výkonu nominovaných soudí odborná porota.

Samotné vyhlášení Cen Thálie proběhne 29. března ve 20 hodin v Národním divadle v Praze. Vy jej budete moci sledovat v přímém přenosu na ČT 1 nebo v Českém rozhlase. Tak se určitě dívejte a DRŽTE NÁM PALCE!

NOMINACE OPERA

MAIDA HUNDELING

Role: Elsa z Brabantu v inscenaci *Lohengrin*

Maida Hundeling často a ráda hostuje v ostravské opeře a její výkon v opeře *Lohengrin* byl oceněn užší nominací na Cenu Thálie: „*Již přes deset let se na našich operních scénách v poměrně širokém repertoáru objevuje Maida Hundeling. Ve svých kreacích vždy upoutá nejen svým jistým, v celém rozsahu vyrovnaným sopránem, ale také promyšleným a přesvědčivým herectvím. Nejinak tomu bylo i v případě ztvárnění Elsy ve Wagnerově Lohengrinovi. Role sama o sobě je velice náročná a režijní koncepce, založená na jakémsi dualizmu postav Elsy a Ortrudy, vyžadovala stylizovaný a zkázněný herecký projev, do kterého pěvkyně dokázala vložit své osobité charisma.*“

JANA ŠREJMA KAČÍRKOVÁ

Role: Anna Bolena v inscenaci *Anna Bolena*

Jana Šrejma Kačírková získala v loňském roce Cenu Thálie za roli Julie v Gounodově opeře. Letos je nominovaná za postavu Anny Boleny ve stejnojmenném díle Gaetana Donizettiho. Porota hodnotila její výkon takto: „*V kariéře Jany Šrejmy Kačírkové je role Anny Boleynové*

dalším významným krokem. Její koloraturní soprán střibřité lehkosti, hbitosti a pružnosti, který dokáže rozvinout do dramatické síly, získává na homogenitě, s níž obsáhne celý rozsah tohoto partu až po třičárkovanou oktávu, a probarvuje se i v hlubší, mezzosopránové tessituře. Je nadána muzikalitou, s níž dává frázím stavbu při propracování dynamiky. A přesně ví, o čem zpívá. Byla královnou inscenace nejen proto, že vytvořila roli skutečné, jakkoli v tu chvíli zavrhané anglické panovnice, která přes všechna ponižení končí svůj život odpuštěním.“

Širší nominace:

MICHAELA KAPUSTOVÁ

– role Jana Seymourová v inscenaci *Anna Bolena*

VÁCLAVA KREJČÍ HOUSKOVÁ

– role Smeton v inscenaci *Anna Bolena*

LUCIANO MASTRO

– role Lord Richard Percy v inscenaci *Anna Bolena*

DAVID SZENDIUCH

– role Jindřich VIII. v inscenaci *Anna Bolena*

NOMINACE OPERETA/MUZIKÁL

MARTINA ŠNYTOVÁ

Role: Helena v inscenaci *Krásná Helena*

Martina Šnytová obdržela již třetí nominaci na Cenu Thálie. Tentokrát je za ztvárnění postavy Heleny v klasické opeře Jacquese Offenbacha: „*Martina Šnytová je přes své mládí stálou oporou souboru operety a muzikálu NDM Ostrava. Je doma stejně tak v muzikálovém i operetním žánru, což potvrzuje suverénními pěveckými výkony na obou pólech interpretace. Výrazné hlasové dispozice se navíc snoubí s přirozeným hereckým projevem. Letošní nominaci získala za titulní roli Heleny v inscenaci Offenbachovy operety Krásná Helena s přihlédnutím k výkonu v roli Evelyn v muzikálu Fantom Londýna.*“

ALEŠ BRISCEIN

Role: Paris v inscenaci *Krásná Helena*

Aleše Brisceina znáte jistě především z operních představení, on sám je však všestranným umělcem: „*Aleš Briscein patří mezi unikátní osobnosti nejen v domácím, ale také mezinárodním měřítku. S nezvyklou interpretační lehkostí se dokáže pohybovat ve světě opery, operety i muzikálu. Vždy na nejvyšší možné umělecké úrovni. V Offenbachově opeře Krásná Helena předvedl skvělou hereckou kreaci, jež nepostrádá řadu drobných hereckých detailů, i vysoké pěvecké umění v operetním žánru. Jeho role nepostrádá celkový osobnostní nadhled a vtíp.*“

NOMINACE BALET

Širší nominace:

MARKÉTA POSPÍŠILOVÁ

– role Odetta – Odilie v inscenaci *Labutí jezero*

OLGA BORISOVÁ-PRAČIKOVÁ

– role Juliána v inscenaci *Balady*

MICHAŁ LEWANDOWSKI

– role Jan v inscenaci *Balady*

VLADIMÍR VAŠKŮ

– sólo v inscenaci *Návraty domů / Trio g moll / (lad)*

Na začátku března oslaví devadesáté narozeniny emeritní sólistka opery, paní **Věra Nováková**. Jako připomenutí jejího jubilea jí bude věnována 2. premiéra opery *Jenováfa*. O několik slov o paní Novákové jsme poprosili jejího dlouholetého kolegu, pana Miloslava Nekvasila, který v opeře tehdejšího Státního divadla Ostrava strávil téměř čtyři desítky let nejdříve jako sólista, od roku 1960 jako režisér a v letech 1990–1991 jako umělecký šéf. V ostravské opeře se společně podíleli na více než 24 inscenacích, mezi nimi můžeme jmenovat například *Rusalku* (1965), *Příhody lišky Bystroušky* (1967) nebo *Manon* (1969).

Vonička pro Věru Novákovou

V Praze mají takové zvláštní divadlo. Jmenuje se U Valšů. Čas od času se objeví na pořadu titul, který vás bude určitě zajímat: je určen operním umělcům, především pěvcům, kteří se stali během svého působení legendou. A oni tak mají příležitost setkat se opět se svými citeli, s milovníky opery, vzájemně si popovídat. Tak třeba před nedávnem byl hostem divadla Jiří Joran, sólista opery Národního divadla, který vyprávěl o své roli Hajného ve Dvořákově *Rusale*. Zpíval ji v Národním divadle nesčetněkrát a teď ji připomněl televizním snímkem. Operu nastudoval ostravský operní režisér Ilja Hylas, takže snímek byl skvělým dokumentem toho, jak se dílo někdy před dvaceti lety vykládalo. Na závěr pak dal oslavenec Jiří Joran, připomínající své devadesáté narozeniny, otázku, zda diváci poznali představitelku role Kuchtíka, která právě slaví své narozeniny. Nikdo ji nepoznal. Ale vlastně přece jen! Byla to paní Věra Nováková a ta právě nyní slaví své devadesáté narozeniny! Já jsem ji však viděl na jevišti ostravské opery v roce 1955, zpívala Kuchtíka v *Rusale*! V civilu se právě vrátila z mateřské

Věra Nováková jako Manon Lescaut v Massenetově opeře (premiéra 17. 5. 1969) Foto František Krasl

Věra Nováková (Liška Bystrouška) v opeře Leoše Janáčka (premiéra 29. 1. 1967)

Foto František Krasl

dovolené. O syna Martina v kočárku pečovala její maminka a ještě vím, že bydleli v Přívoze, kde to tehdy bývalo pěkné! V Ostravě se hrála *Rusalka* v režijním nastudování Bohumila Hrdličky, byla to velice úspěšná inscenace – Rusalku zpívala tehdy už v zahraničí slavná Ludmila Dvořáková v alternaci se Zdeňkou Divákovou – obě báječné zpěvačky.

Takových rolí jako Kuchtík byla v české operní literatuře celá řada a byly u diváků velice oblíbené. Byly to buď role chlapců, nebo mladičkých dívek. Kolik jich bylo třeba jen u Smetany! Zrovna v *Prodané nevěstě* Esmeralda, v *Hubičce* Barče, ve *Dvou vdovách* Lidka, v *Daliborovi* Jitka, ve Dvořákově *Jakobínu* zase Terinka, v *Její pastorkyni* Jano, v další Janáčkově opeře *Výlety pana Broučka* Čišníček, ve Weberově *Čarostřelci* Anička, ale i ve Verdiho tragickém *Maškarním plese* Páže Oskar, dokonce i ve Wagnerově *Tannhäuseru* Pasáček – či v *Lohengrinu* Páže. (Ty postavy se objevovaly pochopitelně i v oblíbených operetách, kde vždycky vedle hlavního páru milenců ještě působil pár „mladokomiků“ – jak se jim tehdy říkalo). Také tyto postavy mělo obecnstvo ve velké oblibě a vyžadovalo na představitelích příjemný hlas, lehkou koloraturu a nejen to: přirozený herecký projev a schopnost tančit. Tohle všechno Věra Nováková uměla. Tak si ctile ostravské opery určitě vzpomenu na některou její roli. Všechny zpívala jak jsem je připomněl! Na některé podobné jsem nejspíše zapomněl. Třeba na Rosinu v *Lazebníku sevillském*, na Musettu v *Bohémě*. Ale je nutno připomenout i role, které vyžadují daleko více! A to je především Janáčkov *Liška Bystrouška*! Zpívala roli rovněž v předchozím působení v Opavě a v Ostravě ji zpívala v novém nastudování v šedesátých letech. V opavském nastudování byla jejím Lišákem Věra Heroldová, v Ostravě Radmila Minářová a spoluúčinkovala řada vynikajících ostravských pěvců

VĚRA NOVÁKOVÁ

Rodačka z Orlové a absolventka pražské konzervatoře se po krátkém angažmá v Opavě stala sólistkou ostravské opery, které věnovala 28 let svého profesionálního života (1954–1982). Ztvárnila zde více než devadesát rolí převážně subretního a lyrického oboru – některé z nich dokonce ve dvou nastudováních (mj. Blaženku z *Tajemství*, Neddu – *Komedianti*, Musettu z *Bohémě*, Terinku – *Jakobín*, Blondu z *Únosu ze serailu* nebo vysoce oceňovanou Bystroušku). Její repertoár zahrnoval také Olympii (*Hoffmannovy povídky*), Aničku (*Čarostřelec*) či Massenetovu Manon Lescaut. (pb)

– Karel Průša, Karel Hanuš, Jiří Herold. Milovníci té opery si jistě vzpomenu na jejich vynikající výkony. Možná si připomenou i předpremiérové koncerty a besedy, kdy jsme se připravovali na premiéru a kdy jsme se chtěli rozdělit o krásu, kterou jsme během studia prožívali a neustále ji znovu objevovali a sdíleli se s ní.

Věra Nováková oslaví své narozeniny za několik dní. To už bude po premiéře opery Roberta Schumanna *Jenováfa*. Ta se hraje jen velice málo, i když skladatel patří k nejvýznamnějším písňovým skladatelům. Zpěvačka si tak připomene i všechny dramaturgické objevy, kterých se nadšeně zúčastňovala. Ať to byla Šebalinova opera *Zkrocení zlé ženy*, nebo *Rita* od Donizettiho, v nichž se mohl její talent plně uplatnit. Jedna z nejlepších jejích rolí byla role Armandy v opeře *Dvakrát Alexander* od Bohuslava Martinů. Každý dramaturgický objev byl hledáním stejně jako dnes, a tím jsou zároveň spojeny všechny generace těch, kdo v ostravském divadle působili. (mn)

TŘETÍ ČÁST

První stálé profesionální české divadlo v Moravské Ostravě

V Moravské Ostravě se divadlo hrálo ještě před založením Národního divadla moravskoslezského. Hrál se v hospodách nebo třeba na střelnici, kde byl zřízen divadelní sál. **Zlepšení podmínek pro divadelní produkce přinesla až stavba Národního domu v roce 1894, který nabízel důstojnější podmínky pro umělce i pro diváky.** Jak divadelní provoz v Národním domě vypadal? Kterí umělci v Moravské Ostravě hostovali? A kdy tedy vzniklo první stálé profesionální české divadlo v Moravské Ostravě? Všechny tyto otázky vám zodpoví následující článek.

Plakát k představení v roce 1910, které bylo beneficí režiséra Aloise Urbana Zdroj: Ostravské muzeum

Počátky divadelnictví v Moravské Ostravě

Historie divadelních představení na území dnešního města Ostravy sahá až do konce 18. století, kdy zde hrály některé německé kočovné společnosti. První představení v českém jazyce byla sehraána až v polovině 19. století, paradoxně také německými společnostmi. **První český hraná představení odehrál v roce 1870 s českým souborem v hostinci U Hroznu Josef Mušek.** Poté se „štace“ i dalších divadelních společností začaly rozšiřovat též do Moravské Ostravy a jejich četnost se zvětšovala.

Z těch významnějších můžeme zmínit hostování společnosti Františka Pokorného, který sem v roce 1882 přivezl tehdy mladého herce Eduarda Vojana, nebo Jindřicha Mošny se společností Václava Choděry v roce 1884.

Po roce 1894

Součástí oslav otevření Národního domu (16. června 1894) bylo i představení Stroupežnic-

V první poválečné sezóně bylo významnou událostí uvedení cyklu Smetanových oper zásluhou Emanuela Bastla...

kého hry *Paní mincmistrová*, sehrané ostravskými ochotníky. **V Národním domě se však hrála i představení profesionální, pravidelně zde hostoval soubor brněnského Národního divadla a v roce 1904 do Ostravy zavítal i činoherní soubor pražského Národního divadla** s umělci Eduardem Vojanem, Hanou Kvapilovou-Kubešovou a dramaturgem a slavným divadelníkem Jaroslavem Kvapilem. Dalším významným hostováním byla v květnu roku 1908 návštěva pražského Vinohradského divadla.

Fakt, že v Městském divadle postaveném v roce 1907 (dnešní Divadlo Antonína Dvořáka) hrál pouze německý soubor a ostravským Čechům zde nebylo umožněno pořádat svá divadelní vystoupení, byl jedním z impulsů pro rozhodnutí nabídnout prostor Národního domu českému divadelnímu souboru, aby tak byl v Moravské Ostravě zajištěn český stálý profesionální divadelní provoz.

Divadelní provoz v roce 1908

Prvním ředitelem se stal uznávaný divadelník František Trnka, který divadlo pojmenoval Divadlo moravských měst. První sezónu v Národním domě zahájil Trnka Smetanovou *Prodanou nevěstou*, a to 16. září 1908. Sezóna trvala čtyři měsíce a odehrálo se 104 představení z 61 titulů. Téměř každý druhý den byl tedy nasazen nový titul s průměrně jednou (!) reprízou. Bylo zřízeno dokonce předplatné, které na celou sezónu (50 her) stálo na nejlepší místo 70 rakousko-uherských korun. **Divadelní provoz se potýkal s mnoha nedostatky a ředitel Trnka musel často improvizovat. Soubor měl kolem 25 herců, kteří však provozovali činohru, operetu i operu.** Například umělkyně Věra Horská, která hrála titulní roli v *Maryše* bratří Mrštíků, zpívala nejen v *Prodané nevěstě*, ale také titulní roli v Lehárově *Veselé vdově*!

Nedostatečně obsazen byl také orchestr, který měl pouze 12 hráčů, přitom ještě houslista vypomáhal jako druhý dirigent, když první dirigent zaskakoval na jevišti za hlasové indisonované zpěváky. Orchestru museli vypomáhat členové hornické kapely ze Slezské Ostravy. Mezi další problémy patřil kromě malého počtu umělců i nedostatek dekorací pro různá prostředí her. To vše spolu s nátlakem nespokojených diváků vedlo k tomu, že ředitel Trnka své působení v Národním domě ukončil, a na jeho místě se dočátku

Eduard Vojan jako Hamlet v roce 1905 Foto archiv Národního divadla

první světové války vystřídali Karel Komarov a posléze Alois Janovský, který v Ostravě uvedl první samostatné baletní představení.

První světová válka

V první válečné sezóně se jako v jiných městech ani v Moravské Ostravě nehrálo. Až v sezóně 1915/1916 byla angažována společnost ředitele Antoše Josefa Frýdy, kterou Frýda po roce z důvodu nemoci předal Antonínu Drašarovi. Tato společnost v Národním domě vytrvala až do roku 1919. **Za doby působení Frýdovy společnosti se divadelní sezóna prodloužila zhruba do dnešní podoby a také se zvýšil počet repríz.** V Moravské Ostravě

v té době několikrát hrál Eduard Vojan některé ze svých parádních rolí, hostovala zde také slavná herečka Leopolda Dostalová, pražský písničkář Karel Hašler a v operetě byl v sezóně 1918/1919 angažován mladý Oldřich Nový.

V první poválečné sezóně bylo významnou událostí uvedení cyklu Smetanových oper – zásluhou Emanuela Bastla se ve dnech 20. až 22. května 1919 hrála *Prodaná nevěsta*, *Dvě vdovy*, *Hubička*, *Dalibor*, *Tajemství* a *Libuše*.

V roce 1919 vzniklo však už také Národní divadlo moravsko-slezské a na stálé divadlo, které už předtím v Národním domě působil, se pozapomnělo. (lad)

V dalším čísle časopisu se dočtete podrobnosti o slavnostním otevření Národního domu ve dnech 16. a 17. června 1894!

V divadelních inscenacích nevystupují jen umělci, ale i rekvizity, kostýmy a jejich doplňky, které jiní umělci vytvořili. Práce těch prvních bývá namnoze znatelně oceňována, obdivována i zatracována, kdežto v případě těch druhých se spíše upozaďuje a někdy záměrně, jindy zcela nevědomky přehlíží, protože je považována za cosi, co se rozumí samo sebou.

Jedním z celé řady těchto rukodělných umělců je i **Jaroslav Dovalil**, mistr zbrojířsko-šperkařské dílny. Letos v lednu oslavil šedesátiny a vloni čtyřicetileté působení v našem divadle. Je rovněž náruživým sběratelem a opravářem starožitností, zvláště parních strojů a hodin, které uctivě přechovává ve své dílně.

Co všechno představuje vaše profese? Jak byste ji definoval?

Zbrojířská profese obnáší výrobu zbraní a všech příslušných doplňků, jako jsou například nosné řemeny. Převážně zhotovujeme historické zbraně, ale někdy třeba musíme vymyslet, jak to udělat, aby se meč zlomil vprostřed nebo aby se sejf otvíral na povel a podobně. Šperkařina zahrnuje výrobu a opravy šperků podle návrhů výtvarníků. V podstatě jde o několik profesí najednou: Jsme totiž zároveň zlatníci, sedláři i brašnáři. Musíme znát do detailu všechny slohy, vědět, jaké oděvní součásti se v dané době nosily (nejrůznější přezky, jehlice do klobouku). Například v baroku se kord zavěšoval na široký pás, který se nosil šikmo přes rameno, tzv. bandalír, což kupodivu někteří výtvarníci ani nevědí, a pletou si ho s opaskem. Podobně jako si běžně pletou šavli s mečem.

Často souběžně pracujeme na třech čtyřech inscenacích. Jen si to vemte: dává se nějaká rytírna, ve které je sbor třiceti zbrojnošů, a vy máte zhotovit třicet brnění, včetně opasků, helmic a kopí, a máte na to deset dnů. Nebo pokud si rozděláte polyesterovou pryskyřici, která do dvou hodin vytvrdne, tak nemůžete jít domů, musíte ji spotřebovat a zpracovat na odlitky. Minule tady byla televize a jedna paní se mě zeptala: „A vy všechny tyhle věci vymejšíte?“ A já jí říkám: „Poslouchejte, my

nemáme čas myslet; my máme tak tvrdé normy, že ani u toho nemyslíme, my jenom děláme.“ Samozřejmě, musíte myslet, protože pracujete se soustruhem, frézkou, autogenem, který má třináct set stupňů, a každá neopatrnost se vám může vymstít. Teda aspoň si myslím, že myslím...

Když jsem sem nastoupil, tak mi řekli: „Tady moc nevyděláte, ale vy jste šikovný, vy se užíváte.“ Já zase říkám: „Divadlo se dělá s láskou, ne pro peníze.“ Na toto místo patří člověk, který je i v šedesáti letech kluk a který si chce hrát. A když tuhle vlastnost máte, tak vám nevádí, že toho máte tak moc. Tady se totiž vyblbnete. Pravda je, že poněkud zdegenerujete co do preciznosti. Zhotovení prstenu totiž předem vylučuje jakoukoli titěrnost, protože mnohem důležitější je, aby byl prsten vůbec vidět.

Co vás na vaší práci nejvíc baví?

Mě baví ta ohromná tvůrčí volnost a možnost seberealizace. Co si vymyslím, to rovnou udělám. Zajímavé je, že i když se jednotlivé tituly pravidelně opakují, pokaždé chtějí, abych danou věc udělal jinak a nově. Jsem něco jako restaurátor.

Jaroslav Dovalil při práci

Foto Martin Popelář

Napodobuju už to, co bylo, a když se mi podaří udělat to tak dobře, jako to dělali staří mistři, tak jsem velmi spokojený.

A co vás nejvíc štve?

Mně vadí, jak někteří z účinkujících naprosto bez rozmyslu zachází s věcmi, které vyrábíme. My máme za povinnost vyrobit pouze jednu věc. A když ji někdo rozbije, tak já ji musím dělat třeba třikrát, ale jenom za jedny peníze. Stává se, že dotyčný pak ke mně přijde jako civilní člověk se židličkou po babičce, která má desetinu ceny rekvizity, kterou rozbil, na té židličce lpí a pje ódy, jak nádherná starožitná věc to je. Přitom daleko dražší, lepší a vzácnější výrobek bezostyšně zničí jenom proto, že není jeho. Tohleto prostě nemůžu pochopit. Ale zase klobouk dolů před hereckými

výkony. Být dejme tomu dvě hodiny na jevišti, mluvit ve verších a při tom ještě šermovat jako Honza Fišar v *Cyranovi*, to se pak člověk snaží, aby jeho kord byl skutečně lehounký, opasek aby mu dobře seděl a nikde se mu nic nesmekalo.

Jaký byl váš nejprapodivnější úkol?

To jednou za socialismu chtěli do nějaké hry reportážní kameru, kterou neměli ani v ostravské televizi. Představte si, že jsem ze Západu, od švýcarské filmy Bolex, obdržel prospekty a skutečně vyrobil velkou kameru na rameno. Byla vybavena anatomickou spouští a objektivem z Prakticy, a při zapnutí dokonce vrčela a vepředu se rozsvítila kontrolka. No a protože jsme byli mladí, tak s kamarádem z baletu jsme vzali reportážní magnetofon a vyšli ven do ulic, lidi, jak nás viděli, tak strnuli a my z toho měli srandu. A nikdo nám nechtěl věřit, že je to atrapa. Mně se navíc podařilo vymyslet šedokovovou metalízu, která tehdy snad vůbec nebyla. Za nějakou dobu jsem se po tom svém výtvoru sháněl a už jsem ho nikdy nenašel. To vám povím: Jakmile je něco hodně dobře uděláno, tak nakonec zjistíte, že to někdo

ukradl. Což je pro vás tou největší odměnou a zadostiučněním.

Ale ještě tu moji kameru viděl jeden kameraman z ostravské televize, kterému jsem udělal z dubového dřeva tu samou anatomickou spoušť na jeho funkční kameru.

Je něco, o co vás tato práce ochuzuje?

Já nevím. Určitě by něco mělo být, protože nic není zadarmo; ale já si to tak moc neuvědomuju. Toho času mi není líto. A když jsem teď ve svých šedesáti bilancoval svou životní pouť, tak jsem si říkal, že bych neměnil. Nechtěl bych dělat něco jiného. Ještě bych rád opravil pár pendlovek a nechal je tikat na stěně, než abych se snažil udělat něco světoborného, nějaký důlek do zeměkoule.

(on)

EXTRA

NDM EXTRA (BŘEZEN – DUBEN 2014)

12. 3. 2014

v 17 hodin v Knihcentru
Tim Rice, Andrew Lloyd Webber a jejich EVITA
O jednom z nejslavnějších muzikálů a jeho ostravském nastudování bude debatovat týden před jeho premiérou šéfká souboru opereta/muzikál Gabriela Petráková s Hanou Fialovou, Petrem Gazdíkem a dalšími hosty.

23. 4. 2014

v 17 hodin v Knihcentru
KARINA ELVER
Dánská choreografka Karina Elver vypráví o slavném klasičtém baletu *La Sylphide* podle Augusta Bournonvilla v den veřejné generálky této inscenace v NDM.

ZA VODOU JE PRAJZKÁ

18. 3. 2014

v 18 hodin v Antikvariátu a klubu Fiducia
ČEŠI? NĚMCI? NĚCO MEZI TÍM?
Hlučínsko, kraj tam za vodou, za řekami Odrou a Opavou. Kraj, jehož obyvatelé se několikrát stali oběťmi územních nároků mocností. Životy a identita obyvatel je poznamenána neustálým přetahováním národů. Češi? Němci? Něco mezi tím? O historických proměnách Hlučínska 20. století beseduje David Váhala.

25. 3. 2014

v 18 hodin v Antikvariátu a klubu Fiducia
ZA VODOU (Dokud nás smrt...)
Předpremiérové setkání s inscenačním týmem nové divadelní hry *Za vodou (Dokud nás smrt...)*. Můžete se těšit na režiséra Štěpána Pácla a dramaturga Marka Pivovara.

15. 4. 2014

v 18 hodin v Antikvariátu a klubu Fiducia
BESEDA S DAVIDEM JAŘABEM
Beseda s režisérem a dramatikem Davidem Jařabem. Akce se koná u příležitosti uvedení jeho nové hry *Za vodou (Dokud nás smrt...)*, kterou napsal pro Národní divadlo moravskoslezské.

26. 4. 2014

ve 14 hodin na náměstí v Hlučíně
Martin Strakoš a Ivan Motýl: komentovaná procházka architekturou Hlučína
Procházka s historikem Martinem Strakošem a básníkem Ivanem Motylem po architektonických krásách Hlučína. Výcházkové odpoledne bude završeno návštěvou nové expozice *Kdo jsou lidé na Hlučínsku* v Muzeu Hlučína.

29. 4. 2014

v 18 hodin v Antikvariátu a klubu Fiducia
ZEŠITKY PRAJZAKU
Básník a publicista Ivan Motýl nás spolu s dalšími spisovateli provede literaturou Hlučínska od dob starých slezských kazatelů až k tvorbě dnešních dní.

VÝSTAVY

DIVADLO JIŘÍHO MYRONA

Dlouhodobá zápůjčka soch z Galerie výtvarného umění v Ostravě
Stanislav Kolíbal *Objekt č. XIX* (1992), Křištof Kintera *Mé světlo je tvůj život – Šiva samuraj* (2012) a Karel Malich *Prostorová plastika* (2012)

GALERIE OPERA – DIVADLO JIŘÍHO MYRONA

27. 2. – 19. 3. 2014

Mikulov 2011–2013
Výsledky workshopu dokumentární fotografie pořádaného ve městě Mikulově
Ve spolupráci s ITF FPF SU v Opavě
Výstava je realizována za finanční podpory statutárního města Ostrava

20. 3. – 22. 4. 2014

Dereck Hard Show
Fotografické cykly mladého pražského autora
Ve spolupráci s ITF FPF SU v Opavě
Výstava je realizována za finanční podpory statutárního města Ostrava

24. 4. – 21. 5. 2014

Dokumentární fotografie studentů ITF FPF SU v Opavě
Výstava je realizována za finanční podpory statutárního města Ostrava

DIVADLO ANTONÍNA DVOŘÁKA

20. 1. – 6. 3. 2014

Daniel Balabán: STARÉ ZBRANĚ
Výstava obrazů jedné z nejvýraznějších osobností současné malby

10. 3. – 9. 5. 2014

Aleš Hudeček: STŘEPY
Vernisáž výstavy proběhne v pondělí 10. března v 18.00 hodin v Divadle Antonína Dvořáka

Obě výstavy se konají ve spolupráci s Art Consultancy (www.artconsultancy.eu)

V Galerii výtvarného umění v Ostravě se konal v sobotu 15. února workshop s Natašou Novotnou nazvaný SITE SPECIFIC V GALERII. Vystoupení účastníků workshopu si mohli prohlédnout návštěvníci galerie v neděli, tanečníci reagovali na výstavu současného umění na počátku 21. století i na prostor Domu umění a vytvářeli improvizované choreografie. Jedinečné propojení tanečního a výtvarného umění ukazuje tato fotografie, na snímku členka baletu NDM Zuzana Majvelderová.

Foto Martin Popelář

Za vodou je Prajzká

Národní divadlo moravskoslezské v rámci činoherního cyklu Paměť národa uvádí na svá jeviště díla, která vycházejí z událostí a dějů 20. století. Minulost tak blízká, abychom mohli být svědky vyprávění pamětníků, ale přitom tak vzdálená, aby se na dějinné události už pomalu zapomínalo.

Činohra Národního divadla moravskoslezského nedávnou minulost našeho regionu připomene ve zcela nové hře, kterou speciálně pro NDM napsal režisér a dramatik David Jařab.

Inscenace **Za vodou (Dokud nás smrt...)** vychází z reálných osudů obyvatel Hlučínska po válečných letech, z místa, kde se již stovky let bojuje o identitu obyvatel tohoto kraje. Historii Prajzké, střetu českého a německého živlu na tomto území, ale také kultuře se bude věnovat rozsáhlý doprovodný program k inscenaci – **Za vodou je Prajzká**. Akce budou probíhat do konce roku 2014 v různých kulturních institucích Moravskoslezského kraje (NDM, GVUO, KMO, Antikvariát a klub Fiducia, Muzeum Hlučínska atd.).

18. 3. 2014 v 18 hodin

v Antikvariátu a klubu Fiducia

ČEŠI? NĚMCI? NĚCO MEZI TÍM?

Slezsko se stalo součástí zemí Koruny české v 1. polovině 14. století. Svou rozlohou představovalo její druhou největší zemi hned po území Čech. Morava se mu nemohla velikostí ani bohatstvím rovnat. V prusko-rakouských válkách však

Koruna česká přišla o většinu Slezska. Hlučínsko tak od roku 1742 patřilo Prusku (odtud označení „Prajzká“).

Po první světové válce začaly vznikat nové nástupnické státy. Slezsko byla oblast velmi bohatá, na toto území si činily nárok jak poražené Německo, jehož součástí doposud bylo, tak nově vzniklé Československo i obnovené Polsko. Československo se nakonec spokojilo s přičleněním území obývaného moravským nářečím mluvícím obyvatelstvem. Úmluva byla naplněna 4. února 1920, kdy československá armáda obsadila jižní Ratibořsko. Právě tehdy se zrodil hlučínský fenomén se všemi svými důsledky.

O historických proměnách Hlučínska 20. století beseduje David Váhala.

15. dubna 2014 v 18 hodin

v Antikvariátu a klubu Fiducia

BESEDA S DAVIDEM JAŘABEM

Beseda s Davidem Jařabem, známým divadelním a filmovým režisérem, o vzniku jeho nové divadelní hry. V kraji Hlučínska autor strávil velkou část svého dětství. „*Citím v posledních letech určitý dluh k tomuto kousku naší republiky a dozrála ve mně potřeba tento dluh nějak splatit. Natočil jsem desítky hodin rozhovorů s pamětníky této oblasti a plně se ponořil do studia její historie. To se pak spojilo s vlastními zážitky, vzpomínkami na vyprávění, která jsem slyšel v dětství. Ačkoli je příběh hry Za vodou (Dokud nás smrt...) smyšlený, všechno, co se v něm odehrává, má reálný základ a podobnost se skutečnými osudy není náhodná.*“

26. 4. 2014 ve 14 hodin

na náměstí v Hlučině

Martin Strakoš a Ivan Motýl: KOMENTOVANÁ PROCHÁZKA ARCHITEKTUROU HLUČÍNA

Na komentované procházce s historikem Mar-

tinem Strakošem a básníkem Ivanem Motýlem budete mít možnost prohlédnout si nejen řadu architektonických krás Hlučína (kostel sv. Jana Křtitele, hrobka rodiny Wetekampovy, městské domy, fara, Kremerova vila, vodárna aj.), ale dovíte se také spoustu informací k historii samotného města.

Evangelický kostel v Hlučině

Foto archiv

Vycházkové odpoledne bude završeno návštěvou nové expozice *Kdo jsou lidé na Hlučínsku* v Muzeu Hlučínska.

Pořádá Národní divadlo moravskoslezské ve spolupráci s Antikvariátem a klubem Fiducia a Muzeem Hlučínska.

Nutná rezervace na tel.: 605 008 607

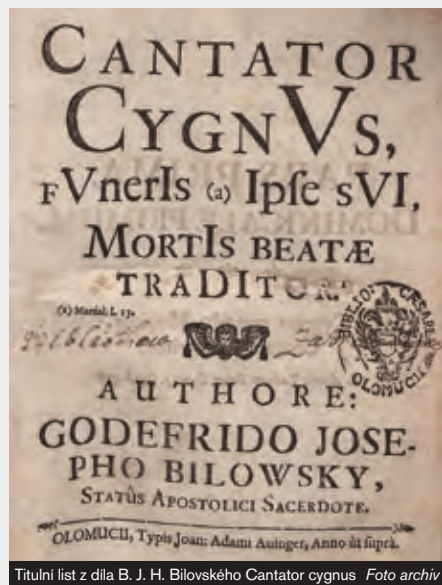
29. 4. 2014 v 18 hodin

v Antikvariátu a klubu Fiducia

Zešitky Prajzaku – z literární tvorby spisovatelů působících na Hlučínsku

Bohumír Josef Hynek Bilovský, Bohumír Kristián Hirschmentzel, Katolické nowiny pro lid moravský w Pruském Slezsku, Cyprián Lelek, August Scholtis, Ludmila Hořká, Milan Krupa, Petr Čichoň...

Básník a publicista Ivan Motýl nás spolu s dalšími spisovateli a s herci Národního divadla moravskoslezského provede historií literatury Hlučínska od dob starých slezských kazatelů až k tvorbě dnešních dní. (mk)

Titulní list z díla B. J. H. Bilovského Cantator cygnus Foto archiv

10. 3. – 9. 5. 2014

v Divadle Antonína Dvořáka

Vernisáž 10. 3. 2014 v 18 hodin

Aleš Hudeček: STŘEPY

Aleš Hudeček (* 1973) svým životem a tvorbou patří Ostravě, i když se v ní nenarodil a dětství prožil jinde. Rozhodující vliv na jeho práci mělo studium na Katedře výtvarné tvorby v malířském ateliéru Daniela Balabána v devadesátých letech minulého století. Brzy se mladý malíř stal výraznou, nepřehlédnutelnou osobností a jeho tvorba byla a je sledována s patřičným zájmem odborné i laické veřejnosti. Hudeček je dnes představitelem střední generace umělců, kteří přinášejí zprávu o tom, že klasická malba je stále živá. Hudečkova výtvarná práce nezná radikální proměny, namísto tékání či poryvů je pro ni charakteristické pomalé a jisté zrání. Jeho rukopis se zdá být poměrně stálý, ale jako řeka přináší nové podněty, náměty, pojetí i překvapení. Hudečkova tvorba je ryze výtvarná, zajímá jej čára, plocha, barva a světlo. Podobná slovní vymezení ale nemohou postihnout nezřídka uhrančivou atmosféru, magické světlo

Obraz Tango pod haldou

a erotickou symboliku umělcových obrazů. Ty musí být především zažity.

Výstava *Střepy* v Divadle Antonína Dvořáka v Ostravě představí Hudečkovy obrazy z různých

let a různých témat, aby vyjevila souvislosti, posuny a vztahy mezi zobrazovanými náměty a použitými formami.

(mkš)

ATELIÉR PRO DĚTI A MLÁDEŽ

Ve dnech 10. – 11. dubna 2014 pořádá

Ateliér pro děti a mládež při NDM sympozium „Cesty ke spolupráci divadel a škol v českém a německém kontextu“.

Symposium je určeno divadelním dramaturgům, lektorům, pedagogům, pracovníkům s mládeží, neziskovým organizacím i politickým zástupcům a akademikům, pro které je téma dialogu a spolupráce kulturních a vzdělávacích institucí palčivé a aktuální.

Na sympozium přijali pozvání němečtí lektori

a nezávislí umělci: Dipl. Constance Cauers (divadelní lektorka Deutsches Schauspielhaus Hamburg), Michael Hess (nezávislý tanečník a choreograf, realizátor divadelních projektů ve školách, Essen), MgA. Daniela von Vorst (divadelní lektorka a stážistka projektu TUSCH / Theater und Schule Hamburg). Své příspěvky zde přednesou také zástupci divadel, neziskových organizací i akademičtí pracovníci – průkopníci divadelního vzdělávání při kulturních institucích z celé České republiky. Prostřed-

nictvím praktických workshopů, přednášek a diskusí budeme společně hledat odpovědi na otázky: Jak vytvořit prostor pro konfrontaci a setkání mladých lidí se současným uměním? Jak vychovávat nastávající diváckou generaci tak, aby hlediště divadel v budoucnu nezůstala prázdná? (ts)

PŘIDEJTE SE K NÁM I VY!

Pokud máte zájem, kontaktujte nás na konference@ndm.cz.

Co mohou nabídnout divadla školám a školy divadlům? Proč a jak působit na nastávající diváckou generaci? Kde je čas a prostor pro dialog?

symposium

CESTY KE SPOLUPRÁCI DIVADEL A ŠKOL
v českém a německém kontextu

10 - 11 / 4 / 2014 v Národním divadle moravskoslezském
workshopy - přednášky - diskuze - inspirace - zkušenosti - zahraniční i tuzemští lektori

FINANČNÍ PODPORA:

OSTRAVA!!!

VE SPOLUPRÁCI S:

GOETHE INSTITUT

nipos

POŘADATEL:

NÁRODNÍ DIVADLO MORAVSKOSLEZSKÉ

www.ndm.cz
podrobnosti hledejte v sekci PROGRAM ► PRO ŠKOLY
pište: konference@ndm.cz

Opera MIRANDOLINA v podání operního souboru NDM navštívila Prahu a ve Stavovském divadle slavnostně a s úspěchem zahájila Rok české hudby 2014

Foto Hana Smejkalová

Významná osobnost tanečního světa, tanečnice a choreografka Joyce Cuoco navštívila baletní představení BALADY s živou hudbou a zpěvem Zuzany Lapčíkové, které ji nadchlo!

Foto archiv

Evropský tanečník a choreograf William Fomin zhlédl spolu s maďarskými studenty reprízu ostravského LOUSKÁČKA, pro kterého vytvořil choreografii a režii

Foto archiv

Nepřehlédnutelná osobnost současné české malby Daniel Balabán, který je členem umělecké rady NDM, vystavuje v Divadle Antonína Dvořáka! Výstavu nazval STARÉ ZBRANĚ

Foto archiv

Zpěvačka a členka umělecké rady NDM Soňa Červená vyprávěla v přeplněném Antikvariátu a klubu Fiducia o svém neobyčejném životě

Foto Monika Horskáková

Na premiéře krvavé tragédie MACBETH se setkali Vladimír Polák a Lada Bělašková s významnou osobností ostravské kultury – hercem, publicistou, moderátorem a bývalým ředitelem Divadla Petra Bezruče Ludkem Eliášem

Foto Radovan Šťastný

Legendární pěvkyně Soňa Červená vystoupila v Ostravě! Na koncertu ČESKÉ OPERNÍ GALA přednesla prolog „Jsem pohádka“ ze Sukova RADUŽE A MAHULENY

Foto Martin Popelář

Na mimořádném GALAKONCERTU argentinského tenoristy Gustava Porty a ruské sopranistky Olgy Romanko zazněly slavné árie a duety z italských oper

Foto Martin Popelář

Na tiskové konferenci v Národním divadle v Praze byly zveřejněny nominace na Ceny Thálie 2013, mezi nimi i čtyři užší nominace pro NDM! Na snímku sólistka opery NDM Jana Šrejma Kačírková se svou sokyní Danielou Strakovou Šedřlovou

Foto Lubomír Hogenauer

Na první letošní činoherní premiéru PERFECT DAYS přijel i její překladatel a teatrolog David Drozd, na fotografii s režisérkou inscenace Jankou Ryšánek Schmiedtovou; v pozadí stojí dva režiséři – Bedřich Jansa a umělecký šéf Komorní scény Aréna Ivan Krejčí

Foto Radovan Šťastný

Soukromý Absintový klub Les se stal promítacím sálem, kde diváci mohli vidět televizní adaptaci rozhlasové opery Bohuslava Martinů HLAS LESA v režii Jiřího Nekvasila. Krátký úvod přednesl člen umělecké rady NDM, držitel Státní ceny za literaturu, ostravský básník Petr Hruška

Foto archiv

O osobnosti Bohuslava Martinů debatovali v Antikvariátu a klubu Fiducia skladatel a ředitel Institutu Bohuslava Martinů Aleš Březina a ředitel NDM Jiří Nekvasil při akci nazvané ČESKÝ KNEDLÍK S FRANCOUZSKOU OMÁČKOU

Foto archiv

 Darovací květiny

 Interiér & Exteriér

 Květinové koše

 Smuteční květiny

 Svatební květiny, výzdoba prostor

 Prodej doplňků k výzdobě

Květiny Vám ZDARMA doručíme kamkoli v Ostravě a okolí.

INFORMUJEME VÁS

NÁRODNÍ DIVADLO MORAVSKOSLEZSKÉ příspěvková organizace statutárního města Ostrava

Čs. legií 148/14
701 04 OSTRAVA – Moravská Ostrava
telefon: 596 276 111
e-mail: predprodej@ndm.cz
www.ndm.cz

**ZLATÁ
KARTA NDM**
PRAVIDELNÁ NÁVŠTĚVA
DIVADLA OBOHACUJE!
ČIM VÍCE CHODÍTE,
TÍM VÍCE ŠETŘÍTE.

VSTUPENKY OBDRŽÍTE

- e-Vstupenka:** vstupenky nakupujte, plaťte a tiskněte v pohodlí domova na www.ndm.cz

- v předprodeji na ulici Čs. legií, vedle Divadla Jiřího Myrona:

pondělí	12.00 – 17.00
úterý až pátek	8.00 – 17.00
sobota	9.00 – 12.00

předprodej – telefon: 596 276 203, 596 276 242
obchodní oddělení – telefon: 596 276 189
objednávky vstupenek nad 10 ks

- v prodeji předplatného na ulici Čs. legií, vedle Divadla Jiřího Myrona

pondělí		12.00 – 17.00
úterý	8.00 – 13.00	13.30 – 15.30
středa	8.00 – 13.00	13.30 – 17.00
čtvrtek	8.00 – 13.00	13.30 – 15.30
pátek	8.00 – 12.00	

předplatné – telefon: 596 276 202

- hodinu před začátkem představení u pokladny
v Divadle Antonína Dvořáka – telefon: 596 276 420
v Divadle Jiřího Myrona – telefon: 596 276 135

Prodej vstupenek na všechna představení NDM

a na veřejné generálky v předprodeji. Vstupenky na veřejné generálky se prodávají obvykle jeden den před jejich konáním. Ceník vstupenek na jednotlivá představení a podmínky poskytování slevy při hromadných návštěvách seniorů, žáků a studentů jsou vyvěšeny u pokladny předprodeje. Na předpremiéry – veřejné generálky pro seniory – jednotné vstupné.

**ZBYLÉ VSTUPENKY NA PŘEDSTAVENÍ V PŘEDPLATNÉM
I MIMO PŘEDPLATNÉ V PRODEJI HODINU PŘED ZAČÁTKEM
PŘEDSTAVENÍ PŘÍMO V DIVADLE JIŘÍHO MYRONA A DIVADLE
ANTONÍNA DVOŘÁKA.**

VSTUPENKY PRODÁVÁME NA 6 MĚSÍCŮ PŘEDEM!

ZVÝHODNĚNÉ PARKOVÁNÍ PRO DIVÁKY NDM

Divadlo Antonína Dvořáka – Garáže Ostrava, a.s.
Smetanovo náměstí – po předložení vstupenky 45 Kč po dobu představení
Divadlo Jiřího Myrona – Garáže Ostrava, a.s.
Náměstí Msgre Šrámka – po předložení vstupenky 60 Kč za 3,5 hodiny po dobu představení

POZOR! V případě parkování na náměstí Msgre Šrámka platí sleva pouze na parkovacím prostoru před katedrálou. Vedle na bočním parkovišti označeném číslem III. nelze slevu uplatnit, neboť je zde umístěn parkovací automat.

INZERCE

Náskok díky technice

Dynamický vzhled. Dokonalý zážitek. Nové Audi A3 Limuzína.

Nové Audi A3 Limuzína přináší do kategorie sedanů zcela nový pohled. Dynamický čtyřdveřový vůz Vám nabízí všechny přednosti modelové řady Audi A3 – nízkou hmotnost, výkonné velmi úsporné motory a velkorysou sériovou výbavu.

Výhodné financování s Audi Finance:

Audi A3 Limuzína již od 9 076 Kč měsíčně včetně pojištění 100 % kupní ceny vozu!

AUTO Heller s. r. o.

Cihelní 3160/49b, 702 00 Ostrava-Moravská Ostrava, tel.: 596 606 171-2, www.autoheller.cz/audi

Vzorová kalkulace: akontace 153 725 Kč (25 %), výše úvěru 461 175 Kč, zůstatková hodnota 184 470 Kč, celkové platby vč. pojištění 620 106 Kč, RPSN vč. pojištění 12,5 %, délka úvěru 48 měsíců, úroková sazba 5,69 % p. a. Splátka obsahuje povinné ručení, havarijní pojištění (10% spoluúčast) a pojištění kupní ceny vozu na 4 roky od Allianz pojišťovny. Spotřeba a emise CO₂ v kombinovaném režimu: 4,1-5,6 l/100 km a 106-130 g/km.

PROGRAM BŘEZEN 2014

DIVADLO ANTONÍNA DVOŘÁKA

1.	JENOVĚFA	MP	18.30	O
4.	TRABLE S HARRYM	školy	10.00	Č
5.	BALADY	F	18.30	B
6.	JENOVĚFA	C	18.30	O
7.	JAK DŮLEŽITÉ JE MÍT FILIPA		18.30	Č
8.	NOC V BENÁTKÁCH	PS	18.30	O
12.	POZVÁNÍ NA ZÁMEK		18.30	Č
13.	ERNANI	VII.	18.30	O
14.	PERFECT DAYS	IV.	18.30	Č
15.	LABUTÍ JEZERO	X.	18.30	B
16.	LABUTÍ JEZERO		18.30	B
18.	JENOVĚFA	E	18.30	O
19.	MIRANDOLINA	VOP	18.30	O
20.	PERFECT DAYS	C	18.30	Č
21.	ANNA BOLENA	D+7P	18.30	O
23.	ERNANI	N	15.00	O
25.	MIRANDOLINA	V.	18.30	O
27.	ZA VODOU (Dokud nás smrt...) – česká premiéra	PP	18.30	Č
28.	NOC V BENÁTKÁCH	Z	18.30	O
29.	ZA VODOU (Dokud nás smrt...) – první repríza	MP	18.30	Č
30.	ANNA BOLENA	ZP1	17.00	O

ZKUŠEBNA DIVADLA ANTONÍNA DVOŘÁKA

2.	SLOŽ MĚ NĚŽNĚ		19.00	Č
28.	PODIVNÝ PŘÍPAD SE PSEM – premiéra		19.00	Č
29.	PODIVNÝ PŘÍPAD SE PSEM – první repríza		19.00	Č

MOHLO BY VÁS ZAJÍMAT!

Oficiální turistickou vizitku NDM můžete zakoupit v předprodeji a ve večerních pokladnách.

Více informací hledejte na www.turisticky-denik.cz.

DIVADLO JIŘÍHO MYRONA

1.	TRISTAN A ISOLDA	X.	18.30	Č
3.	MACBETH	ČP	18.30	Č
4.	EDITH A MARLENE	E	18.30	OPTA/M
5.	JOSEF A JEHO ÚŽASNÝ PESTROBAREVNÝ PLÁŠŤ	školy	10.30	OPTA/M
6.	SEN NOCI SVATOJÁNSKÉ	ZP3	18.30	Č
7.	NÁVRATY DOMŮ	P	18.30	B
8.	BALADA PRO BANDITU	PS 2	18.30	Č
9.	KRÁSNÁ HELENA	N	15.00	OPTA/M
11.	NÁVRATY DOMŮ	V.	18.30	B
12.	VEŘEJNÉ BLAHO aneb DESKOVÝ STATEK	II.	18.30	Č
15.	SEN NOCI SVATOJÁNSKÉ		18.30	Č
19.	MACBETH	F	18.30	Č
20.	EVITA – premiéra	PP	18.30	OPTA/M
21.	NÁVRATY DOMŮ	P2	18.30	B
22.	EVITA – druhá premiéra	MP	18.30	OPTA/M
23.	HABAĐÚRA – 50. představení		18.30	Č
25.	NOC NA KARLŠTEJNĚ	školy	10.30	OPTA/M
26.	KRÁSNÁ HELENA	ZP 2	18.30	OPTA/M
27.	EDITH A MARLENE	VII.	18.30	OPTA/M
28.	EVITA	IV.	18.30	OPTA/M
29.	EDITH A MARLENE	X.	18.30	OPTA/M

30.	MŮJ BOJ (Mein Kampf)		14.00	Č
30.	MŮJ BOJ (Mein Kampf)		19.00	Č

DIVADELNÍ KLUB

9.	MOSKVA → PETUŠKY – 50. představení		20.00	Č
30.	MOSKVA → PETUŠKY		19.00	Č

VYUŽIJTE SVÉ ZAMĚSTNANECKÉ BENEFITY

Kde? U nás, v Národním divadle moravskoslezském! Zpříjemněte si večery divadelními zážitky.

K nákupu vstupenek můžete využít poukázky Sodexo – Flexi Pass, Dárkový Pass, Relax Pass a Fokus Pass. Poukázky mohou být použity pro nákup vstupenek na všechna představení NDM.

Jak na to? Vyberte si libovolné představení, zaplatte v pokladně poukázkami a užijte si krásný večer!

PROGRAM DUBEN 2014

DIVADLO ANTONÍNA DVOŘÁKA

1.	PERFECT DAYS	E	18.30	Č
2.	JENOVĚFA	F	18.30	O
3.	NOC V BENÁTKÁCH		18.30	O
5.	LA TRAVIATA		18.30	O
9.	ZA VODOU (Dokud nás smrt...)	II.	18.30	Č
10.	JENOVĚFA	VII.	18.30	O
11.	NABUCCO – 100. představení		18.30	O
12.	PYGMALION – derniéra	X.	18.30	Č
14.	POZVÁNÍ NA ZÁMEK	ČP	18.30	Č
15.	LA TRAVIATA – 50. představení	E	18.30	O
16.	NABUCCO		18.30	O
17.	JAK DŮLEŽITÉ JE MÍT FILIPA		18.30	Č
22.	PERFECT DAYS	V.	18.30	Č
24.	LA SYLPHIDE – premiéra	PP	18.30	B
25.	POZVÁNÍ NA ZÁMEK	IV.	18.30	Č
26.	LA SYLPHIDE – druhá premiéra	MP	18.30	B
27.	JAK DŮLEŽITÉ JE MÍT FILIPA		16.00	Č
30.	ABSOLVENTSKÝ KONCERT TANEČNÍHO ODDĚLENÍ JKO		18.30	

ZKUŠEBNA DIVADLA ANTONÍNA DVOŘÁKA

4.	KUŘAČKY		19.00	Č
9.	PODIVNÝ PŘÍPAD SE PSEM		19.00	Č

Nákup a rezervace vstupenek online na www.ndm.cz
Přímo z domova si můžete nejen vybrat titul a termín návštěvy divadla, ale i provést rezervaci či zakoupit vstupenky.
Přes online nákup lze využít studentskou slevu 50%.

DIVADLO JIŘÍHO MYRONA

2.	ČARDÁŠOVÁ PRINCEZNA		18.30	OPTA/M
3.	VEŘEJNÉ BLAHO aneb DESKOVÝ STATEK	C	18.30	Č
4.	EVITA	D	18.30	OPTA/M
5.	FANTOM LONDÝNA	PS2	18.30	OPTA/M
6.	MACBETH	N	15.00	Č
8.	EVITA	V.	18.30	OPTA/M
9.	JOSEF A JEHO ÚŽASNÝ PESTROBAREVNÝ PLÁŠŤ	školy	10.30	OPTA/M
9.	JOSEF A JEHO ÚŽASNÝ PESTROBAREVNÝ PLÁŠŤ		18.30	OPTA/M
10.	DONAHAI! (Hole dupy)		18.30	Č
11.	EVITA	P2	18.30	OPTA/M
12.	FANTOM LONDÝNA	PS	18.30	OPTA/M
13.	MŮJ BOJ (Mein Kampf)		14.00	Č
13.	MŮJ BOJ (Mein Kampf) – 100. představení		19.00	Č
15.	BALADA PRO BANDITU	ABEND	18.30	Č
16.	SEN NOCI SVATOJÁNSKÉ	F	18.30	Č
17.	EDITH A MARLENE	C	18.30	OPTA/M
22.	NOC NA KARLŠTEJNĚ	školy	10.30	OPTA/M
23.	EVITA	II.	18.30	OPTA/M
24.	MACBETH	VII.	18.30	Č
25.	EDITH A MARLENE	P	18.30	OPTA/M
26.	BALADA PRO BANDITU – derniéra		18.30	Č
27.	KRÁSNÁ HELENA	SP	10.30	OPTA/M
29.	HABAĐÚRA		18.30	Č
30.	TRISTAN A ISOLDA – derniéra	F	18.30	Č

DIVADELNÍ KLUB

2.	MOSKVA → PETUŠKY		19.00	Č
13.	MOSKVA → PETUŠKY		19.00	Č

KLUB PARNÍK

6.	NÁMOŘNICKÝ BÁL		18.00	OPTA/M
27.	NÁMOŘNICKÝ BÁL		18.00	OPTA/M

Změna programu vyhrazena!

Červeně označené dny – so, ne, svátky
O – opera, Č – činohra, B – balet, OPTA/M – opereta/muzikál
Předplatitelské skupiny: E, F, C, D, N, V., II., VII., IV., X, PS, PS2, VOP, 7P, ČP, PP, MP, SP, ZP1, ZP2, ZP3
Z – zadáno

REPERTOÁR

OPERA
Robert Schumann JENOVÉFA 1. 3. (18.30), 6. 3. (18.30), 18. 3. (18.30), 2. 4. (18.30), 10. 4. (18.30)
Johann Strauss NOC V BENÁTKÁCH 8. 3. (18.30), 28. 3. (18.30), 3. 4. (18.30)
Giuseppe Verdi ERNANI 13. 3. (18.30), 23. 3. (15.00)
Bohuslav Martinů MIRANDOLINA 19. 3. (18.30), 25. 3. (18.30)
Gaetano Donizetti ANNA BOLENA 21. 3. (18.30), 30. 3. (17.00)
Giuseppe Verdi LA TRAVIATA 5. 4. (18.30), 15. 4. (18.30)
Giuseppe Verdi NABUCCO 11. 4. (18.30), 16. 4. (18.30)

ČINOHRA
Joseph Bédier – Janusz Klimsza TRISTAN A ISOLDA 1. 3. (18.30), 30. 4. (18.30)
Billy Roche SLOŽ MĚ NĚŽNĚ 2. 3. (19.00)
William Shakespeare MACBETH 3. 3. (18.30), 19. 3. (18.30), 6. 4. (15.00), 24. 4. (18.30)
William Shakespeare SEN NOCI SVATOJÁNSKÉ 6. 3. (18.30), 15. 3. (18.30), 16. 4. (18.30)
Oscar Wilde JAK DŮLEŽITÉ JE MÍT FILIPA 7. 3. (18.30), 17. 4. (18.30), 27. 4. (16.00)
Milan Uhde – Miloš Štědroň BALADA PRO BANDITU 8. 3. (18.30), 15. 4. (18.30), 26. 4. (18.30)
Venedikt Jerofejev MOSKVA → PETUŠKY 9. 3. (20.00), 30. 3. (19.00), 2. 4. (19.00), 13. 4. (19.00)
Jean Anouilh POZVÁNÍ NA ZÁMEK 12. 3. (18.30), 14. 4. (18.30), 25. 4. (18.30)
Václav Štech VEŘEJNÉ BLAHO aneb DESKOVÝ STATEK 12. 3. (18.30), 3. 4. (18.30)
Liz Lochhead PERFECT DAYS 14. 3. (18.30), 20. 3. (18.30), 1. 4. (18.30), 22. 4. (18.30)
Michael Cooney HABAĐÚRA 23. 3. (18.30), 29. 4. (18.30)

ČINOHRA
David Jařab ZA VODOU (Dokud nás smrt...) 27. 3. (18.30), 29. 3. (18.30), 9. 4. (18.30)
Simon Stephens PODIVNÝ PŘÍPAD SE PSEM 28. 3. (19.00), 29. 3. (19.00), 9. 4. (19.00)
Jack Trevor Story TRABLE S HARRYM 4. 4. (10.00)
Anna Saavedra KUŘAČKY 4. 4. (19.00)
Terrence McNally – David Yazbek DONAHA! (Hole dupy) 10. 4. (18.30)
George Bernard Shaw PYGMALION 12. 4. (18.30)

BALET
Zuzana Lapčíková BALADY 5. 3. (18.30)
Bedřich Smetana – Bohuslav Martinů – Leoš Janáček NÁVRATY DOMŮ 7. 3. (18.30), 11. 3. (18.30), 21. 3. (18.30)
Petr Iljič Čajkovskij LABUTÍ JEZERO 15. 3. (18.30), 16. 3. (18.30)
Herman Severin Løvenskiold LA SYLPHIDE 24. 4. (18.30), 26. 4. (18.30)

OPERETA/MUZIKÁL
Éva Pataki EDITH A MARLENE 4. 3. (18.30), 27. 3. (18.30), 29. 3. (18.30), 17. 4. (18.30), 25. 4. (18.30)
Tim Rice – Andrew Lloyd Webber JOSEF A JEHO ÚŽASNÝ PESTROBAREVNÝ PLÁŠT 5. 3. (10.30), 9. 4. (10.30), 9. 4. (18.30)
Jacques Offenbach KRÁSNÁ HELENA 9. 3. (15.00), 26. 3. (18.30), 27. 4. (10.30)
Tim Rice – Andrew Lloyd Webber EVITA 20. 3. (18.30), 22. 3. (18.30), 28. 3. (18.30), 4. 4. (18.30), 8. 4. (18.30), 11. 4. (18.30), 23. 4. (18.30)
Karel Svoboda – Jiří Štaidl – Eduard Krečmar – Zdeněk Podskalský – Zdeněk Podskalský ml. – Jaroslav Vrchlický NOC NA KARLŠTEJNĚ 25. 3. (10.30), 22. 4. (10.30)
Emmerich Kálmán – Béla Jenbach – Leo Stein – Pavel Bár – Eva Bezděková ČARDÁŠOVÁ PRINCEZNA 2. 4. (18.30)
Radim Smetana – Pavel Bár – Lumír Olšovský – Michael Prostějovský FANTOM LONDÝNA 5. 4. (18.30), 12. 4. (18.30)
NÁMOŘNICKÝ BÁL 6. 4. (18.00), 27. 4. (18.00)

Změna programu vyhrazena!

PODPORUJÍ NÁS

Činnost Národního divadla moravskoslezského, příspěvkové organizace, je financována z rozpočtu statutárního města Ostrava.

Aktivity Národního divadla moravskoslezského jsou také finančně podporovány Ministerstvem kultury České republiky a Moravskoslezským krajem.

hlavní partner

ArcelorMittal

SKUPINA ČEZ

BorsodChem
Chemistry for generations

Auto Heller

i-květiny.cz

předprodej vstupenek

ticketportal
VSTUPENKY NA DOSAH
www.ticketportal.cz

KNIHCENTRUM.cz
Ostrava Dům knihy

NADACE AGROFERT

@SE-MO Data
we care about information

plakátovací plochy

Ostrava
Český rozhlas
FM 107.3

Hlásičská ORION

NAŠE OSTRAVA.cz

deník

Místní program kulturních institucí Ostravy najdeš v časopise program

Státní fond kultury ČR

Nadace Leoše Janáčka

OSTRAVA!!!
MORAVSKÁ OSTRAVA
A PRÍVOZ

MINISTERSTVO KULTURY

Moravskoslezský kraj

OSTRAVA!!!

INZERCE

mm

mamaison

Hotels & Residences

Nedělní rodinný

Brunch

Hotel Imperial - LA BRASSERIE

Každou neděli (11:30–14:00)

Neomezená konzumace polévek, předkrmů, teplých a studených pokrmů, salátů a dezertů.

Cena na osobu (bez nápojů) 329,- Kč

Děti do 6 let ZDARMA / Děti 7–10 let 79,- Kč

Děti 11–15 let 149,- Kč

Dětský koutek / Wi-Fi / Parkování ZDARMA

Rezervace: Tel +420 599 099 727 / www.mamaison.com/imperial

50

Dvořákovský písňový maraton

1. května 2014

Šestihodinový maraton v Divadle Antonína Dvořáka

Ve čtyřech hodinových blocích se třemi přestávkami
(15.00–16.00, 16.30–17.30, 18.00–19.00, 19.30–20.30)
zazní kompletní Dvořákovo jednohlasé písňové dílo
s doprovodem klavíru

Účinkují

Soprán / Pavla Vykopalová
Mezzosoprán / Jana Kurucová
Tenor / Pavol Breslik
Baryton / Tomáš Král
Bas / Jan Martiník

Klavírní doprovod / Martin Kasík
a Róbert Pechanec

© Pražák

KONTAKT PRO PŘEDPLATITELE

Nechte o sebe pečovat!

Předplatné si lze sjednat osobně, telefonicky, e-mailem nebo poštou.
V kanceláři předplatného v předprodeji vstupenek NDM se Vám můžeme věnovat, pomůžeme vybrat předplatitelskou skupinu, doporučit jednotlivá představení nebo společně vyplnit přihlášku.

Kontaktní osoba pro předplatné: **Gabriela Bardoňová**
Tel.: +420 596 276 202, e-mail: gabriela.bardonova@ndm.cz

Národní divadlo moravskoslezské, předprodej vstupenek, oddělení předplatného (vedle Divadla Jiřího Myrona)
Čs. legií 148/14, 701 04 Ostrava – Moravská Ostrava

Pondělí		12.00 – 17.00
Úterý	8.00 – 13.00	13.30 – 15.30
Středa	8.00 – 13.00	13.30 – 17.00
Čtvrtek	8.00 – 13.00	13.30 – 15.30
Pátek	8.00 – 12.00	

Divadlo Antonína Dvořáka

Divadlo Jiřího Myrona

radynacestu.cz
cestovní kancelář

Staňte se i Vy předplatitelem
Národního divadla moravskoslezského

**Vyhrajte
letecký zájezd
Ostrava → Londýn**

Zajistěte si své předplatné do 6. 9. 2014 a budete automaticky zařazeni do slosování.

Prodej předplatného zahajujeme 14. 4. 2014!

www.ndm.cz

96. sezóna

INFORMACE K PŘEDPLATNÉMU — SEZÓNA 2014/2015

Premiéry 2014/2015

OPERA

Leoš Janáček (1854–1928)

VÝLETY PÁNĚ BROUČKOVY

Z pražské Vikárky, přes Měsíc až k husitům – další z operních hitů 20. století!

Hudební nastudování, dirigent **Robert Jindra**

Režie **SKUTR (Martin Kukučka, Lukáš Trpišovský)**

Premiéry 16. a 18. října 2014 v Divadle Antonína Dvořáka

• • •

Gaetano Donizetti (1797–1848)

MARIA STUARDA /Marie Stuartovna/

Strhující operní duel dvou královen – Marie Stuartovny a Alžběty I.

Hudební nastudování, dirigent **Tomáš Brauner**

Režie **Linda Keprtová**

Premiéry 18. a 20. prosince 2014 v Divadle Antonína Dvořáka

• • •

Sergej Prokofjev (1891–1953)

OHNIVÝ ANĎĚL

Fascinující operní mystifikace o rytíři Ruprechtovi a démony posedlé dívky Renatě – další z operních hitů 20. století!

Hudební nastudování, dirigent **Robert Jindra**

Režie **Jiří Nekvasil**

Premiéry 26. a 28. února 2015 v Divadle Antonína Dvořáka

• • •

Jan Klusák (1934)

FILOKTÉTÉS

Právě dokončená nová opera na text Sofoklovy tragédie

Hudební nastudování, dirigent **Marko Ivanović**

Režie **Jiří Nekvasil**

V koprodukci s Operou Národního divadla v Praze

Světová premiéra 14. května 2015 v Divadle Antonína Dvořáka

• • •

Umberto Giordano (1867–1948)

ANDREA CHÉNIER

Strhující příběh z doby Velké francouzské revoluce

Hudební nastudování, dirigent **Zbyněk Müller**

Režie **Ivan Krejčí**

Premiéry 18. a 20. června 2015 v Divadle Antonína Dvořáka

Premiéry 2014/2015

ČINOHRA

Bohumil Hrabal (1914–1997) – Jiří Janků (1967)

– Petr Svojtka (1972)

POSTŘÍŽINY

Sladký život správce jednoho pivovaru

Režie **Janusz Klimsza**

Premiéra 6. listopadu 2014 v Divadle Jiřího Myrona

• • •

Herman Koch (1953) – Kees Prins (1956)

VEČEŘE

Hodokvas kořeněný vraždou

Režie **Peter Gábor**

Česká premiéra 13. listopadu 2014 v Divadle Antonína Dvořáka

• • •

Marek Pivovar (1964) – Dagmar Radová (1987)
– Ivan Buraj (1988)

ODSUN!!!

O nezvaných domácích a nevíтанých hostech

Režie **Ivan Buraj**

Česká premiéra 22. ledna 2015 v Divadle Antonína Dvořáka

• • •

Felicia Zeller (1970)

ROZHOVORY S ASTRONAUTY

Výprava pracujících žen a jejich au pair do kosmu

Režie **Ondřej Elbel**

Premiéra 23. ledna 2015 ve zkušebně Divadla Antonína Dvořáka

• • •

Molière (1622–1673)

ŠKOLA ŽEN

Ženu (ne)vychováš!

Režie **Janusz Klimsza**

Premiéra 19. března 2015 v Divadle Antonína Dvořáka

• • •

Christopher Marlowe (1564–1593)

DOKTOR FAUSTUS

Čiň čertu dobře...

Režie **Pavel Khek**

Premiéra 26. března 2015 v Divadle Jiřího Myrona

• • •

Francis Scott Fitzgerald (1896–1940)

– Rebekka Kricheldorf (1974) – Dagmar Radová (1987)

VELKÝ GATSBY

Večírek nekonečných iluzí

Režie **Peter Gábor**

Premiéra 11. června 2015 v Divadle Jiřího Myrona

Premiéry 2014/2015

BALET

Bogdan Pawłowski (1932) – Witold Borkowski (1919–1995)

SNĚHURKA A SEDM TRPASLÍKŮ

Klasická baletní pohádka

Choreografie **Igor Vejsada** podle Witolda Borkowského

Obnovená premiéra 12. října 2014 v Divadle Jiřího Myrona

• • •

CARMINA BURANA & BAROCCO

Duchovní hudba J. S. Bacha společně s mistrovským dílem Carla Orffa ve večeru složeném ze dvou baletů!

Johann Sebastian Bach (1685–1750)

Barocco

Hudba **Hommage à J. S. Bach (Prolog)**

Choreografie **Jacek Przybyłowicz**

Carl Orff (1895–1982)

Carmina burana

Choreografie **Youri Vámos**

Hudební nastudování **Marek Prášil**

Na inscenaci se spolupodíli operní sbor

Premiéry 15. a 17. ledna 2015 v Divadle Jiřího Myrona

• • •

Sergej Prokofjev (1891–1953)

POPELKA

Baletní fantazie o dvou aktech podle pohádky Charlese Perraulta

Choreograf **Paul Chalmer**

Hudební nastudování **NN**

V koprodukci s baletem Teatru Wielkiego Stanisława Moniuszki

v Poznani

Premiéry 23. a 25. dubna 2015 v Divadle Antonína Dvořáka

V sezóně 2014/2015 dále uvádíme:
OPERA Prodaná nevěsta • Nabucco • La traviata • Káťa Kabanová • Anna Bolena • Ernani • Jenováfa • Čertova stěna
ČINOHRA Můj boj (Mein Kampf) • Habadůra • Donaha! (Hole dupy) • Moskva → Petušky • Slož mě něžně • Jak důležité je mít Filipa • Kuřačky • Trable s Harrym • Poprask na laguně • Perfect Days • Veřejné blaho aneb Deskový statek • Za vodou (Dokud nás smrt...) • Macbeth • Podivný případ se psem • Quo vadis
BALET Louskáček • Labutí jezero • Balady • Návraty domů • La Syplhide
OPERETA/MUZIKÁL Noc na Karlštejně • Mrazík • Čardášová princezna • Fantom Londýna • Josef a jeho úžasný pestrobarevný plášť • Krásná Helena • Edith a Marlene • Evita

Premiéry 2014/2015

OPERETA/MUZIKÁL

Karel Jaromír Erben (1811–1870) – Pavel Helebrand (1960)

KYTICE

Hudební divadlo podle K. J. Erbena

k 20. výročí vzniku Operního studia

Režie **Pavel Helebrand**

Hudební nastudování **Marek Prášil**

Projekt vzniká ve spolupráci s dětským Operním studiem NDM

Premiéra 14. září 2014 v Divadle Jiřího Myrona

• • •

Eduard Künneke (1885–1953) – Herman Haller (1871–1943)
– Rideamus (1874–1956)

BRATRÁNEK Z BATÁVIE

Známa opereta plná osobitého humoru, sladkých melodií a lásky, která přetrvává věky!

Úprava a český překlad **Tomáš Vůjtek**

Režie **Tomáš Jirman**

Hudební nastudování **Karol Kevický**

Premiéra 2. října 2014 v Divadle Jiřího Myrona

• • •

Jule Styne (1905–1994) – Bob Merrill (1921–1998)
– Isobel Lennart (1915–1971)

FUNNY GIRL

Z ošklivého káčátka hvězdou hvězd!

V hlavní roli klasického amerického muzikálu

Monika Absolonová / Martina Šnytová

Český překlad **Jiří Josek**

Režie **Lumír Olšovský**

Hudební nastudování **NN**

Premiéra 4. prosince 2014 v Divadle Jiřího Myrona

• • •

Andrew Lloyd Webber (1948) – Don Black (1938)
– Christopher Hampton (1946)

NDM uvádí v dohodě s The Really Useful Group Ltd.

SUNSET BOULEVARD

Jeden z nejlepších muzikálů Andrewa Lloyda Webbera, který vznikl podle legendárního filmového dramatu Billyho Wildera

České přebásnění **Michael Prostějovský**

Režie **Gabriela Petráková**

Hudební nastudování **Jakub Žídek**

Česká premiéra 19. února 2015 v Divadle Jiřího Myrona

• • •

Zdeněk Merta (1951) – Jiří Žáček (1945)

PTÁKOVINY – PODLE ARISTOFANA

Svoboda je pěkná věc, není nad ní v světě klec

Hudebně-komediální alegorie, ve které se pozná každá strana

Režie **Stanislav Moša**

Režijní spolupráce **Petr Gazdík**

Hudební nastudování **Jakub Žídek**

Premiéra 30. dubna 2015 v Divadle Jiřího Myrona

Prožijte s námi sezónu se stálým místem...

... bez front a rezervací

Zakoupením předplatného na sezónu 2014/2015 (září 2014 až červen 2015) získáte své stálé místo v hledištích Národního divadla moravskoslezského a jediné, co bude na Vás, je: užívat si!

Vybírat můžete z dvaadvaceti předplatitelských skupin. Chcete do divadla chodit na premiéry nebo raději o víkendů? Zajímají Vás rodinná představení, balet nebo muzikály? Nevíte? Pak si přijďte osobně vybrat do oddělení předplatného NDM, rádi Vám poradíme!

S předplatným získáte až 50% slevu ze vstupného. Dále pak 20% (50% pro studenty a seniory) slevu na zakoupení vstupenek na představení mimo Vaši předplatitelskou skupinu a možnost přednostního nákupu a slev na mimořádné akce (Galavečer a mnohé další).

Potěšte divadlem své blízké...

... odměňte své zaměstnance, obchodní partnery a především sebe

Se SPECIÁLNÍM PREMIÉROVÝM PŘEDPLATNÝM pak máte možnost stát se součástí divadelního dění! Nejenže Vám neuniknou premiéry sezóny, můžete se také následně po nich setkat s ředitelem divadla Jiřím Nekvasilem, inscenátory i protagonisty nad číší vína.

Prodej předplatného zahajujeme 14. 4. 2014!